

၈၆

အယ်ဒေါက်

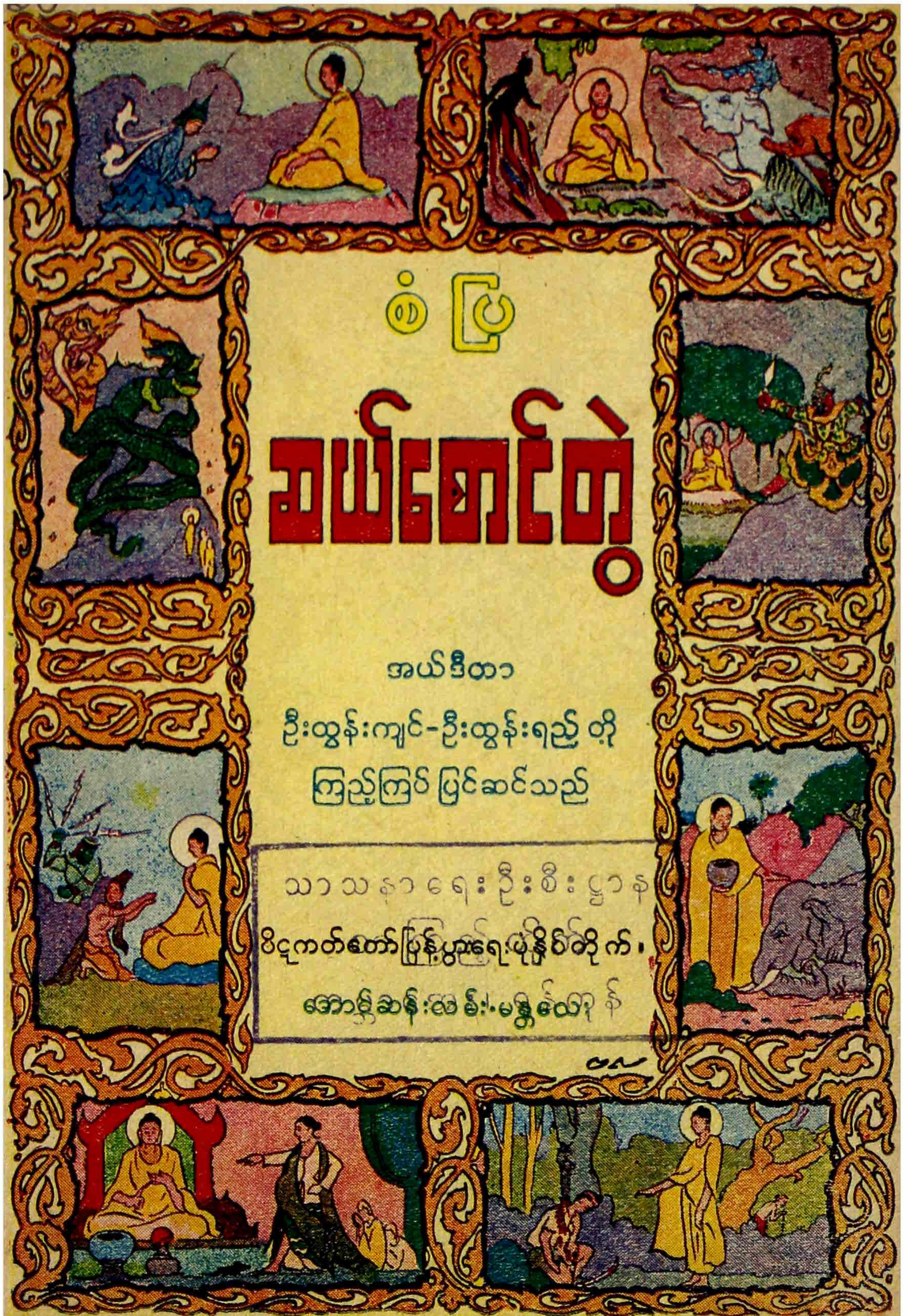

စံပြ ဆယ်စောင်တွဲ

မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိ နှင့် အနက်	၁
အပြင်အောင်ခြင်း ပါဠိ နှင့် အနက်	၂၉
အတွင်းအောင်ခြင်း ပါဠိ နှင့် အနက်	၃၅
ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ နှင့် အနက်	၃၉
နမက္ကာရ ပါဠိ နှင့် အနက်	၄၅
လောကနိတ် ပါဠိ နှင့် အနက်	၇၀
ပရိတ်ကြီး ပါဠိ နှင့် အနက်	၁၃၅
မစ္ဆရာဇပရိတ် ပါဠိ နှင့် အနက်	၁၅၇
သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်များ	၂၂၁
ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခန်း	၂၂၈
ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း	၂၃၄
သီလခံယူနည်း	၂၄၃
ဆွမ်း, ရေ ကပ်လှူရန်	၂၅၄
ပန်, ဆီမီး ကပ်လှူရန်	၂၅၅
ရေစက်ချ အမျှဝေစာတမ်း	၂၅၆

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူထုတ်ဝေခွင့် အမှတ်(၆၂၁)
မန္တလေးမြို့-အောင်ဆန်းလမ်း
ဝိဇ္ဇာကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်
ထုတ်ဝေသူ ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ်(၀၀၁၂)
ပုံနှိပ်သူ ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ်(၀၀၂၄)
ဒေါ်ကြည်ကြည် က စာအုပ်ရေး(၂၀၀၀၀)ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေသည်။

စံပြ

အယ်ရေဏ်တံ

အယ်ဒီတာ

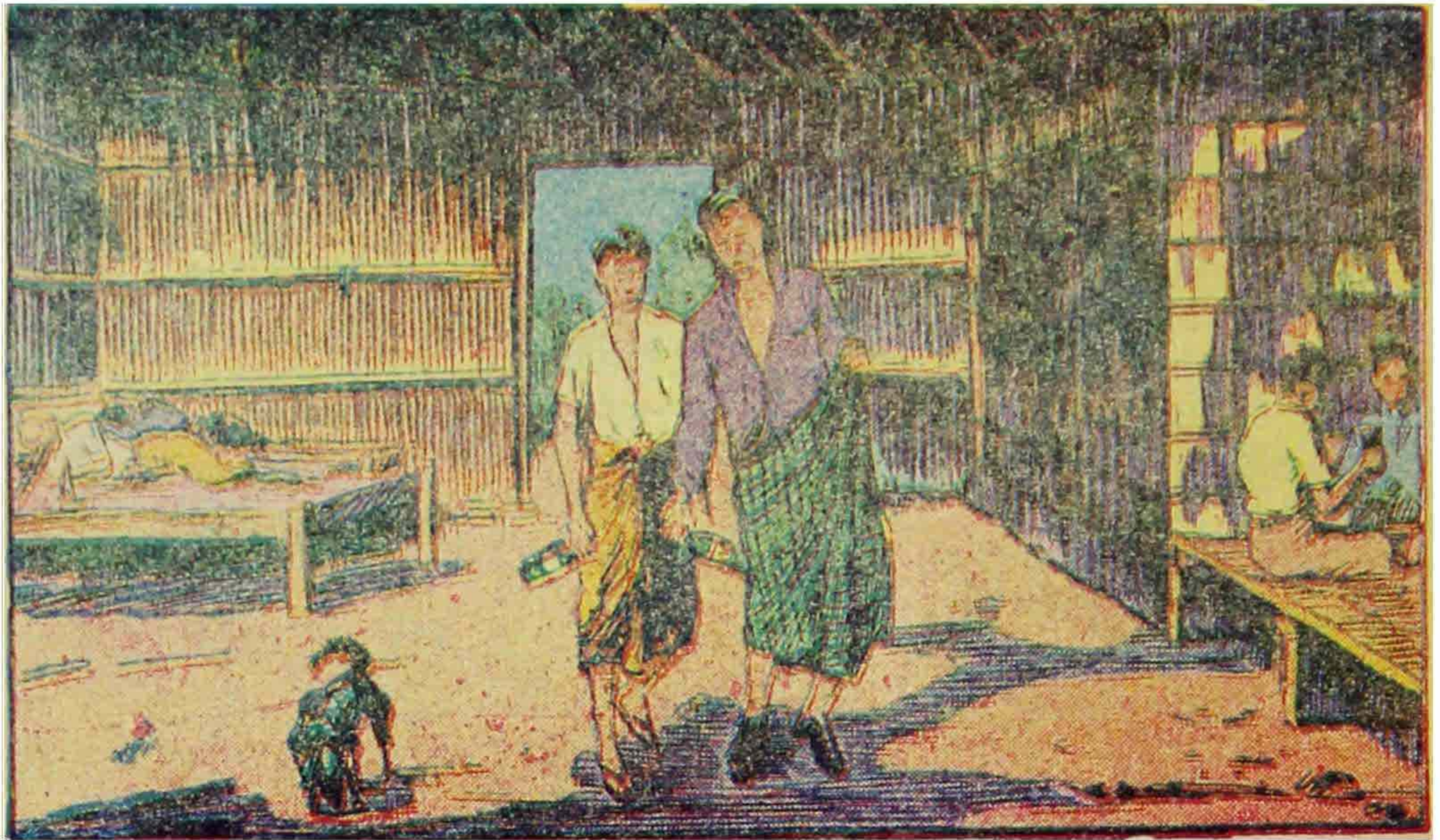
ဦးထွန်းကျင်-ဦးထွန်းရည် တို့
ကြည့်ကြပ် ပြင်ဆင်သည်

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန
ဝိဇ္ဇာကတ်တော်ပြန်ပွားရေးဖုန်းရုံတိုက်၊
အောင်ဆန်းလမ်း၊ မန္တလေး

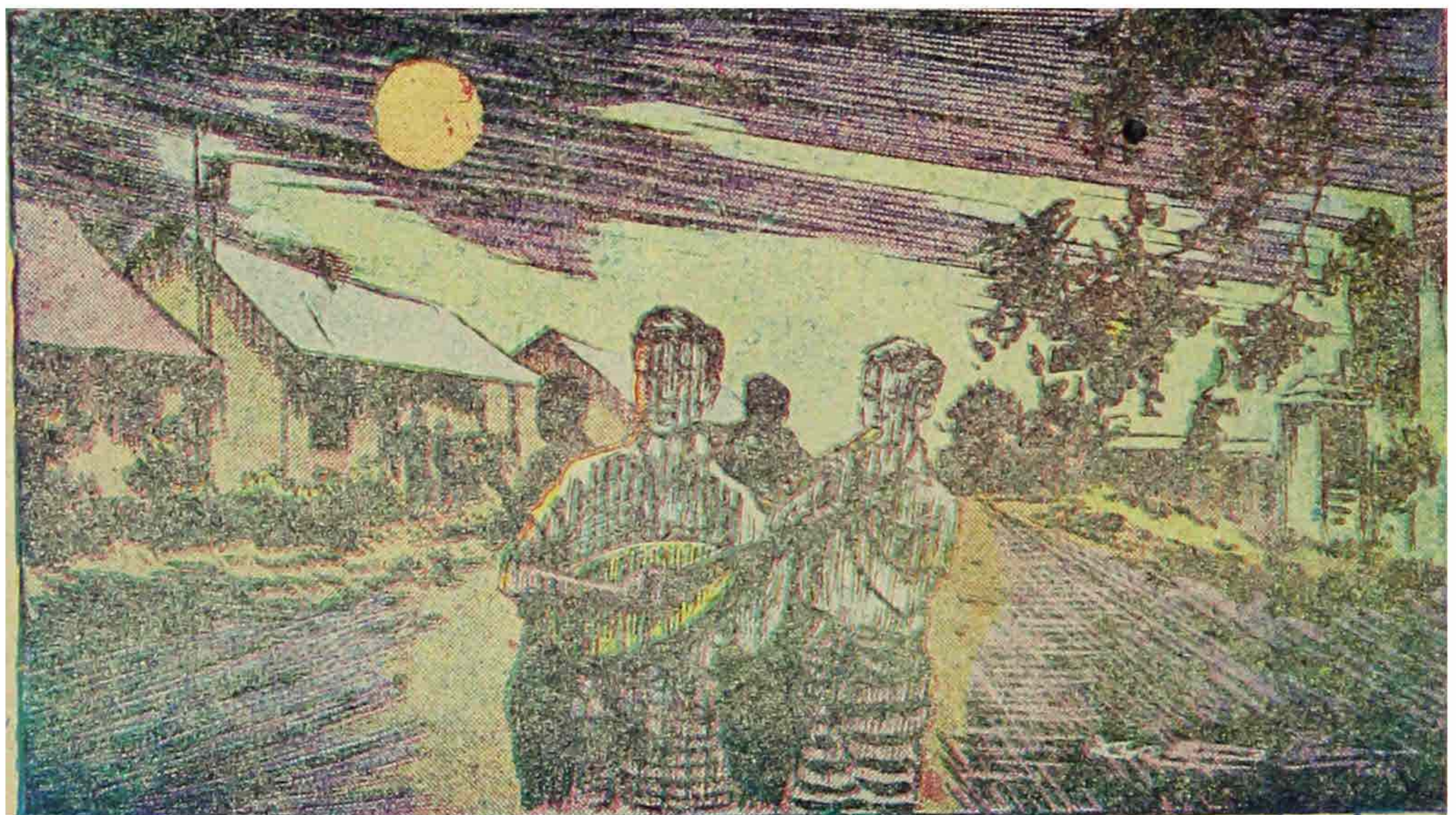

မြတ်ဗညာ ဆောင်ယူရပါတဲ့၊ မောင်လူလှ သားရွှေဝင်း၊
ဝံ့ပြန် ဆယ်စောင်တွဲ၊ အားခဲလို့ သင်း။
မြန်တခွင်၊ ဝံ့တင်လိပ် ဓမ္မသား။
အသေ? လွန် ကြောပါအူး၊ နွန်ဗညာ မည်ကိလို့ရယ်၊
ပြည်သိ ကျော်ကြား။

စီးပွားပျက်ရာအကြောင်းတရား ခြောက်ပါး

ထန်းရည် အရက်၊ တချက် ကိုကင်း၊ ဘိန်းအင်း၊ ကဇော်၊
လှော်ဇာ သောက်စား၊ ပြုသူများ၊ စီးပွားပျက်မည်သိ။

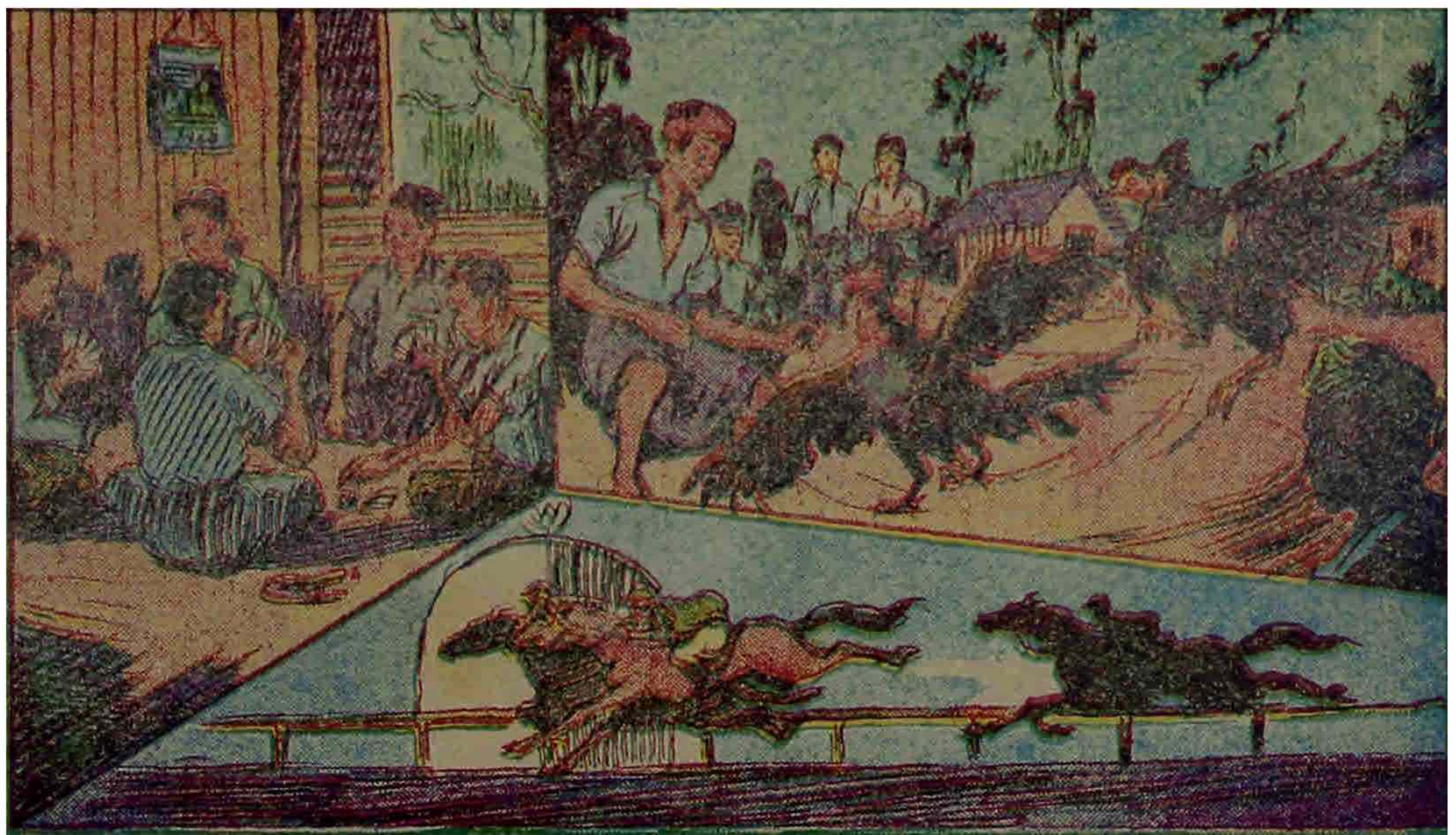

မယ်လင် မသွေ၊ ဖြေနှင့် ဗာဂျာ၊ တီးမှုတ် ကာနှင့်၊
ညှာ လျှောက်သွား၊ ပြုသူများ၊ စီးပွားပျက်မည်သိ။

စီးပွားပျက်ရာကလေးတစ်ခု၊ တရား ခြောက်ပါး

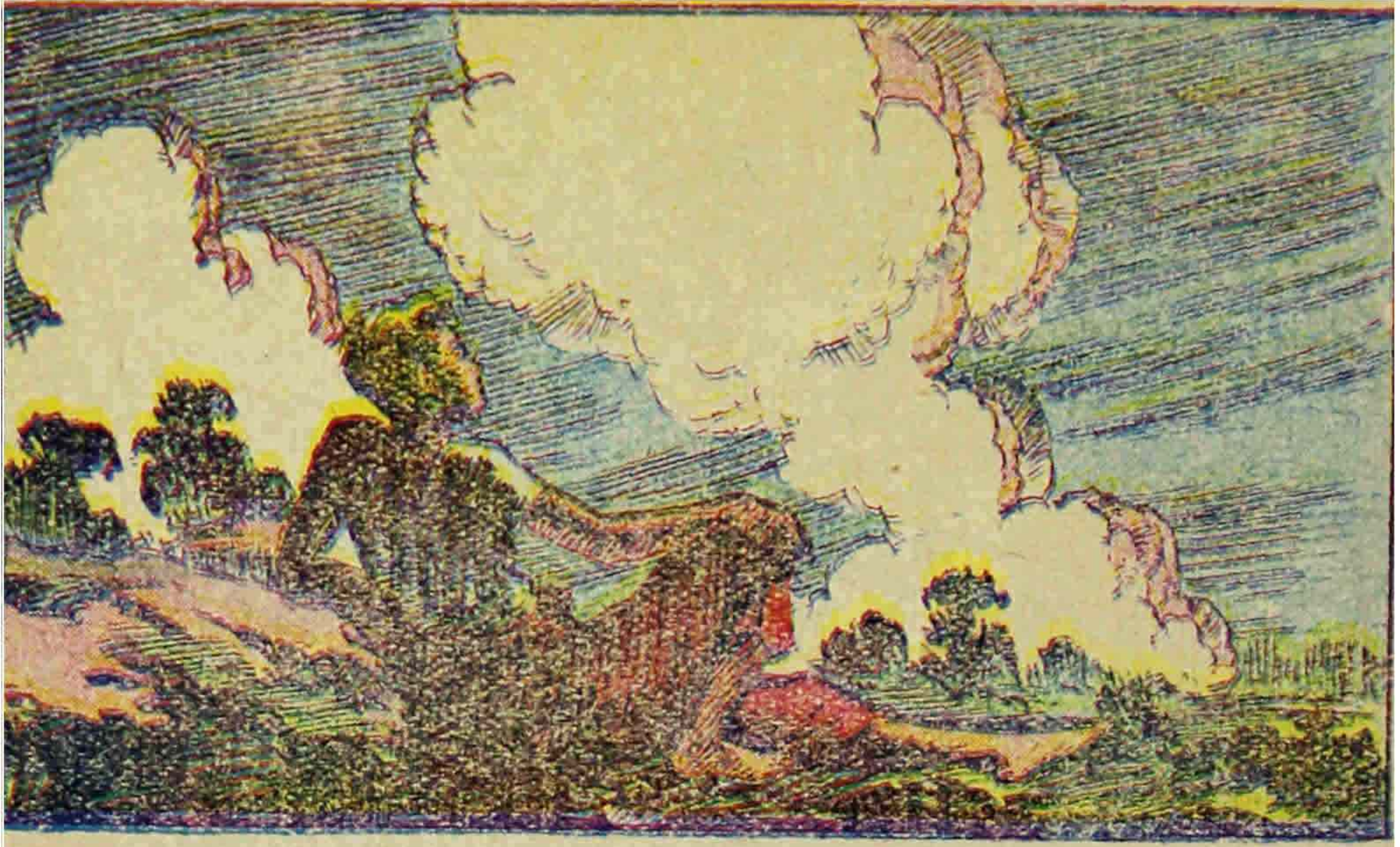

အငြိမ့်ဇာတ်ပွဲ၊ ရုပ်သေး ပွဲနှင့်၊ ပွဲလမ်း၊ သဘင်၊ ပျော်ရွှင် လိုက်စား။
ပြုသူများ။ စီးပွား၊ ပျက်မည်သိ။

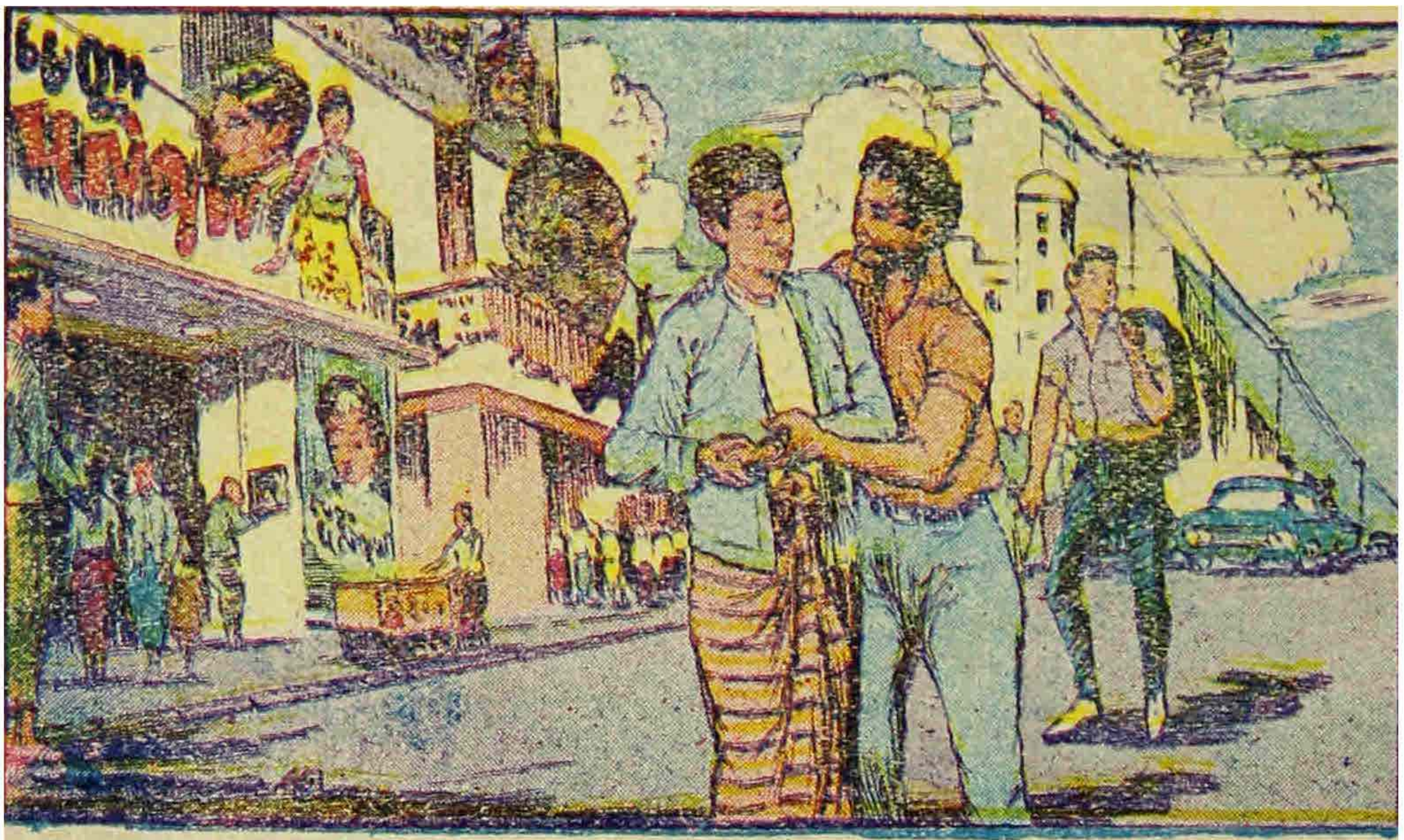

မြင်းလောင်း၊ ကြက်တိုက်၊ ခိုက်ဆံ ကြိုးဆွဲ၊ ဖဲကက် ပဆစ်၊
မလစ် လောင်းစား။ ပြုသူများ။ စီးပွား၊ ပျက်မည်သိ။

စီးပွားပျက်ရာအကြောင်းတရား ခြောက်ပါး

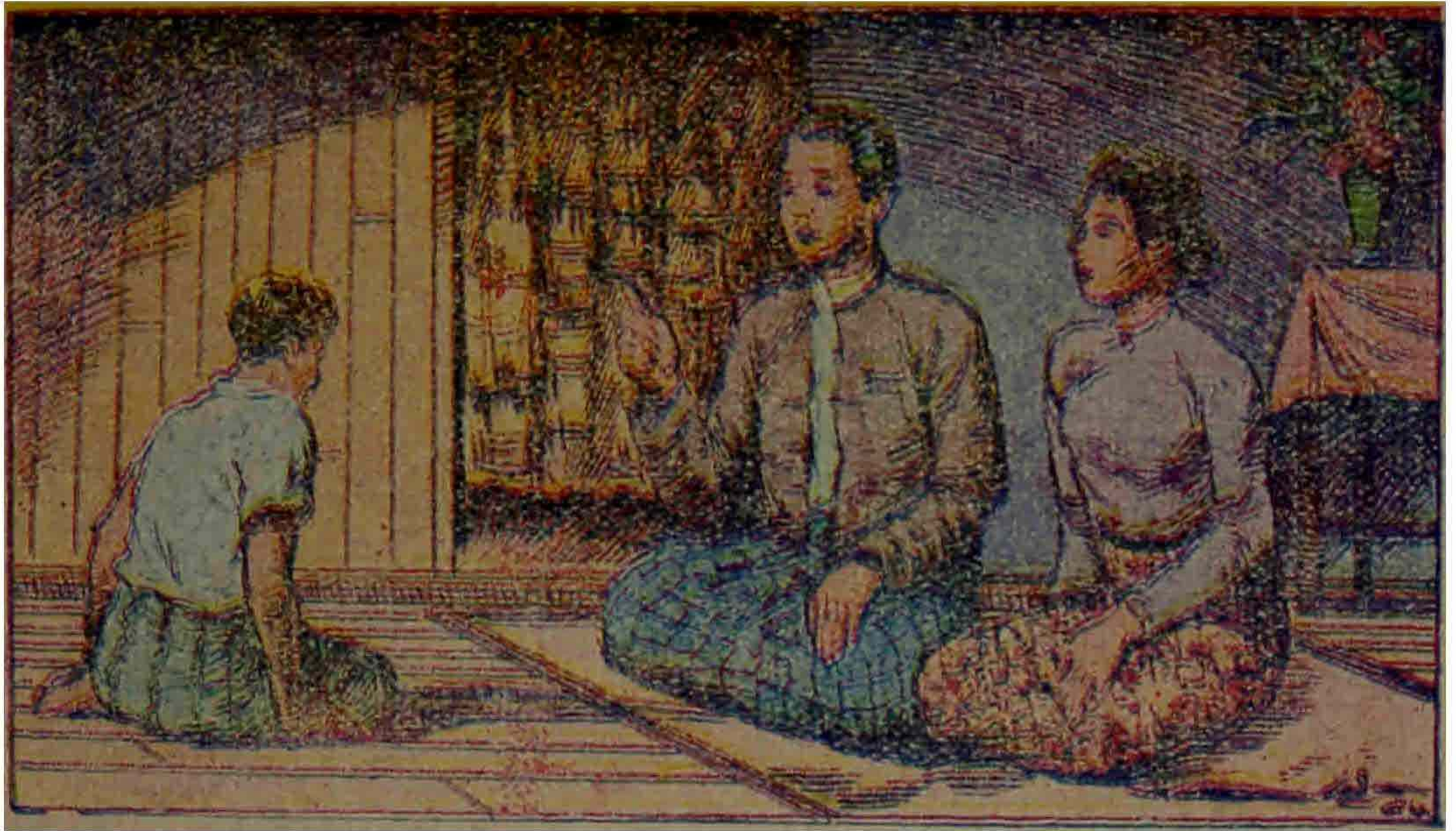

မလုပ် မကိုင်၊ ရှိနေတွေ ငေးကား၊ နေရာ ကျောခင်း။
ပျင်းမိ မင့်စား။ ပြုလူများ။ စီးပွား ပျက်မည်သိ။

လူဆွမ်း၊ လူသောင်း။ လူစူးတောင်းဟု၊ မကောင်း၊ ဒိတ်စက်၊
လူသူပျက်စွင့်၊ ပေါင်းလျက် ယှဉ်ဆွား။ ပြုလူများ။ စီးပွား ပျက်မည်သိ။

မိဖက သားကို ဆုံးမပုံ အကြောင်း

သားရွှေဥ၊ မျက်စိ စာဝင်၊ ကြံဆင်ခြင်လေ့၊

သစ်ပင် ခုနံတက်၊ ကျည်းသာ၊ နှက်နှင်၊ ကြက်ငှက် လိုက်ထောင်၊

မိဖက ဆားကို ဆုံးမပုံ အကြောင်း

တယောင်ယောင်လျှင်၊ ကယောင် ချောက်ချား၊ ပြေးလွှား၊ လျှိုးငုံ၊
တောင်တုံ့၊ မြောက်မြန်၊ အဖန်ဖန်တည့်၊

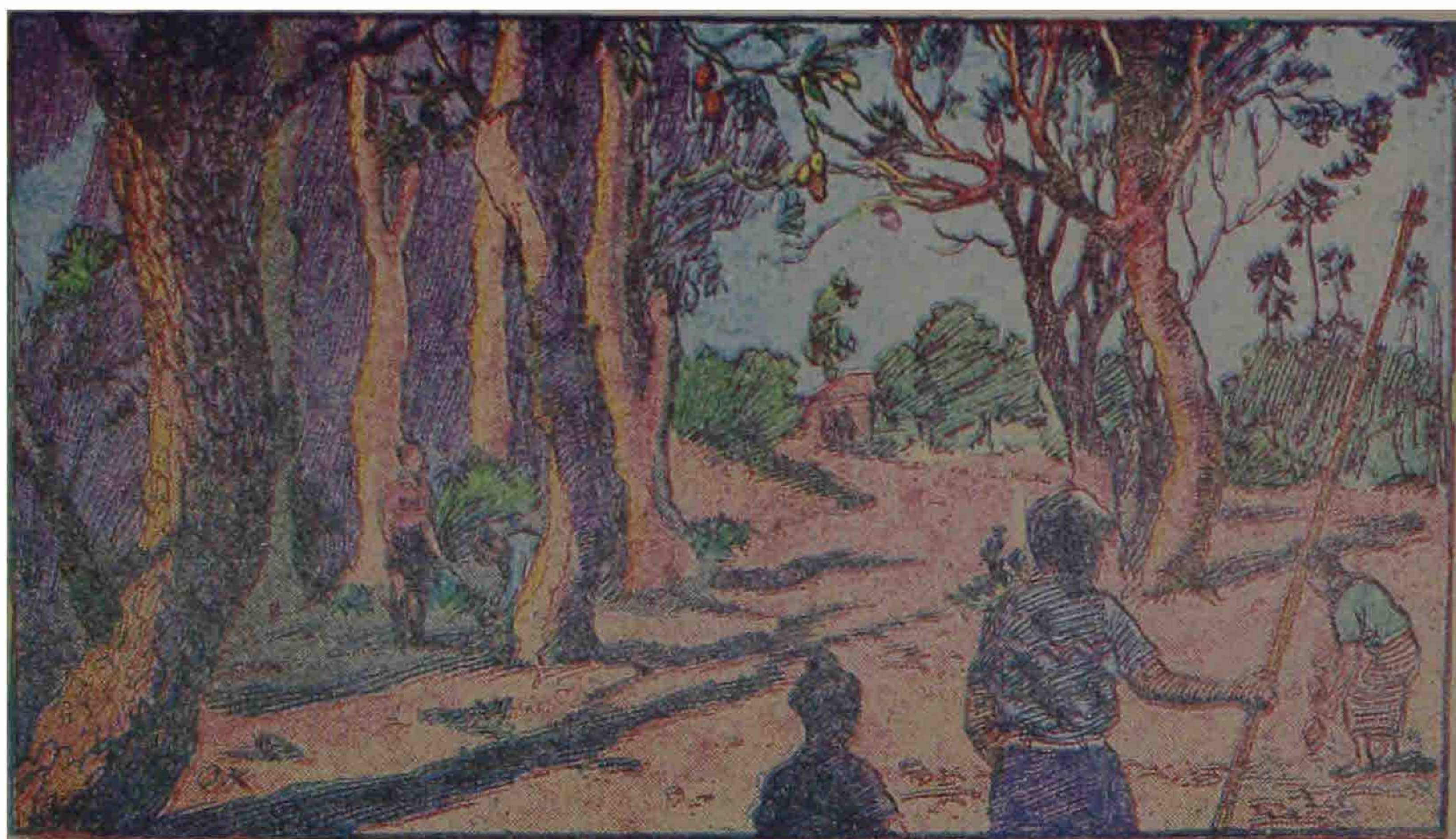

ပူပန် ဖိုစွတ်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို၊ မချွတ် မလှန်၊၊ ခပ်ထန်းထန်းကြောင့်၊
သန်းဥ သန်းပြ၊ ချစ်လည်း တက်၊

မိက သားကို ဆုံးမပုံ အကြောင်း

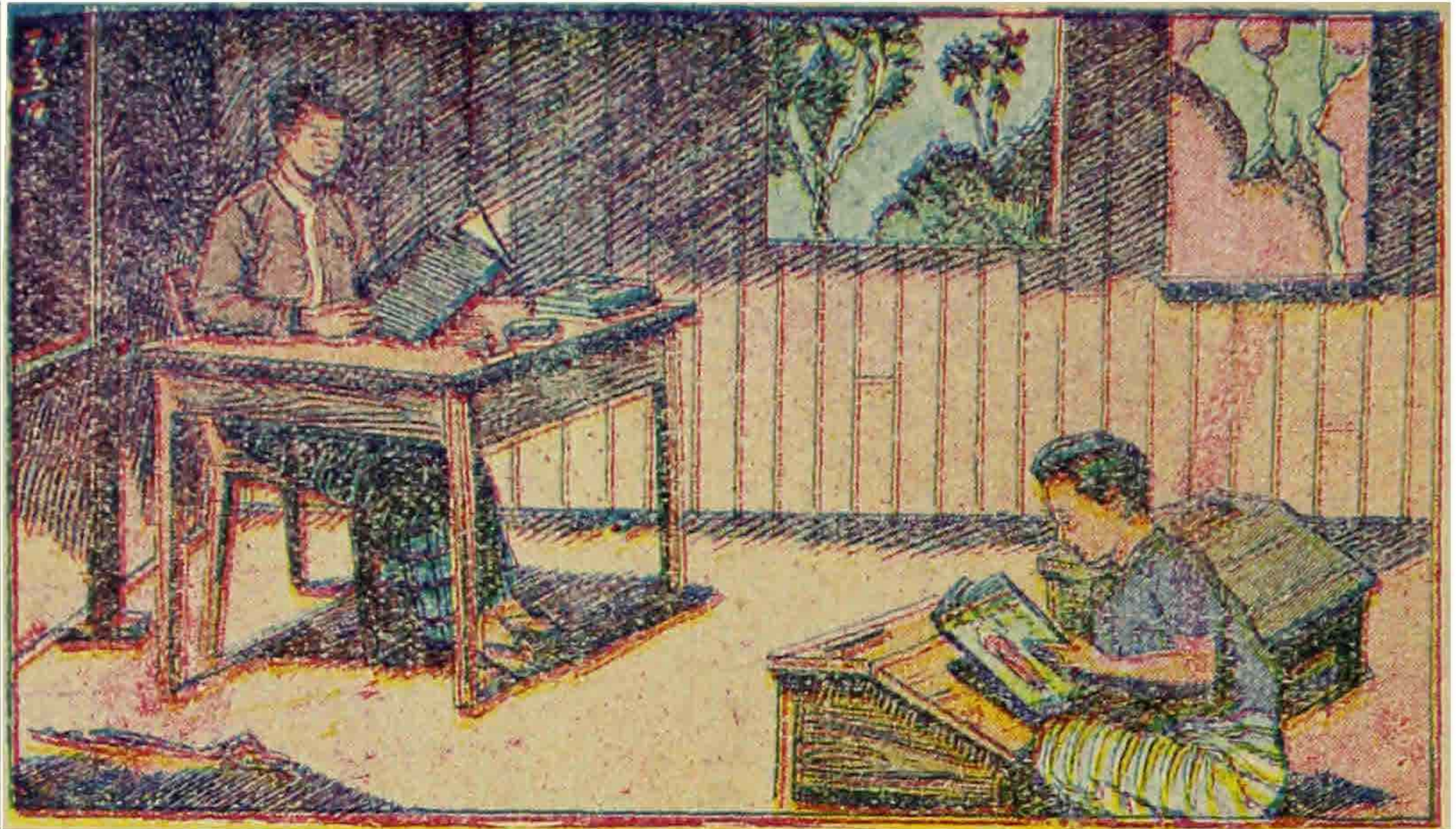

•ငါ့ကို ညှိန်၊ ဦးဆံ မသိပ်။ ဆီ ပလိပ်၊ ဘဲ၊ ချပ်၊ ငြိပ်၊ ရေဖို။
မချို၊ မသွန်၊ မတွန်း၊ ချေးနှပ်၊ အညစ်ညစ်နှင့်၊
ပစ်လေက်ခတ်၊ ရှိရာတတ်၏။

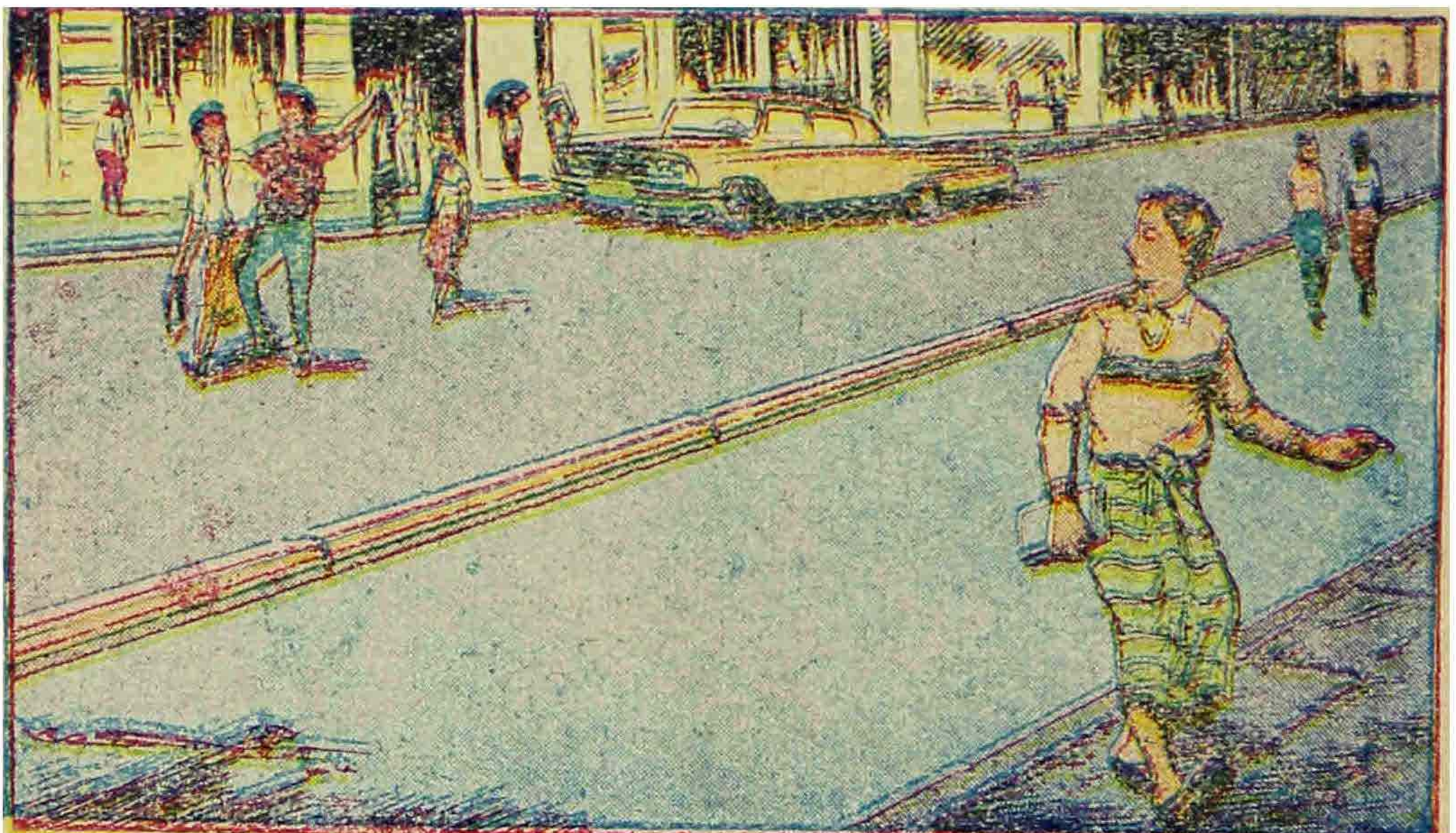

မွတ်ငတ် ဆာစဉ်၊ သူ့ ဥယျာဉ်ဝယ်၊ ချို ချဉ် ဖန် ခါး။
ဆစ်သီးများကို၊ ဆွတ်ဝား၊ တုံ့၍၊ ရှင် ပစ္စေလည်း။
အလေ့အလာ၊ မမြဲပါနှင့်။

မိဖက သားကို ဆုံးမပုံ အကြောင်း

ဆရာ ခေါ်ကြား၊ ထံ နီးပါး၌၊ စေစား သုံးခံ၊ စာပေအံ၍၊
မလျှံ မပေ၊ နေတိုင်၊ ဖျော်လော့၊

လူချော် လူသွမ်း၊ လူသရမ်းနှင့်၊ ကျွမ်းမဝင်ရာ၊
ရှောင်အပ် စွာသည်၊ ရတနာ မျက်စိ၊ သာ၊ ရွှေငါး

မြတ်စွာဘုရားထံ မင်္ဂလာပြုထားနာကို နတ်သားတောင်းပန်ခဏ်း
(မင်္ဂလာသုတ်)

စံပြ ဆယ်စောင်တွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

မင်္ဂလသုတ္တ

(ခုဒ္ဒကနိကာယ-ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိ)

- ၁ ယံ မင်္ဂလံ + ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာ-မိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂ ဒေသိတံ ဒေဝ-ဒေဝေန၊ သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ၊
သဗ္ဗ-လောက-ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ သဏာမ ဟေ။
- ၃ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတ-ဝနေ အ-နာယပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထ ခေါ
အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တဿ ရတ္တိယာ
အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတ-ဝနံ ဩဘာ
သေတွာ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ။
- ၄ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ
အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ ဌိတာခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
- ၅ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ၊
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဣဟိ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

+ ဒွါဒသသု (သိ)

- ၆ အ-သေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနန္တ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇ ပတိရူပ-ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊
အတ္တ-သမ္မာ-ပဏိဓိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈ ဗာဟုဿစ္စန္တ သိပ္ပန္တ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော၊
သု-ဘာသိတာစယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉ မာတာ-ပိတု-ဥပဌာနံ၊ ပုတ္တ-ဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာ-ကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀ ဒါနန္တ ဓမ္မ-စရိယာစ၊ ဉာတကာနန္တ သင်္ဂဟော၊
အန-ဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇ-ပါနာစ သံယမော၊
အ-ပုမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၂ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ၊
ကာလေန ဓမ္မဿ-ဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၃ ခန္တိစ သောဝစသတော၊ သမဏာနန္တ ဒဿနံ၊
ကာလေန ဓမ္မ-သာကန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၄ တပေါစ ဗြဟ္မ-စရိယန္တ၊ အရိယ-သစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန-သန္တိကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၅ ဖုဋ္ဌဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ၊
အ-သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
- ၁၆ ဧဘဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာဇိတာ၊
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဧတသံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။
မင်္ဂလသုတ်ပါဌ် ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ် အနက်

၁ သဒေဝကာ-နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်၊ ယံ မင်္ဂလံ-
အကြင်မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ခွါဒဿ-တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလ
ပတ်လုံး၊ စိန္တယိံ-သု-ကြံကြကုန်၏။ သောတ္ထာနံ-စီးပွားချမ်းသာ
ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌတ္တိံ-သဉ္စ-သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး
လည်းဖြစ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ-ထို မင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ နာမိ
ဂစ္ဆန္တိ န အမိဂစ္ဆန္တိ ဝေ-မသိနိုင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

၂ ဒေဝဒေဝန-နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ-
အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို၌၊ ဒေသိတံ-
ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ - အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ သုတ္တံ-ဤ ဟောမင်္ဂလသုတ်
တော်ကို၊ မေ မယာ အာနန္တေန-အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝ
တော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ-မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ-ဤသို့၊
သုတံ-ကြားလိုက်ရ၏၊ ဥပလက္ခိတံ-မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဥပဓ-ရိတံ-
ဆောင်လိုက်ရ၏၊ ကေံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိ
ကဿ-အနာထပိဏ္ဍိသေဌေး၏၊ အာရာမေ-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်

ယံ ခွါဒဿ ဝဿာနိ၊ စိန္တယိံ သု သဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။

ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ်-ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အညတရာ-အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ-နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ-ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-သန်ကောင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကေဝထကပုံ-အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝန်-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ-ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏။ တေန-ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏။

၄ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ-အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ - ရပ်လေ၏။ ကေမန္တံ-တင့်အပ် လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာ ခေါ်-ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ-ထို နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါယာယ-ဂါယာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅ ဘန္တေဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ-လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ-စင်ကြယ်စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကမ်မာနာ-လိုချင် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ-စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ ဒွါဒေသ-တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ အစိန္တယံ-ကြံကြကုန်၏၊ စိန္တယန္တာပိ-ကြံကြ

ကုန်သော်လည်း၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မသိနိုင်ကုန်၊ တံ-ထို သုံးဆယ့်
ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို၊ တွံ-အရှင်ဘုရားသည်၊
မြို့ဟိ-ဟောတော်မူပါလော့။

၆ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့ကို၊
ယာ အသေဝနာစ-အကြင် မရှိဘဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ-ပညာရှိသော သူတို့ကို၊ ယာ သေဝနာစ-
အကြင်ရှိဘဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ-
ပူဇော်ထိုက်သောသူ တို့ကို၊ ယာ ပူဇာစ-အကြင် ပူဇော်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော တရား
သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊
တွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၇ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-
တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာစ-မိမိ ပြုခဲ့ဘူးသော
ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္မာ
ပဏိဓိစ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊
ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တွံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၈ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အကြား
အမြင်များသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပဉ္စ-လက်မှု
ပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော-ကောင်းစွာ သင်အပ်သော

ဝိနယောစ-ဝိနည်းတရား သည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ-
ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာ ဝါစာစ-အကြင် စကားသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်
လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၉ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ မာတာပိတု-အမိအဘတို့
ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ-လုပ်ကျွေး မွေးမြူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တ
ဒါရဿ-သား မယားတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ-သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ-အနှောင့်အရှက် မရှိ
ကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ-အမှုကိစ္စတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-
ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာ
သော၊ မင်္ဂလံ - မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၀ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဒါနဉ္စ အလှူပေးခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာစ - မြတ်သော အကျင့်တို့ကို
ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဉာတကာနံ-အဆွေအမျိုးတို့အား၊
သင်္ဂဟောစ-သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အန
ဝဇ္ဇာနိ-အပြစ် မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိစ-အမှုကိစ္စ တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊
ဥတ္တမံ - မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ - မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တွံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၁ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အို နတ်သား၊ ပါပါ - မကောင်းမှုမှ၊
အာရတိစ-ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတိစ-
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ-

သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယမေ-စ-ကောင်းစွာ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေသု-ကုသိုလ် ကောင်းမှု
တို့၌၊ အပ္ပမာဒေါစ - မမေ့မလျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင် နတ်သား
သည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၂ တော ဒေဝပုတ္တ-အို နတ်သား၊ ဂါရဝေါစ-ရိသေ
ထိုက်သော သူတို့အား ရိသေခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နိဝါ
တောစ-မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌိစ-
ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကတညုတာစ-သူပြုဘူး
သော ကျေးဇူးကို သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန-သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဓမ္မဿဝဏဉ္စ-သူတော်ကောင်း
တရားကို နာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤ
ငါးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-
မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေ
လော့။

၁၃ တောဒေဝပုတ္တ-အို နတ်သား၊ ခန္တိစ-သည်းခံခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ သောဝစဿတာစ-သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမ
အပ်သော စကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ သမဏာနံ-ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနဉ္စ-ဖူးမြင်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန - သင့်တင့် လျောက်ပတ်
သော အခါ၌၊ ဓမ္မဿကန္တာစ-တရားတော်ကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါး

သောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ
မည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၄ ဘောဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ တပေါစ-မြီးခြံစွာ ကျင့်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-မြတ်သော အကျင့်တို့ကို
ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနံ-အရိယ သစ္စာ
တို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ-သိမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန သစ္စာ
ကိရိယာစ-နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊
ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍၊ တွံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၅ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ လောက ဓမ္မေဟိ-
လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့ထသော၊ ယဿ-
အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ န ကမ္မတိ-မတုန် မလှုပ်၊
အသေဘကံ-စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဝိရဇံ-ရမ္မက် ဟူသော မြို့လည်း
မရှိ၊ ခေမံ-ဘေးလည်းမရှိ၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော
တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏
ဟူ၍၊ တွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၆ ဘောဒေဝပုတ္တ-အို နတ်သား၊ ဧတာဒိသာနိ-ဤသို့
သဘော ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတ္တိံသ - သုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသော၊
မင်္ဂလာနိ-မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ကတွာန-ပြုကျင့်ရသောကြောင့်၊
သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ * အပရာဇိတာ-ရန်သူတို့သည်
မခံအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊

* ဤအလို အပရ-အ-ဇိတာ၊ ဖြတ်၊ အဋ္ဌကတာအလို အ-ပရာဇိတာ
ဖြစ်၍ “မရှုံးစေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍” ဟု ပေး။

ထောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ တံ-ထို
သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်၊ တေသံ-ထို နတ် လူတို့
အား၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ-သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

+ + + +

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာစ ဗာလာနံ-ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

+ + + + +

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု
ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၃ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁ အကြားအမြင်များသောသူ၏အဖြစ်လည်း တပါး၊
- ၂ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး၊
- ၄ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး၊

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ-ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး၊

- ၁ အဓိ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ သား မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊

+ + + + +

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ အလှူပေးခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ ဟရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး၊

+ + + + +

အာရတိ,ဝိရတိ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်းတပါး၊
- ၃ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ ကုသိုလ်တရား၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

ဂါရဝေ ဝါ နိဝါတောစ-ဟူသောပုဒ်၌ ၅-ပါး၊

- ၁ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း တပါး၊

- ၄ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၅ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

ခန္တိစ သောဝဇ္ဇဿတာ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

တပေါစ-ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၂ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၃ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး၊
- ၄ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ-ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး၊

- ၁ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံ ငြားသော်လည်း ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး၊

- ၂ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး၊
 ၃ ရမွက်ဟူသော မြှူကင်းခြင်းလည်း တပါး၊
 ၄ ဆေးမရှိခြင်းလည်း တပါး၊

+ + + + +

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေး အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို ဆင်သနည်း။
 ဖြေ။ မဟာမင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
 မေး။ မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အပြား အဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
 ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
 ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောဿန နိဂုံး အဆုံး ဖြစ်သော တောဒိသာနိ အဋ္ဌတ္တိံသ မင်္ဂလာနိ-ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
 ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
 မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
 ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿက္ခန္ဓ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ဒါနုဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ-တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ-လည်း တဂါထာ။ ။ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။

(ဆိုသနည်း-ဟုလည်း မေး)

ဖြေ။ သဗ္ဗ နေ-မေတ္တ အတ္တိတိ-ဟုပင်ရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိ ပြည်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာ အတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေး ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်တွင်သနည်း။

ဖြေ။ အ-နာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒေါတိတိ အနာထ ပိဏ္ဏိကော-ဟူသော ပါဠိနှင့် အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမ်း ရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့်နီးသလော
ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်- စသည်
တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိ နဂရဿ အ-ဝိဒူရေ ခနု
ပဉ္စသတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ-ဟူသော သာဓကပါဌ် ရှိ
သောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော
ကုင်လုပ်လေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်လေးထောင့်လော၊ စမ္ပယ်ရံ
လော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ တိဘူမကေသု ဂန္ဓကုဋီသု-ဟူ၍ သာဓကပါဌ် ရှိသော
ကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ
တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍
ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သား ဟု ဆိုပါ
သနည်း။

ဖြေ။ အဘခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ-ဟူသောပါဌ်ကိုထောက်
၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒ သတ္တ သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်ကောင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ‘သိကြား’ဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား တေ့ မဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမြော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံ အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ် သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကား မြဟွာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲအချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန် ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်ကောင်ယံ အချိန် ဖြစ်သော ကြောင့် ‘သိကြား’ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြားတောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရ သနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထရေန သုတံ-ဟူသောပါဠိကို ထောက်၍ သိရ ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောလေ သနည်း။

ဖြေ။ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကသိကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗဘော
ကဿပေါ-ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစ
ရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်းတရားကို ရ၍ ရဟန်းပြု
သောကြောင့် ကဿပ-ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်
ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ပထမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။ ။ပတိရူပ ။ပ။ ဧတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး။ ။ဗာဟုဿစ္စဉ္စ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော
တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။မာတာ
ပိတု။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-
ဟူသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။
အာရတိ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ဆဋ္ဌဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။ဂါရဝေါစ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ
မုတ္တမံ-ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး။
ခန္တိ စ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ - ဟူသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။တပေါစ။ပ။ ဧတံ
မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ။ဖုဋ္ဌဿ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော

ဒေသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ - အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ် နှီးနှောရခြင်း လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရား အစရှိသော ရတနာသုံးပါး တို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ - အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ-အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပ ဒေသ ဝါသောစ-အစရှိ သော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-အစရှိ သော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ-အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး- ဤသို့ အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စဉ္စ - အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာ ပိတု-အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိ အဘ တို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သား၊ မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု-

အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာ ပိတု - အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေ အမျိုးတို့ အား ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ် မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ကို သိရပါပြီ၊ အာရတိ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကိုယ်၏ အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်း သော စိတ်ဖြင့် “ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏ အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း- အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီ” ဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ဝိဋ္ဌသုရာ-မှုံညက်ဖြင့် ပြုအပ်သော သေ၊ ပူဝ သုရာ မှုံဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဩဒန သုရာ-ထမင်းဖြင့် ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ-တဆေးထည့်၍ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဤသည်ကား သေလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မေရယ-ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေဂါ-အပွင့် အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဖလာ သဝေဂါ - သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ မစ္စါသဝေဂါ - မုဒရက်သီး အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဂုဠာသဝေဂါ- ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက် အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဤသည်ကား မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝဏ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အား ဖြင့် အာရတိ-အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ - အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေဂါစ - အစရှိသော

သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသော်
ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်၊ ဂုဏ် ရှိသော သူတို့အား အရိအသေ အလေး
အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို
နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော
ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌
တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာ
တရား ငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ-အစရှိသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သော
သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား
တို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
လျှောက်ပတ်သော တရား စကားကို နှိုးနှော ပြောဆို
ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊
ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစ-၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစ-၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါ်စ - အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရ ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စ- အစရှိသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ-၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ-အစရှိသော ဒသမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ် သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော-အ လာဘော၊ ယသော-အ ယသော၊ နိန္ဒာ- ပသံသာ၊ သုခံ-ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထိုလောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ် ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာ ရမ္ပက်

ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်သော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒေသဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဟုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည် ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဟုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါ သည်ဟုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်-စသော အရပ်တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဘက် အရပ်၊ ဧဝဘာရ တောင်၌ စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုက်၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ချောမော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှ စွာသော ရတနာသတင်မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ၊ မဿာရဂဏ်၊ မနောမယ - အစရှိသော ရတနာမျိုး တို့ဖြင့် စီမံအပ်

သော တွေတွေ ဒီးဒီး-ရွှေချောင်း စီးသကဲ့သို့ လျှံညီး
တောက်ပသော ပလ္လင် ထက်၌ အဘိုး အတိုင်းမသိ
ထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်
ကို ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီး
လျှင် ပထမသင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်
မူသော အရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်
မူလျှင် အရှင် အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည် ဘုရား၊
နတ်သားတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေ
ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ
ဖြစ်၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
ဖြစ်သူ အနန္တ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ ဤတွင် ပြီး၏။

+ + + +

မင်္ဂလာသုတ်အဓိပ္ပါယ် အထူးမှတ်ချက်

မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- နီးလွန်း
သော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညှာဖြစ်သော အရပ်၊
မြင့်သော အရပ်၊ ရွှေတူရူဖြစ်သော အရပ်၊ နောက် တူရူဖြစ်သော
အရပ်- ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ဝေး၊ နီး၊ ရှေ့၊ နောက်၊ မြင့်မောက်၊ လေညှာ၊ ဤခြောက်ဖြာ၊
နေရာ အပြစ်တည်း။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္ဘာ ပဏိဓိစ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတာစကား၊ ဖရသဝါစာ မှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာ စကား၊ သမ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုပါသည်။

ပုတ္တ ဒါရဿ သင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို စောင့်ထိန်း၍ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သား မယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယဉ်၊ ပန်း၊ နံ့၊ သာပျောင်း၊ နံ့၊ သာ၊ အိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး-ငှင်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ-ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ်ခြင်း သည် အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတိ မည်၏။

မဇ္ဇိမနိကာယပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဒ္ဓိစ ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါး စေခြင်းငှါ လောဘအာရုံကို မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်း တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မသဝဏံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်-ဤ ဓိန္တုဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျှောက် ပတ်သော အခါမည်၏။

သောဝစသတာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သား တော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်း သော စကားဖြင့် နာယူလွယ် သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားဆောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကပေါစ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ဝိရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မပရိယဉ္စ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား မေထုန် ၇-ပါး မှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာန ဒဿနံ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ် မရခြင်း၊ အခြံအရံ ရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း-ဤလောကဓမ္မတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အကျဉ်းအဓိပ္ပာယ် ပြီး၏။

+ + + +

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး သံပေါက်

- ၁ ကောလဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝ မနုဿာ။
- ၂ သတ္တ-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။
- ၃ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ ဝေးဝေးခွါ။
- ၄ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြ ခိုဝံ့ရာ။
- ၅ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသ အရပ်မှာ။
- ၇ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးက ပြုသော်သာ။
- ၈ ကိုယ်ကို စောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြ နိဗ္ဗူတာ။
- ၉ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်စဉ်၊ ကြည်လင် အားထုတ်ပါ။
- ၁၀ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။

- ၁၁ ဝိနယောစ၊သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
 ၁၂ သုဘာသိတ၊ယာဝါစ၊ ကောင်းလှ ဆိုအပ်စွာ။
 ၁၃ မာတာပိတ၊မိနှင့် ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
 ၁၄ မယား သားအား၊သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊တပါး မင်္ဂလာ။
 ၁၅ အနာကုလ၊ကမ္မန္တ၊ပြုကြ မှုကိစ္စာ။
 ၁၆ အလ္လုဒါန၊ပေးဝေငှ၊ ထက်လှ စေတနာ။
 ၁၇ အကျင့်ဓမ္မ၊ကောင်းမြတ်လှ၊မခွ သူတော်စွာ။
 ၁၈ ဉာတကာနန္ဒ၊ သင်္ဂဟ၊မ,စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
 ၁၉ အနဝဇ္ဇ၊ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
 ၂၀ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြည်ကုန်ပါ။
 ၂၁ ဝိရတိစ၊ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြ မှုပါပါ။
 ၂၂ မဇ္ဇပါန၊ယစ်မျိုးစ၊ရှောင်ကြ လူတကာ။
 ၂၃ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊အားထုတ်ကြ၊နေ့ည မမေ့ရာ။
 ၂၄ ဝါရဝေ၊စ၊ ရိတုပ်ကွ၊မြတ်လှ ဓမ္မတာ။
 ၂၅ နိဝါတောစ၊ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာန မထောင်ရာ။
 ၂၆ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
 ၂၇ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
 ၂၈ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရွှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀ ကောင်းသည်စကား၊ဆိုတတ်ငြား၊ အများ ကြည်မေတ္တာ။
 ၃၁ မကောင်းမှုအား၊ဝေးစွာရှား၊လားလား ကြည်ကုန်ပါ။
 ၃၂ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ယွင်းချွတ် မရှိရာ။
 ၃၃ သုံးခါ တလ၊မြတ်ဓမ္မ၊နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄ မြိုးမြီ ကျင့်ဝတ်၊သူတော်မြတ်၊မပြတ် အရိယာ။

- ၃၅ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြံ ပဏ္ဍိတာ၊
၃၆ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြ မျိုးလေးဖြာ။
၃၇ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက် မင်္ဂလာ။
၃၈ လောကဓံတရား၊ ထွေကြံငြား၊ လှုပ်ရှား မရှိရာ။
၃၉ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ် မခွ၊ ကင်းကြ လွတ်သည်သာ။
၄၀ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုး ရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှ လွတ်သည်သာ။
၄၂ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
၄၃ ကျက်၍ အရ၊ ဆောင်လောက၊ ကြီးလှ မင်္ဂလာ။
၄၄ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

+ + + +

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ

၁ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိဋ္ဌိတ သာဝုဓံ တံ၊ ဂိရိမေခလံ ဥဒိတ
ဃောရံ သဏေန မာရံ၊ ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ဃောရံ ပနာဠဝက
မက္ခမ ထဒ္ဒ ယက္ခံ၊ ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၃ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊ ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီဝ
သုဒါရုဏန္တံ၊ မေတ္တဗျူသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၄ ဥက္ကိတ္တခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊ ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂုံလိမာယဝန္တံ၊ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၅ ကတွာန ကဋ္ဌမုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနိယံ၊ ဂိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ သန္တေန သောမ္မဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၆ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊ ဝါဒါဘိရော ဝိဘမနံ အတိအန္ဓဘူတံ၊ ပညာပဒိပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၇ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊ ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော၊ ဣဒ္ဓုပဇဒသဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၈ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ဗြဟ္မံ*သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဉာဏာဂဒေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊ တန္တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

အပြင်အောင်ခြင်း၊ ရှစ်ပါးပါဌ် ပြီး၏။

+ + + +

ဧတာဝိ ဗုဒ္ဓဇယ မင်္ဂလအဋ္ဌဂါတာ၊ ယော ဝါစကော ဒိနေဒိနေ သရတေ မတန္တိ၊ ဟိတွာန နေကဝိဝိဓာနိ စုပဒ္ဓဝါနိ၊ မောက္ခံ သုခံ အဓိဂမေယျံ၊ နရော သပညော။ (သီ)

*ဝိသုဒ္ဓိ (သီ)

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁ ယောမုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိရိမေခလံ-
ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို၊ ဥဒိတံ-တက်စီးထသော၊
အဘိနိမ္မိတ သာဝရံ-အလွန် ဘန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်
တကွ ဖြစ်သော၊ ဗာဟံ သဟဿံ-တထောင်သော လက်ရုံး ရှိထ
သော၊ ဇောရံ-ကြမ်းထမ်းစွာ ထသော၊ တံ သသေနမာရံ-စစ်
သည်နှင့်တကွသော ထိုမာရ်နတ်သားကို၊ ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိမိနာ-
ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊
ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသာ-မာရ်နတ်သားကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရာတိရေကံ-
မာရ်နတ်သားထက် အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ-ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး၊
အဘိယုဇ္ဈိတံ-အလွန်စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ ဇောရံ-ကြောက်မက်
ဘွယ်ရှိထသော၊ အက္ခမံ-သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော၊
ထဒ္ဓံ - ကြမ်းထမ်း ခက်မာစွာထသော၊ အာဠဝကံ-အာဠဝက
အမည်ရှိသော၊ ယက္ခံပန-ဘီလူးကိုကား၊ ခန္တိသုဒန္တ ဝိမိနာ-သည်း
ခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူ
သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ တန္တေဇသာ-
အာဠဝကဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊
ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃ ယော မုနိန္ဒော - အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိ အသနိစက္ကံဝ-တောမီး၊မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ - အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အတိမတ္တ ဘူတံ - အလွန် မုန်ယစ်စွာထ သော၊ နာဠာဂိရိ - နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ-မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တဗျူသေက ဝိမိနာ - မေတ္တာတော် ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဗိတဝါ- အောင်တော် မူလေပြီ၊ တန္တေဇသာ- နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄ ယော မုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂ မတိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ-ချီအပ်သော သန်လျက် လက်၌ ရှိသည် ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ တိယောဇနပထံ-သုံး ယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ဓာဝံ-ဟဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်သော၊ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ-လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို၊ ဣဒ္ဓိတိသင်္ခတမနော - တန်းခိုးတော်အားဖြင့် ဘန်ဆင်းအပ် သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသာ-အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော် မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၅ ယော မုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ-သစ် သားကို၊ ဂဋ္ဌိနိယံ-ကိုယ်ဝန် ဆောင်သော၊ ဥဒရံ ဣဝ-ဝမ်းကဲ့သို့၊

ကတွာန-ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ-တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ၊ ရဟန်း အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌၊ စိဉ္ဇာယ-စိဉ္ဇမာနဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ - စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို၊ သန္တေန-ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမ္မ ဝိမိနာ-ဖြူစင် ချမ်းစွာသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင် တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ - စိဉ္ဇမာနဝိကာ အမည် ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆ ယောမုနိန္ဒြော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ-မှန်သော စကားကို၊ ဝိဟာယ-စွန့်၍၊ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု-မမှန်သည် ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်း ရှိသ သော၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ-မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့ကို နှိပ်နင်း လိုသော စိတ်ရှိလသော၊ အတိ အန္ဓ ဘူတံ-အလွန် မိုက်လှစွာ သော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို၊ ပညာပဒီပ ဇလိတော-ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ - အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ-ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင် တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇ ယောမုနိန္ဒြော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ-အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ-ကြီးသောတန်းခိုး ရှိသော၊ နန္ဒြော

ပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂ-နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေရ
ဘုဇင်္ဂ-ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသော၊ ပုတ္တေန-
သားတော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဓနာပယန္တော-အခိုးအလှုံ လွှတ်
၍ ချေချွတ် ဖျက်ဆီးစေလျက်၊ ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိမိနာ - တန်းခိုး
ဘန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေသကို ပေးတော်မူသော အစီ
အရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ-နန္ဒော
ပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ ယောမုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ
ဘုဇင်္ဂ-မကောင်းသော အယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မြေ
သည်၊ သုဒ္ဓ ဟတ္ထံ-ပြင်းစွာ ကိုက်အပ်သော လက်ရှိထသော၊
သုတံ-ကျော်စောစွာထသော၊ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ - တောက်ပသော၊
ကြီးသော တန်းခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ-ဗကအမည်ရှိသော၊
ဗြဟ္မံ-ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဉာဏာဂဒေန-ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော
အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိမိနာ-
အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ-ဗက
အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်
သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေ
သတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

+ + + +

အတွင်းစောင့်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ

၁ အဝိဇ္ဇာ အဏှာ ကောသမ္ဘိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇယာဗုဇေ၊
တမ္ဘာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၂ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနံ၊ ပညာ
စက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သော ဇိနော၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၃ ရာဂါဒိ အဝိဇ္ဇာလေဟိ၊ ဥဒ္ဓကာယံ မဟာဇနံ၊ နိဗ္ဗာပေသိ
နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယမင်္ဂလံ။

၄ စတုရောဇေဟိ ဝုပ္ပန္တေ၊ ဂန္တိရေ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ ဥတ္တာ
ရေသိ မဟာဝိရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၅ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ဝိဠိတံ၊ နိဗ္ဗာနပုရံ
ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သော ဇိနော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၆ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဒ္ဓကာယံ မဟာဇနံ၊ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝိရော၊ နာထော တိလောကဝေဇ္ဇကော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၇ သံသာရဒုက္ခ ကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရ ဝိဠိတံ၊ ခေမန္တ
ဘူမိတာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော၊ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၈ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ဌတွာ လောကံ သ-ဒေဝကံ၊
ဝိဝယိတွာ ဓမ္မ-ရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သ-သာဝကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါ၌ ပြီး၏။

+ + + +

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁ အဝိဇ္ဇာအဏှ ကောသမ္ပိ-အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥစ္ဆိ
တွင်း၌၊တဏှာ ဇယာဗုဇေ-တဏှာ တည်းဟူသော သားအိမ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊သက္ကေ-သတ္တဝါတို့ကို၊ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ-
ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်းခိုးဖြင့်၊ တမှာဌာနာ-ထို
အဝိဇ္ဇာတည်ရာ အရပ်မှာ၊ နိက္ခာမေသိ-ထွက်မြောက်တော်မူစေ
ပြီ၊ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ -အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၂ သောဇိနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဉာဏာလောကေန-
ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္တ
ကာရေန-ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်းဟူသော မောဟ
သည်၊ အဘိဘူတေ-အလွန်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ မဟာဇနေ-
များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု-ပညာတည်းဟူ
သော စက္ခုကို၊လဘာပေသိ-ရစေတော်မူပြီ။ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-
ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ဇယမင်္ဂလံ-
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃ နရနာထော - လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ-ရာဂ အစရှိသော မီးလျှံတို့သည်၊ ဥခုကာယံ - လောင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မဟာဇနံ-များစွာသောသတ္တဝါကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂံ ဝါရိနာ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄ မဟာဝိရော-ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ နာယကော-လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဂန္တိရေ-နက်စွာသော၊ သံသာရဏ္ဏဝေ-သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒြာ၌၊ စတုရောဗေဟိ - လေးပါးသော ရေအယဉ်တို့သည်၊ ဝုပ္ပန္တေ - မျှောအပ်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဓမ္မနာဝါယ-တရားဟူသော လှေဖြင့်၊ ဥတ္တာရေသိ-ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ -အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၅ သောဇိနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံသာရစာရကံ-သံသရာ၌ ကျင်လည်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန-ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခသည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ ဝိဠိတံ-နှိပ်စက်အပ်သော၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊ ယာနတ္ထယေန-ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပုရံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ-ရောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၆ မဟာမိရော-ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော် မူထသော၊
 တိလောက ဝေဇ္ဇကော-လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်
 တော်မူသော၊ နာယော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေ
 ဟိ-ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်၊ ခုခုကာယံ-ကိုက်
 အပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ မဟာဇနံ-များစွာသော သတ္တဝါကို၊
 နိဗ္ဗာပေသိ-ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော
 သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇ သတ္တဝါဟော-ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနာ
 ယကော-သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသ စောရပိဋိတံ-ကိလေသာ တည်း
 ဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို၊
 သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ-သံသရာတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ၊ ခေမန္တ
 ဘူမိ-ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ-ပို့ဆောင် ထုတ်ချောက်
 ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာ
 စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၈ သောဇိနော-ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလိသ
 ဝဿာနိ-သေးဆယ့်ငါးဝါတို့ ပတ်လုံး၊ ဌတွာ-တည်တော်မူ၍၊
 သဒေဝကံ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ - လူ အပေါင်းကို၊
 ဓမ္မရသံ-တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို၊ ပိဝယိတွာ-
 သောက်စေတော်မူပြီး၍၊ သ သာဝကော-တပည့်သား သင်္ဃာ

တော်အပေါင်းနှင့်တကွ၊ နိဗ္ဗာန်တော-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။
 တောန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယ မင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

+ + + + +

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

- ၁ ဇယာသန ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ၊
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ဇယ ပိဝိံသု နရာသဘာ၊
- ၂ ဟဏ္ဍကံရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ၊
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မဟံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေဓော ဋ္ဌိလောစနေ၊
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မဟံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကာရော။
- ၄ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ၊
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆိမာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂယာနောစ ဝါမကေ။
- ၅ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မဟံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကာရော၊
နိသိန္ဓော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော၊
သော မဟံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကာရော။

- ၈ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ-နန္ဒ-သီဝလိ၊
 ဣမေ ပဉ္စ မဟာ ထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာ ဝိယ။
- ၉ တေဟိ ထေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တာ ဇိနော-ရသာ၊
 ဇလန္တာ သီလ-တေဇေန၊ အင်္ဂ-မင်္ဂေသု သံဏှိတာ။
- ၁၀ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တ-သုတ္တကံ၊
 ဓဇ္ဈိပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁ ခန္ဓ-မောရ-ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယ-သုတ္တကံ၊
 အာကာသေဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရသဏှိတာ။
- ၁၂ ဇိနာနံ ဗလ-သံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ-လင်္ကတေ၊
 ဝသကော မေ အ-ကိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ပဉ္စရေ။
- ၁၃ ဝါတ-ဝိတ္တာဒိ-သဉ္စာတာ၊ ဗာဟိရ-ဣတ္တိ-ပဒ္ဒဝါ၊
 အ-သေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏ-တေဇသာ။
- ၁၄ ဇိန-ပဉ္စရ မဇ္ဈိမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ၊
 သဒါပါလေန္တု၊ မံ သဗ္ဗေတေ မဟာပုရိသာသတာ။
- ၁၅ ဣစ္စေဝ မေကန္တံ ကတာ၊ သု-ရက္ခာ ဇိနာနုဘာဝေန၊
 ဟတာ-ရိ-သံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာ-ကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဌ ပြီး၏။

+ + + +

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁ ဇယာသနဂတာ-ဗောဓိညောင်ရွှေ အောင်မြေသို့ရောက်
 တော်မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ-လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့
 ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော၊ ယေဗုဒ္ဓါ-အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ သဝါဟနံ-စစ်သည်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ မာရ်-

မာရ်နတ်ကို၊ ဇိတွာ-အောင်တော်မူလေကုန်သည် ဖြစ်၍၊ စတုသစ္စာ မတရသံ-သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို၊ ပိပိသု-သောက်တော် မူလေကုန်ပြီ။

၂ မုနိဿရာ-ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော် မူကုန်ထသော၊ နာယကာ-လူ၊ နတ်၊ မြဟွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော၊ အဋ္ဌဝိသတိ - နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော၊ တဏှက်ရာဒယော - တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃ သဗ္ဗဂုဏာ ကရော-ခပ်သိမ်းသောကျေးဇူး ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထသော၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော - တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော-ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒွိလောစနေ-မျက်စိ နှစ်ဘက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သံဇော-မဂ္ဂဋ္ဌိလေးယောက် ဖလဋ္ဌိ လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၄ အနုရုဒ္ဓေါ-အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ-နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော - တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တောစ-အရှင်သာရိပုတြာသည်လည်း၊ မေ မေ-

အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ-လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊
အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍည အရှင်သည်၊ မမ-
အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆိမာဂသ္မိ-နောက်အဘို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်
တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနောစ-အရှင်မောဂ္ဂလာန်
သည်လည်း၊ မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ-လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-
တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၅ အာနန္ဒ ရာဟုလာ-အရှင် အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာတို့
သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ သဝနေ-လက်ျာနား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
တာ-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကဿပေါစ-
ကဿပ အရှင်သည်၎င်း၊ မဟာနာမောစ - မဟာနာမ် အရှင်
သည်၎င်း၊ ဥဘော-နှစ်ပါးသောအရှင်တို့သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊
ဝါမ သောတကေ-လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-တည်တော်မူကုန်
သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆ သူရိယောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ ပဘံကရော-အရောင်ကို ပြု
တတ်သော၊ သိရိသမ္ပန္နော-ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ မုနိပုဂံဝေါ-ရဟန်းမြတ် ဖြစ်သော၊ သောဘိတော-
သောဘိတအရှင်သည်၊ မယှံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ကေသန္တေ - ဆံ၏
အဆုံးဖြစ်သော၊ ဝိဋ္ဌိဘာဂသ္မိ-ကျောက်ကုန်းအဘို့၌၊ နိသိန္ဒော-
နေတော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၇ မဟေသီ-သီလက္ခန္ဓာသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရှင်မြူး
ဝမ်းသာရှာတော်မူလေ့ရှိသော၊ စိတြဝါစကော-ဆန်းကြယ်
သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော၊ ဂုဏာကရော-
ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော၊ ကုမာရ

ကဿပေါနာမ - ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော၊ သော
ထေရော-ထိုမထေရ်သည်၊မဃ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒနေ-နှုတ်ခမ်း၌၊
နိစ္စံ-အမြဲ၊ပတိဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူပြီ။

၈ ပုဏ္ဏောစ-အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၎င်း၊အင်္ဂုလိမာလောစ-
အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်၎င်း၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလီစ-အရှင်
ဥပါလိထေရ်၊ အရှင် နန္ဒထေရ်၊အရှင်သီဝလိထေရ်တို့သည်၎င်း၊
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရော - ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်၊
မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နလာဇေ-နဖူးပြင်၌၊ တိလကာဝိယ-မှန်ကူတို့
ကဲ့သို့၊ပတိဋ္ဌိတာ-တည်တော်မူကုန်သည်၊အာသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉ တေဟိ-ထိုအရှင် အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင် သာရိပုတြော အစရှိ
သော အရှင်တို့မှ၊ သေသာ - ကြွင်းကုန်သော၊ ဇီတဝန္တော-
ကိလေသာ ရမ္မက်ကို အောင်တော်မူပြီးကုန်သော၊ဇိနောရသာ-
မြတ်စွာဘုရားသခင် သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန-
သီလ တန်းခိုးအားဖြင့်၊ ဇလန္တာ - ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊
မဟာထေရော-မဟာထေရ်တို့သည်၊မေ-အကျွန်ုပ်၏၊အင်္ဂမင်္ဂေသု-
အင်္ဂါ ကြီးငယ်တို့၌၊ သဏ္ဌိတာ-ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်၊
အာသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀ ရတနံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
ပုရတော-ရှေ့မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မေတ္တ
သုတ္တကံ-မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
ဒက္ခိဏေ-လက်ျာ၌၊ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဇေဝံ-
ဇေဝ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆတော-
နောက်မှ၊ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလကံ-

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတော်လည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ-
လက်ဝဲ၌၊ ပဏိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၁၁ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ-ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်
သည်၎င်း၊ အာဇာနာဋိယသုတ္တကံ-အာဇာနာဋိယသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ဆဒနံဝိယ-ထီး
ကဲ့သို့၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့
သည်ကား၊ ပါကာရ သဏ္ဌိတာ - တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်
ကုန်သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂-၁၃ ဇိနာနံ-ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊
ဗလသံယုတ္တေ-ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊
ဓမ္မပါကာရသင်္ကတေ-ဟရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ- မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန - မငြိုမငြင် သဖြင့်၊
ဝသတော-နေသော၊ မေ-ငါ၏၊ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္စာဘာ-လေ၊
သည်းခြေစသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တ၊ ပဒ္ဒဝါ-
အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော တေးရန်တို့သည်၊ အနန္တ ဂုဏ
တေဇသာ-အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်၏ တည်ရာဖြစ်သော
ဘန်းခိုးတော်အားဖြင့်၊ အသေသာ-အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ-ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တု-ရောက်ကြစေ
ကုန်သတည်း။

၁၄ ဇိနပဉ္စရ မဇ္ဈိမိ- မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့်၌၊ ဝိဟရန္တံ-နေထသော၊ မိ-အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟိတလေ-
မြေအပြင်၌၊ အာသဘာ-ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း

ကုန်သော၊ တေ မဟာပုရိသာ - ထို ယောက်ျားမြတ်တို့သည်၊
သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု - စောင့်ရှောက်ကြ စေကုန်
သတည်း။

၁၅ ဣစ္စေဝံ ဣတိဓေံ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန-အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မယာ-ငါသည်၊ ကေန္တံ
ကေန္တေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုရက္ခာ-ကောင်းသော အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဇိနာနုဘာဝေန - မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
တော်အားဖြင့်၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဂုဏာ ကရဿ-သီလ၊ သမာဓိ
အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ ဘည်ရာဖြစ်သော၊ သံဃံဿ-
ပရမတ္ထ သံဃာတော်၏၊ တေဇေန - တန်းခိုးဖြင့်၊ ဟတာရိ
သံဃော - သတ်အပ်ပြီးသော ရန်အပေါင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျံ-
ဖြစ်ရ၏လို၏။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက် ပြီး၏။

+ + + +

နမက္ကာရ ပါဠိ

- ၁ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ၊
အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ ယောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ၊
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂ နယန-သုဘဂ-ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရ-ဝရ-သရော-ပေတံ၊
အ-မိတ-ဂုဏ-ဂဏာ-ဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္တေ။
- ၃ ယော ဗုဒ္ဓေါ မိတိမာ-ညဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။

ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊

တံ ဝန္ဓေ နရ-ဒေဝ-မင်္ဂလံ။

၄ ဗာတ္ထိံသတိ-လက္ခဏ-စိတြ-ဒေဟံ၊

ဒေဟ-ဇုတိ-နိဂ္ဂတ-ပဇ္ဇေယန္တံ၊

ပညာမိတိ-သီလဂုဏော-ဃာ ဝိန္ဒံ၊

ဝန္ဓေ မုနိ-မန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။

၅ ပါတော-ဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံ-ဝ၊

မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။

ပုဏ္ဏိန္ဒြ-သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊

ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗညု-မဟာမုနိန္ဒြ။

၆ ဥပေတပုညော-ဝရ-ဗောဓိ-မူလေ၊

သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။

အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏော-ဒယာဗြိ၊

နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ-ဘင်္ဂံ။

၇ ရာဂါ-ဒိ-ဆေဒါ-မလ-ဉ္ဈဏ-ခဂ္ဂံ၊

သတိ-ဿမညာ-ဖလကာ-ဘိဂါဟံ။

သီလော-ဃာ-လင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ၊

နမာမိ-ဘိညာ-ဝရ-မိဒ္ဓု-ပေတံ။

၈ ဒယာ-လယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊

ဘဝ-ဣဝါ-တိက္ကမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။

တိလောက-နာထံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊

သမန္တ-စက္ခု ပ-ဏမာမိ တံ-မိတံ။

၉ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊

ဂတံ ဂတံ သဉ္ဇိ သုခ-ပွဒံ ပဒံ။

- နရာ-နရာနံ-သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
 နမာ-နမာနံ ဇိန-ပုဂံဝံ ဂဝံ။
- ၁၀ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိ-ဒက္ခ-နာဝိကော၊
 ဤဟာ ဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော။
 အာရုဗ္ဗ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝ-ဣဝါ၊
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ-မဿပဟံ နမေ။
- ၁၁ သမ-တိဿတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
 ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတုသစ္စ-ဒသံ။
 ဝရ-မိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ ဒေဝ-ဟိတံ၊
 တိဘဂ္ဂ-ပဿမံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂ သတ-ပုညဇ-လက္ခဏိကံ ဝိ-ရဇံ၊
 ဂဂန-ပမ-မိဓံ မိတိ-မေရ-သမံ။
 ဇလဇူ-ပမ-သီတလ-သီလယုတံ၊
 ပထဝီ-သဟနံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၃ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရော-ဝ၊
 သောဘန္တော ရတိ-ဇနနေ သိလာ-သနဗြိ။
 အာသိန္တော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ မဗ္ဗံ၊
 ဒေဝါနံ တ-မသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။
- ၁၄ ယော ပါဒ-ပဏ္ဍိတ-မုဒု-တ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
 လောကေဟိ တိဟိ-ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
 သမ္မာပုဏ္ဏ နိရုဇမေယျာတ-မေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗ-လောက-မဟိတံ အသမံ နမာမိ။
- ၁၅ ဗုဒ္ဓံ နရာ-နရ-သမောသရဏံ မိတတ္ထံ၊
 ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟတ-နန္ဒကာရံ။

- အတ္ထာ-ဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာ-ဝဟန္တံ၊
 ဝန္ဓာမိ ကာရဏိက-မဂ္ဂ-မနန္တညဏံ။
- ၁၆ အခိလ-ဂုဏ-နိဓာနော ယော-မုနိန္ဒော-ပဂန္ဓာ၊
 ဝန-မိသိပတနာ-ဝှံ သညတနံ နိကေတံ။
 တဟိ-မကုသလ-ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
 တ-မတုလ-မဘိကန္တံ ဝန္ဓနေယျံ နမာမိ။
- ၁၇ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရစိရ-ပွဘာဟိ ရတ္တံ၊
 သိရိ-ဝိသယာ-လယံ ဂုပိတ-မိန္ဒြိယေဟု-ပေတံ။
 ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလ-ပွဘုတိ-လက္ခဏော-ပစိတ္တံ၊
 သုရ-နရ-ပူဇိတံ သုဂတ-မာဒရံ နမာမိ။
- ၁၈ မဂ္ဂေါ-ဠုမ္ပေန မဟာ-ပဋိဿာ-သာ-ဒိကုလ္လောလ-ဝိစိ
 သံသာရော-သံ တရိတ-မဘယံ ပါရ-ပတ္တံ ပဇာနံ။
 တာဏံ လေဏံ အသမ-သရဏံ ဧကတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
 ပုည-က္ခေတ္တံ ပရမ-သုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။
- ၁၉ ကဏ္ဍ-ဗ္ဗ မူလေ ပရ-ဟိတ-ကရော
 ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊
 အစ္ဆေရံ သီဃံ နယန-သုဘဂံ
 အာကုလ-ဏ္ဍ-ဂ္ဂိ ဇာလံ၊
 ဒုဇ္ဇာလ-ဒွံသံ မုနိဘိ-ဇဟိတံ
 ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္ဓေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ-
 ရတိ-ဇံ ဣဒ္ဓိ-ဓမ္မဟု-ပေတံ။
- ၂၀ မုနိန္ဒ-က္ခော ယေ-ကော ဒယု-ဒယ
 ရဏော ဉာဏ-ဝိတ္ထိဏ္ဏ-မိဓ္မော၊

ဝိနေယျ•ပ္ပါဏော•ဃံ ကမလ-
ကထိတံ - ဓမ္မ-ရံသီ-ဝရေဟိ၊
သု-ဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝ-
ကုဟရေ ဗျာဝိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
တိဇ္ဇေကေ-က-စ္စက္ခု ဒုခမ-
သဟနံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၁ ယော ဇိနော အနေက-ဇာတိယံ
သ-ပုတ္တ-ဒါရ-မင်္ဂ-ဇိဝိတဗ္ဗိ၊
ဗောဓိ-ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော
အဒါသိ-ယေဝ အတ္ထိကဿ၊
ဒါန-ပါရမီ တတော ပရံ
အပ္ပရိ သီလ-ပါရမာ-ဒိကဗ္ဗိ၊
တာသ-မိဒ္ဓိယော-ပယာတ-မဂ္ဂတံ
တ-မေက ဒိပတံ နမာမိ။

၂၂ ဒေဝါ-ဒေဝါ-တိ ဒေဝံ နိဓန-
ဝပု-ဓရံ-မာရ-ဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ ဇယ ဝရ-
သယနေ ဗောဓိပတ္တံ-မိပတ္တံ၊
ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာ•ဂတာနံ ဝရ-
ဂိရ-ကထိတံ ပါပ-ဟိနံ ပဟိနံ၊
လောကာ-လောကာဘိရာမံ
သတတ-မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒ မုနိန္ဒ။

- ၂၃ ဗုဒ္ဓေါ နိဋ္ဌာဓ-မိဗ္ဗော မုဒု-ကရ-စရဏော
 ဗြဟ္မဇောသေ-ဏိ-ဇဇော၊
 ကောသ-ဣာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ
 သုဂတော သု-ပုဋ္ဌိတ-ပါဒေါ။
 မုဒေါ-ဒါတုဏ္ဏလောမော အထ-မပိ
 သုဂတော ဗြဟ္မ-ဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ။
 နိလ-က္ခိ ဒိဃပဏှိ သုခုမ-မလ-
 ဆဝိ ထောမျ-ရဿ-ဂ္ဂ သဂ္ဂိ။
- ၂၄ စတ္တာလီသ-ဂ္ဂ-ဒန္တော သမက-
 လပန-ဇော အန္တရံ-သပ္ပဝိဏော၊
 စတ္တေန-ကိတ-ပါဒေါ အ-ဝိရဠ-
 ဒသနော မာရဇု-သင်္ခ-ပါဒေါ၊
 တိဋ္ဌန္တော နော-နမန္တော-ဘယ-
 ကရ-မုဒုနာ ဇဏ္ဍုကာနာ-မသန္တော၊
 ဝဋ္ဋ-တ္တဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ-တရုဏ-
 ပခုမကော သိဟ-ပုဗ္ဗ-ဗု-ကာယော။
- ၂၅ သတ္တ-ဝိဏောစ ဒိဃ-ဂုံလိ မထ သုဂတော-
 လောမ-ကူပေ-က-လောမော၊
 သပ္ပန္နော-ဒါတ-ဒါဌော ကနက-
 သမ-တစော နိလ-မုဒုဂ္ဂ-လောမော၊
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ-ဇိဌေါ အထ သိဟ-
 ဟနကော ဇာလိက-ပွါဒ-ဟတ္တော၊
 နာထော ဥဏှိသ-သိသော ဣတိ-
 ဂုဏ-သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါတိ ဘောသော အတိဒုလ္လဘ-
တရော ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ။
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ-
ဟိတ-သုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ၊
ဣဒ္ဓံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-
မဟိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ။
လောကာနံ နန္ဒိ-ဝဇုနံ ဒသဗလ-
မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇ ပုညေနုတေန သောဟံ နိပုဏ-
မတိ သတော သမ္မရာယေစ တိက္ခော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌု-ဇ္ဇု-ပညော အဝိကလ-
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ၊
တိက္ခော သူရော မိတ-တ္ထော သ-ပရ-
ဟိတ-စရော ဒိဃ-ဇီဝိ အရောဂေါ။
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသ္မိ အတိဗလဝ-
ရော ကိတ္တိမာ ခန္တု-ပေတော။

၂၈ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂံ-ပေတော ပရမ-
သိရိ-ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
လဇ္ဇိ ကလျာဏ-မိတ္ထော အဘိရတ-
ကုသလော ပဉ္စသီလာ-ဘိရက္ခော။
အပ္ပိ-ဇ္ဈေဒ္ဒ အပ္ပ-ကောဓော အတိ-ဝု
ဇု-ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အ-ပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ-ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒ္ဓု-
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

- ၂၉ ဣတ္ထံ အ-သင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ-ဒိပိတေ၊
ဂါထာသု သူစိကာသေ့•က-ဂါထမ္ဘိ သရတေ ဗုဓော။
- ၃၀ စတုရာ-ပါယ-မုတ္တော သော၊ သာဓက-တ္ထ ဒွယဿ စ၊
ဟတော ပဒ္ဒဝ-ဇာလောစ၊ လာဘီ ဟိတ-သုခဿစ။
- ၃၁ အဓိပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊ စတု ဒိပိဿရော ပိ ဝါ၊
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ ဓာရညံ သေတ-ဆတ္တကံ။
- ၃၂ ဘာဝနာ ယာန မာရယျ၊ သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော၊
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ အ-ရောဂေါ ဒိဿဇိပိကော။
- ၃၃ ပူဇိတော သဗ္ဗ-လောကေဟိ၊ ဘာဝနာ-ဘိရတိ-မနော၊
ဇနပ္ပိယော မနာပေါစ၊ ကာ-ကထာ-ခိလ-ဓာရဏေ။

နမက္ကာရပါဌ ပြီး၏။

+ + + +

နမက္ကာရ အနက်

၁ သုဂတံ-ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူဟုတ်
ထသော၊ သုဂတံ-ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း သွားတော်မူ
တတ်ထသော၊ သေဌ်-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထ
သော၊ ကုသလံ ကုသလံ-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဇဟံ-စွန့်တော်
မူပြီးထသော၊ အမတံ-သေခြင်းလည်း ကင်းတော်မူထသော၊
အမတံ-အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော၊
သန္တံ-ငြိမ်သက်စွာထသော၊ အသမံ-အတုလည်း မရှိထသော၊
အသမံ-အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿံ-ပေးတော်မူတတ်
ထသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော၊
သောကံ-လောကကို၊ သရဏံ-သိတော်မူတတ်ထသော၊ အရဏံ-

ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့လည်းကင်းစင်တော် မူပြီးထသော၊
အရဏံ-ကိလေသာမြို့၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကရံ-ပြုတော်မူတတ်ထ
သော၊ အဘယံ-ဘေးလည်း မရှိထသော၊ အဘယံ-ဘေး မရှိ
သော၊ ဌာနံ-နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
ထသော၊ နာယကံ - လူသုံးဦးတို့၏ အမှုး ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။

၂ နယန-သုတဂ ကာယဂံ-မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော
ကိုယ်တော်၏အစိတ်လည်းရှိတော်မူထသော၊ မဓရ-ဓရ-သရော
ပေတံ-သာယာစွာသော မြတ်သောအသံကော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
တော်မူထသော၊ အ-မိတ ဂုဏ ဂဏာ-ဓာရံ-မနှိုင်းရှည့်အပ်သော
ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊
အတုလံ-တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော်မူထသော၊ ဒသ
ဗလံ-ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓေ-ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၃ မိတိမာ - တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ အညဉ္ဇာရကော-အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
တတ်ထသော၊ ယော ဗုဒ္ဓေါ - အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊
လောကတော - လူသုံးပါးကြောင့်၊ သံသာရေ - သံသရာ၌၊
ကာယိကံ ကိုယ်တော်ကို မှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ - ဆင်းရဲကို၎င်း၊
စေတသိကံ-စိတ်တော်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ - ဆင်းရဲကို၎င်း၊
အနုဘောသိ - အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ၊ နရဒေဝမင်္ဂလံ-လူ၊
နတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဓေ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၄ ဗာတ္ထိသတိ လက္ခဏာစိတြဒေဟံ-သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော
ယောကျာ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် ဆန်းကျယ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဒေဟဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇေသန္တံ-
ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်း
တောက်ပတော်မူထသော၊ ပညာမိတိသီလဂုဏော•သမိန္ဒ-ပညာ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူထ
သော၊ အန္တိမ ဇာတိ ယုတ္တံ-အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်
တော်မူထသော၊ တံ မုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္ဒေ, ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၅ ပါတောဒယံ-နံနက်အခါ၌တက်လတ်သော၊ ဗာလဒိဝါ
ကရံပ-တက်သစ်သော နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ယတိနံ-ရဟန်းတို့၏၊
မဇ္ဈ-အလယ်၌၊ သီရိဟိ-ကြက်သရေတို့ဖြင့်၊ လလိတံ-တင့်တယ်
တော်မူသော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ သင်္ကာသ မုခံ-ယပြည့်ဝန်းနှင့် တူသော
မျက်နှာတော်လည်းရှိထသော၊ အနေဇိ-တဏှာလည်း ကင်းစင်
တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညု-ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံ-တရားငါးပါး
ကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော၊ မုနိန္ဒ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၆ ဥပေတပုညော-ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
မူသော၊ ယော သုဂတော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရ ဗောဓိ
မူလေ-မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ သသေန မာရံ-စစ်သည်
ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတွာ-အောင်တော်
မူပြီး၍၊ အရဏော•ဒယမိ-နေအရက်တက်သောအခါ၌၊ ဗောဓိ-
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဗောဇ္ဈိ-သိတော်မူပြီး၊

မာရ ဇိနံ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော၊ အ-ဘင်္ဂံ-
မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော၊ တံ သုဂတံ-ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၇ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏ ခဂ္ဂံ-ရာဂအစရှိသော ကိလေ
သာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ သတိဿမညာ
ဖလကာဘိ ဂါဟံ-သမ္မာသတိအမည်ရှိသောကာကို ခြံစွာ ကိုင်စွဲ
တော်မူထသော၊ သီယောဃာလင်္ကာရဝိဘူသိတံ-သီလအပေါင်း
တည်းဟူသော ချပ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်တော်မူအပ်ထ
သော၊ အဘိညာပရမိဒ္ဓုပေတံ-အဘိညာဉ် တည်းဟူသော ဖြတ်
သော တန်းခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၈ ဒယာ လယံ- မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထ
သော၊ သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသောကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ဒုတ္တရံ-ပြုနိုင်
ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးအစရှိသောအမှုကို၊ ကရံ-ပြုတော်မူ
တတ်ထသော၊ ဘဝဏ္ဏဝါ တိတ္ထမံ-ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော
မဟာသမုဒြာမှ လွန်မြောက်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သော
အဖြစ်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော၊ တိလောက နာထံ-လူ
သုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သု သမာဟိတံ-
ကောင်းစွာတည်ကြည်သော သမာဓိရှိတော်မူထသော၊ ဟိတံ-
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်
ထသော၊ သမန္တစက္ခု-ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ် ရှိတော်မူထသော၊ အမိတံ-မနှိုင်းရှည့်အပ်သော ဂုဏ်

ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၉ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ-ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်
၌၊ ပါရမီ သဗ္ဗယံ-ပါရမီအပေါင်းကို၊ ငယ်-ဆည်းပူးတော်မူတတ်
ထသော၊ သဒ္ဓိ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်အပ်
သော၊ သုခ ပွဒံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့အစုဖြစ်သော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗာန်
သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော၊ နရာ နရာနံ-လူ၊ နတ်တို့၏၊
သုခ သဒ္ဓိဝံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဝံ-ဖြစ်စေတတ်
ထသော၊ အ နမာနံ-မရိညွတ်သေးသော၊ ဂဝံ-နှားနှင့် တူသော
သူမိုက်ကို၊ ဇိန ပုဂံဝံ-အောင်တော်မူတတ်သော ယောက်ျား
မြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၀ ဤဟာဖိယံ-ဝီရိယတည်းဟူသော တက်မကို၊ ဉာဏကရေ
န-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါဟကော-ကိုင်
စွဲတော်မူသော၊ ယော မုနိဒက္ခနာဝိကော-အကြင် မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောဇလှမှုးသည်၊ မဂ္ဂင်္ဂ
နာဝံ-မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဇလှထက်သို့၊ အာရဟ္မ-
တက်စီးတော်မူ၍၊ တာယ- ထိုမဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါး တည်းဟူသော
သင်္ဘောဇလှဖြင့်၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဝဏ္ဏ
ဝါ-ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒြာမှ၊ တာရေသိ-ကယ်
တင်တော်မူလေပြီ၊ အဃပ္ပဟံ-သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်
တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော၊
တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာ

သော သင်္ဘောလှေမှူးကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ၊ နမာမိ-
ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၁ သမတိဿတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ - အမျှ သုံးဆယ်သော
ပါရမိကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရ ဗောဓိဒုမေ-မြတ်သော
ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ စတုသစ္စဒသံ-သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်
မူတတ်ထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ-မြတ်သောတန်းခိုး၌ တည်တော်မူ
ထသော၊ နရ ဒေဝဟိတံ - လူ၊ နတ်တို့၏ အစီးအပွားကို ဆောင်
တော်မူတတ်ထသော၊ တိဘဂ္ဂပသမံ-ဘဝသုံးပါးမှ ငြိမ်းတော်မူ
ထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-
ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၂ သတပုညဇ လက္ခဏိကံ - များစွာသော ဘုန်းကြောင့်
ဖြစ်သော လက္ခဏာရှိတော်မူထသော၊ ဝိရဇံ - ရာဂဟူသော မြူ
ကင်းစင်တော် မူထသော၊ ဂဂနပမမိ-ကောင်းကင်ပြင်နှင့် တူ
သော ပညာရှိတော်မူထသော၊ မိတိမေရသမံ-မြင်းမိုတောင်မင်း
နှင့်တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိရှိတော်မူထသော၊ ဇလဇူ
ပမသီတလ သီလယုတံ-ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသောသီလ
သီတင်းနှင့် ယှဉ်ထသော၊ ပထဝီ သဟနံ-မြေကြီးနှင့် တူသော
သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ ဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၃ သုမတိ-ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော၊ ယော
ဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝေ-နေ၌၊ ဒိဝါကရောဝ-
နေမင်းကဲ့သို့၊ သောဘန္တော-တင့်တယ်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ရတိ
ဇနနေ-မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ သီလာ-သန့်မှီ-ပဏ္ဍု၊

ကမ္မလာ-ကျောက်နေရာ၌၊ အာသိန္ဒော-နေတော်မူလျက်၊ သိဝ
 သုခဒံ - နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊ ဓမ္မံ - အဘိဓမ္မာ
 ထရားတော်ကို၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့အား၊ အဒေသိ-ဝါတွင်းသုံးလ
 ပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ၊ အသဒိသံ-တုဘက်ကင်းတော်မူထ
 သော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္စံ-
 အမြဲ၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၄ ယောနာထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိကလေ
 ဟိ-မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ-နှောင့်ယှက်ခြင်းကင်းကုန်
 သော၊ ပါဒပင်္ကဇမုဒု-တ္တလ ရာဇိကေဟိ-ခြေတော်တည်းဟူသော
 ကြာ၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရားရှစ်ကွက် စက်သက္ခဏာတော်
 အရေးတို့ဖြင့်၊ တိဟိ လောကေဟိ - သုံးဘုံလူတို့နှင့်၊ နိရုပမေယျ
 တံ-မနှိုင်းရှည့်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ သမ္မာပုဏ္ဏေ ဝေ-ကောင်းစွာ
 ရောက်တော်မူသည် သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗ-လောက-မဟိတံ-
 ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်ထသော၊ အသမံ-အတု
 မရှိထသော၊ တံ နာထံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၅ နရာ-နရ သမောသရဏံ-လူ,နတ်တို့၏စုဝေးရာဖြစ်တော်
 မူထသော၊ ဓိတတ္ထံ - တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူထသော၊
 ပညာပဒီပ ဇုတိယာ-ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊
 ဝိဟတန္ဓကာရံ-ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
 မှောင်ရှိထသော၊ အတ္ထာဘိကာမံ-လူ, နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွား
 ကို အလွန်အလိုရှိတော်မူထသော၊ နရဒေဝ ဟိတာဝဟံ-လူ,နတ်
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ကာရ

ဏိကံ- ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊
အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ အနန္တညဏံ-အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်တော်
ရှိတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၆ အဓိလ ဂုဏ နိဓာနော - ခပ်သိမ်းသော လောကီ၊
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောမုနိန္ဒော-
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညတနံ-ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို
စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ နိကေတံ- ကိန်းအောင်း
မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနာဂ္ဂံ-ဣသိပတနအမည်ရှိသော၊
ဝနံ-မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ ဥပဂန္တာ-ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ-ထို
မိဂဒါဝုန်တော၌၊ အကုသလ ဆေဒံ-အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်
သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာတရားကို၊ ပပတ္တော-ဟောတော်မူလေ
ပြီ၊ အတုလံ-အတုမရှိထသော၊ အဘိကန္တံ-အလွန် နှစ်လိုဘွယ်
သော အဆင်းရှိထသော၊ ဝန္ဓနေယျံ-ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်
ထသော၊ တံ မုနိန္ဒံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၇ သုစိပရိဝါရိတံ-သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံ ရှိ
တော်မူထသော၊ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ - ပြုံးပြုံးပြက် နှစ်သက်ဘွယ်
သောအရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ-ဟပ်အပ်သောကိုယ်တော်ရှိထသော၊
သိရိ ဝိသယာလယံ-ဘုန်း၊ ပညာ၊ ကြက်သရေ အပေါင်းတို့၏
တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဂုပိတံ-မိန္ဒိယေဟိ-စောင့်ရှောက်အပ်
သော စက္ခု အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံတော်မူထ
သော၊ ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ-နေဝန်း

လပန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူသော၊ သုရ နရ ပူဇိတံ-နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူသော၊ သုဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၈ ယောဓမ္မရာဇာ-အကြင်တရားမင်းဘုရားသည်၊ မဟာပဋိဇာသာဒိကုဠောလဝိစိ-မောဟ၊ ဒေါသ၊ တဏှာ အစရှိသော လောကလက်ကြီးမားသော လှိုင်းတံပိုးပြွမ်းသော၊ သံသာရောဗံ-သံသရာတည်းဟူသောပင်လယ်ရေအယဉ်ကို၊ မဂ္ဂေါဠုမ္ဗေန-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖြင့်၊ တရိ-ကူးတော်မူလေပြီ၊ အဘယံ-ဘေးမရှိသော၊ ပါရပတ္တိ-နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ပဇာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ လေကံ-ပုန်းအောင်းရာဖြစ်တော်မူသော၊ အသမ သရကံ-အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာဖြစ်တော်မူသော၊ ကေတိတ္ထံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ ကူးခတ်မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ပတိဋ္ဌံ-မှီခိုရာကျွန်းနှင့် တူတော်မူသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ပရမသုခဒံ-မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော၊ တံ ဓမ္မရာဇံ-ထိုတရားမင်းဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၉ ပရဟိတကရော-သူတပါး၏အစီးအပွားကို ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယော မုနိန္ဒြော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဏ္ဍမ္မ မူလေ-ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်

အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌၊ နိသိန္ဒော - နေတော်မူလျက်၊
 အစ္ဆေရုံ-အံ့ဘွယ်ရှိသော၊ နယန သုဘဂံ-လူ နတ်တို့၏မျက်စိအား
 တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ-ရောပြွမ်း
 ရှက်တင်သော ရေအလျဉ်၊ မီးလျှံရှိသော၊ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ-မိစ္ဆာ
 အယူတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ မုနိဘိ-
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဇဟိတံ-မံစွန့်အပ်သော၊ ပါဠိဟေရံ-ရေမီး
 အစုံအစုံ အစရှိသော တန်းခိုးပြာဋိဟာကို၊ သီဃံ - လျင်စွာ၊
 အကာသိ - ပြုတော်မူဃေပြီ၊ သေဋ္ဌံ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
 မြတ်တော်မူထသော၊ ပရမ ရတိဇံ-မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်ထသော၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မဟိ-တန်းခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံ မုနိန္ဒ - ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္နေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၀ ဒယုဒယာရဏော - မဟာကရုဏာသမာပတ် တည်းဟူ
 သော တက်လတ်သော နေအရက် ရှိတော်မူထသော၊ ဉာဏ
 ဝိတ္ထိဏ္ဏဗိဓ္ဓော-ဉာဏ်တော် တည်းဟူသောကျယ်စွာသော အဝန်း
 ရှိတော်မူထသော၊ ဧကော-တုဘဏ်မပြု တဆူတည်းသာ ဖြစ်
 တော်မူထသော၊ ယောမုနိန္ဒတ္တော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်း
 ဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဇ္ဇေ-စင်ကြယ်စွာသော၊ တိဘဝ ကုဟ
 ရေ-ဘုံသုံးပါး တည်းဟူသော ကြာအိုင်၌၊ ကမလ ကထိတံ-
 ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ-ဝေနေယျ သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံသီ ဝရေဟိ-မြတ်သော တရားတည်းဟူသော
 ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သုဗောဓေသိ-သစ္စာဇေးပါးကို သိစေသော
 အားဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်စေတော်မူပြီ၊ ဗျာဝိတက္ကိတ္တိနဉ္စ - ပျံ့နှံ

သော ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူသော၊ တိလောကကဏ္ဍကွပ်-
တုံသုံးပါးတို့၏ တလုံးတည်းသော မြတ်သောမျက်စိ ဖြစ်တော်
မူသော၊ ဒုခမ သဟနံ-သူတပါးတို့ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အရာကို
သည်းခံတော်မူသော၊ မဟေသိ - သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး
ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာဖွေတော်မူပြီးသော၊ တံ မုနိန္ဒတ္ထံ - ထို
မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၁ ယောဇိနော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိပေမ
တော-သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အလဂ္ဂမာန
သော-ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိ
ယံ-များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ သပုတ္တ ဒါရံ-သား
မယားနှင့် တကွသော၊ အင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ-အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကိုစင်
လျက်လည်း၊ အတ္ထိကဿ-အလိုရှိသောသူအား၊ အဒါသိယောဝ-
ပေးလှူတော်မူပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဒါနပါရမီ-ဒါနပါရမီ
ကို၎င်း၊ တတော-ထိုဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ-တပါးသော၊ သီလပါရမာ
ဒိကမ္ပိ-သီလပါရမီ စသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း၊ အပူရိ-
ပြည့်ဆည်းပူးတော်မူပြီ၊ တာသံ-ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်
တို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ-ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သောအဖြစ်သို့၊
ဥပယာတံ-ရောက်တော် မူသော၊ ကေ ဒိပကံ-လူ နတ်တို့၏
ကိုးကွယ် မှီခိုရာ တခုတည်းသော ကိုင်းကျွန်းသဖွယ် ဖြစ်တော်
မူသော၊ တံ ဇိနံ-ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၂ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ-သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်
လွန်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ နိဓန ဝပ ဓရံ-

အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကို ဆောင်တော်မူတတ်သော၊
မာရဘင်္ဂ-မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူသော၊ အဘင်္ဂ-
မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ မတတ်နိုင် ထသော၊
ပဇာနိ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပံ-ပညာ တည်းဟူသော ဆီမီးတန်
ဆောင်ကို၊ ဒီပံ-တပြောင်ပြောင် ထွန်းပတော်မူသော၊ ဇယ
ဝရ သယနေ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ရာဖြစ်၍ မြတ်သော
ဗောဓိပင်နေရာ၌၊ ဗောဓိပတ္တိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အဓိပတ္တိ - အကြီးအမှူး
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာ ဂတာနံ-ဆည်း
ကပ် ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ် ပရိသတ်တို့အား၊
ဝရ ဂိရ ကထိတံ-မြတ်သောတရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်
ထသော၊ ပါပဟိနံ-ညစ်ညမ်း ယုတ်မာ ကိလေသာကို၊ ပဟိနံ-
ပယ်ခွါတော်မူသော၊ လောကာလောကာဘိရာမံ-လူ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ မုနိန္ဒ-
ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ တံ မုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သတတံ-မပြတ်၊ အဘိနမေ
အဘိနမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၃ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဂြောဓဗိဓ္မော-အရပ်နှင့်
အလံ မျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ် ရှိ
တော်မူ၏၊ မုဒုကာရ စရဏော-အကြိမ်တရာ ဖတ်ပြီးသော ဝါဂွမ်း
အလား နူးညံ့သော လက်ဖဝါးတော် ခြေဖဝါးတော် ရှိတော်
မူ၏၊ ဗြဟ္မဃောသော-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့ သာယာသော
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော် ရှိတော်မူ၏၊ ဧကံ

ဇဇော-ဇဏီမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော
 မြင်းခေါင်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသတ္ထာဒင်္ဂဇာတော-ရွှေပဒုမာ
 ကြာချပ်နှင့်တူသောအအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လျစ်
 သော ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ-တဖန်လည်း၊
 သုဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပဋ္ဌိတပါဒေါ- ရွှေခြေနင်း
 အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဖဝါးရှိတော်မူ၏။ မုဒေါ
 ဒါတုဏ္ဏဇောမော-မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ ဖြူစင်
 သော ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော် ရှိတော်မူ၏။ အထမဝိ-ထိုမှ တပါး
 လည်း၊ သုဂတော-ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ- ဗြဟ္မာမင်း၏
 ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စွာ တက်သော ကိုယ်တော် ရှိတော်မူ၏။
 နိဇ္ဈကိ-ညိုသော မျက်လုံး ရှိတော်မူ၏။ ဒိဃပဏှိ- ရှည်သော
 ဖနောင့်ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝိ-သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်
 အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေ ရှိတော်မူ၏။
 ထောမျရသဂ္ဂသဂ္ဂိ-အရသာကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော
 ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သော အကြောဖျား
 လည်ပင်း၌ စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄ သော ဇိနော- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာလီသဂ္ဂ
 ဒန္တော-အညီအမျှ လေးဆယ်စေ့သော မြတ်သော သွားတော်
 ရှိတော်မူ၏။ သမကလပနဇော- လွှနှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ညီညွတ်သော
 သွားတော် ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပဝိဏော-ရေစီးကြောင်းမထင်
 ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်သော ကျောပြင်ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေန-စက်လက္ခဏာ
 ဖြင့်၊ အင်္ဂါတပါဒေါ-မှတ်အပ်သော ခြေဖဝါးတော်မူ၏။ အဝိရဠ

ဒသနော-မက္ခယောသွားတော် ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ-မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဿင်္ခပါဒေါ-
မြင့်သော ဖမ္ပက် ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော-ရပ်တော်မူလျက်၊
အနောနမန္တော-မကောင်းမညွတ်ဘဲ၊ ဥဘယ ကရမုဒုနာ-သိမ်မွေ့
နူးညံ့သော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်၊ ဇက္ကုကာနိ-ပုဆစ်ဒူးတော်
နှစ်ဘက်တို့ကို၊ အာမသန္တော-သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇတ္တဏ္ဏော-
ရွှေမုရိုးစည် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည် ရှိတော်မူ၏။ ဂေါ
တရဏ ပခုမကော-ထိုခဏဘွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့်
အတူ သိမ်မွေ့နုဖျို ညိုသော မျက်မွေး ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဓု
ကာယော-ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေထက်ဝက်ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာ
သော ကိုယ် ရှိတော်မူ၏။

၂၅ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဝီဏောစ-လက်၊ ခြေ၊ ပခုံး၊
လည်လုံး ဖွဲ့ထွား ခုနစ်ပါး ပြည့်ဖြိုးဟော်မူ၏။ ဒီဃင်္ဂလိ-ရှည်
သော လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊
လောမက္ကပေက သောမော - တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌
တချောင်းတချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်း ရှိတော်မူ၏။
သမ္ပန္နော ဒါတ ဒါဌော-ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်သော စွယ်တော် ရှိတော်
မူ၏။ ကနက သမ တစော-ဇမ္ဗူရစ် ရွှေစင်နှင့် တူသော အရေ
ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော-မျက်နှာတော်ကို မြော်ဘိသကဲ့
သို့ အထက်သို့ အဖျားကော့သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းရှိ
တော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထူလဇိဌေါ-ကျယ်ပြန့်
သော လျှာရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ သီဟ ဟနုကော-

၂၇ တောန ပုညေန-ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကြောင့်၊ သော အဟံ-ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ သမ္မရာယေ-တမလွန်ဘဝ၌၊ နိပုဏ မတိစ-သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း၊ သတောစ-သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ တိက္ခောစ-ရောင့်ရဲလွယ်သည်၎င်း၊ ဒက္ခောစ - လိမ္မာသည်၎င်း၊ ဒိဋ္ဌုဇ္ဈုပညောစ - ဖြောင့်မတ်သော အယူ ပညာရှိသည်၎င်း၊ အဝိကလ ဝီရိယောစ-မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း၊ ဘောဂဝါစ-စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်၎င်း၊ သံဝိဘာဂိစ-ခွဲခြမ်း ဝေဖန်တတ်သည်၎င်း၊ တိက္ခောစ-ထက်မြက်သည်၎င်း၊ သူရောစ-ရဲရင့်သည်၎င်း၊ ဓိတက္ခောစ-တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၎င်း၊ သပရဟိတ ရောစ-မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း၊ ဒိဃဇီဝိစ-ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း၊ အရောဂေါစ-အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဓညောစ-ဘုန်းရှိသည်၎င်း၊ ဝက္ခောစ-အဆင်းလွယ်သည်၎င်း၊ ယသသီစ-များစွာသော အခြံအရံရှိသည်၎င်း၊ အတိဗလဝ ရောစ-အလွန်သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း၊ ကိတ္တိမာစ-ကျေးဇူးတင်စား ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၎င်း၊ ခန္တုပေတောစ-သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈ သောအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ-မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါစ - သဒ္ဓါတရားရှိသည်၎င်း၊ ဒါတင်္ဂိ ပေတောစ-ပေးကမ်းခြင်းငှါ၊ ပေးကမ်းဘို့ရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊ ပရမ သိရိစ-မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေ ရှိသည်၎င်း၊ ဒယောစ - သူတပါးကို သနားခြင်း သည်၎င်း၊

ဝိရက္ခောစ-တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း၊ လဇ္ဈိမ-မကောင်းမှုမှ ရှက်
တတ်သည်၎င်း၊ ကလျာဏမိတ္တောစ - ကောင်းသော အဆွေ
ခင်ပွန်းရှိသည်၎င်း၊ အဘိရတ ကုသလောစ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တို့၌ အလွန် မွေ့လျော်တတ်သည်၎င်း၊ ပဉ္စသီလာ ဘိရက္ခောစ-
ငါးပါးသီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း၊ အပ္ပိစ္ဆောစ-
နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း၊ အပ္ပကောဓောစ - နည်းသော
အမျက်ရှိသည်၎င်း၊ အတိဉ္ဇဇ ဟဒယောစ - အလွန် ဖြောင့်မတ်
သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမာစ - တန်းခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊
အပ္ပမေယျောစ - မနှိုင်းရှည့် အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၎င်း၊ ပါသံ
သောစ-ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း၊ ပေမ ဝါစောစ-ချစ်ဘွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း၊ သုဇန-ဂုဏဝိဒူစ-သူတော်ကောင်း
တို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း၊ မာမကောစ - သူတော်
ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျံ-ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန-ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ-ဤမျှ ဤရွှေ ရှိ၏ဟု မရေ
မတွက်နိုင်ကုန်ထသော၊ လက္ခဏ ဒီပိတေ-အစိတ်ဖြစ်သော ဥပ
လက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော၊ နာထဂုဏေ - မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သူစကောသု - ပြတတ်ကုန်သော၊
ဂါထာသု-ဂါထာတို့တွင်၊ ကေဂါထမ္ဘိ-တဂါထာကိုမျှ သော်
လည်း၊ ဗုဓော-ပညာရှိသော၊ ယောကုလပုတ္တော-အကြင် အမျိုး
ကောင်း သားသည်၊ သရတေ-အောက်မေ့၏။

၃၀ သောကုလပုတ္တော-ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ စတုရာ
ပါယမုတ္တောစ - အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း၊ အတ္တ

ဒွယဿ-ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာအကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို၊ သာမကောစ-
ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း၊ ဟတောပဒ္ဒဝ ဇာလောစ-
ဖျောက်အပ်ပြီးသော တေးရန် တည်းဟူသော ကွန်ရက် ရှိသည်
၎င်း၊ ဟိတသုခဿ-စီးပွားချမ်းသာကို၊ လာဘိစ-ရသည်၎င်း။

၃၁ နရဒေဝါနံ-လူ၊ နတ်တို့ကို၊ အဓိပေါစ-အစိုးရသော
နတ်မင်းသည်၎င်း၊ စတုဒိပိဿရောပိဝါ - လေးကျွန်းလုံးကို
အစိုးရသော စကြဝတေးမင်းသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၂ အန္တိမေ ဒေဟေ - အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊
သုဗ္ဗတော - ကောင်းသော အကျင့် ရှိသည်၊ ဟုတွင်-ဖြစ်၍၊
ဘာဝနာယာနံ-ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့၊ အာရဟ-
တက်စီး၍၊ အညံ့-အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တံ သေတ
ဆတ္တကံ-ထိုမြတ်သော ထီးမြူကို၊ ဓာရေန္တော - ဆောင်းလျက်၊
သမံ- မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ သေတိ-
ရောက်လတ္တံ့သ ှည်း၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ-ဤကိုယ် အဖြစ်၌
လည်း၊ အရောဂေါစ-အနာမရှိသည်၎င်း၊ ဒိဃဇီဝိကောစ-ရှည်
သော အသက်ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၃ သဗ္ဗလောကေဟိ-ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်၊ ပူဇိတော
စ-ပူဇော်အပ်သည်၎င်း၊ ဘာဝနာဘိရတီ မနောစ-ဘာဝနာ၌
အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း၊ ဇနပ္ပိယောစ-သူခပ်သိမ်း
တို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း၊ မနာပေါစ-သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ အနိလ ဓာရဏေ-
အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌၊ ကာ ကထာ-အဘယ်
ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီ ၏။

လောကနီတိ ပါဠိ

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

- ၁ လောကနီတိ ပဝက္ခာမိ၊ နာနာသတ္တ သမုဒ္ဓဋ္ဌံ၊
မာဂဓေနဝ သံခေပံ၊ ဝဋ္ဌိတွာ ရတနတ္ထယံ။
- ၂ နီတိ ဟိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တသ္မာ ဟိ နီတိ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ညဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုသုတောစ။
- ၃ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊ အသိပ္ပဿ ကုတော ခနံ၊
အနေဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ၊
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊ အပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄ သိပ္ပံ သမံ ခနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏှန္တိ၊
ဣဓ လောက သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရလောကေ သုခါဝဟံ။
- ၅ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိခာပဇယ၊
ဝဋ္ဌိကောဒက ဗိန္ဒုဝ၊ စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇိဝံ သိပ္ပ မထဝံ၊
ကေမ္မိ ပရိယောဒါတံ၊ ဇိဝိကာ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇ သေလေ သေလေ န မာဏိက္ကံ၊ ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ၊
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊ ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။
- ၈ ပဏ္ဍိတော သုတ သမ္ပန္နော၊ ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေသုတော၊
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊ ဂန္တဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉ သနေ သိပ္ပံ သနေ ခနံ၊ သနေ ပဗ္ဗတ မာရဟံ၊
သနေ ကာမဿ ကောမဿ၊ ဣမေ ပဉ္စ သနေ သနေ။

- ၁၀ ဆုတံ သမ္ပုပ္ပိ သင်္ချာစ၊ယောဂါ နီတိ ဝိသေသကာ၊
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊ ခနုဗေဒါစ ပူရဏာ။
- ၁၁ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာစ၊ ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ၊
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊ သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရိ၊ ပဇ္ဇေန္တော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော၊
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊ဗဟုမ္ပိ ဘဏတေ သဒါ၊
- ၁၃ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊ ပရဟေတ္ထသု ယံ ခနံ၊
ယထာကိဇ္ဈေ သမုပ္ပန္တေ၊ န တံ သိပ္ပံ န တံ ခနံ၊
- ၁၄ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒနာဠု၊ ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပဓာနံ၊
ဗျတ္တိ ပမာဏံ ကထိတာဝါကျံ၊ပထဝီပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅ အပ္ပသုတော သုတံ အပ္ပံ၊ ဗဟံ မညတိ မာနဝါ၊
သိန္ဒုဒက မပဿန္တော၊ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆ ပဌမံ ပရာဇယေ သိပ္ပံ၊ဒုတိယံ ပရာဇယေ ခနံ၊
တတိယံ ပရာဇယေ ခမ္ပံ၊ စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။
- ၁၇ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိမလဇဿ၊အဗျတ္တာ ဘာရဟာရကော၊
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊ ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိဗေနိဓေန။
- ၁၈ မာတာ ဝေရိ ပိတာ သတြ၊ယေန ဗာလော နသိက္ခိတော၊
သဘာ မဇ္ဈေ န သောသတိ၊ဟံသမဇ္ဈေ ဗကောယထာ။
- ၁၉ ကဏ္ဍကံဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊ ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ၊
ဥပ္ပလ္လဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဓတ္တတိ သာမံ ဘာဝေါ။
- ၂၀ န ရသံ အကောတဗ္ဗလံ၊ အနေဿာ လင်္ကတမ္ပိ၊
အလောဏကန္တ၊ ဗျဉ္စနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

- ၂၁ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတပညာယ ဝနုတိ၊
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊ ဉာတော အတ္ထော သုခါဝဟော။
- ၂၂ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဝိဇ္ဇာဝိသေသော ပေါသဿ၊ တံ ဟိ နောဂေါသမောဘဝေ။
- ၂၃ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္ထံ၊ နစ ဗျာဓိသမော ရိပု၊
နစ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နစ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄ ဟံသောမဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊ သီဟော ဂုန္တံ န သောဘတော၊
ဂတြိဘမဇ္ဈေ တုရဂေါ၊ ဗာလမဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅ ယာဝဇီဝိစိ စေ ဗာဓဿ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ၊
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၆ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ၊
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိဝှါ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၇ ဝိနာ သတ္ထံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမ ဘူမိယံ၊
ပဏ္ဍိတောဒ္ဓဂု ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။
- ၂၈ ဓနနာသံ မနောတာပံ၊ ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိစ၊
ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော နပ္ပကာသယေ။
- ၂၉ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါက္ခံ၊ သဘာဝရူပကံ ဝိယံ၊
အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊ ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၃၀ အဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊ အဗလဿ ဟတာနရာ၊
အပညဿ ဝါကျကထာ၊ ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ၊
- ၃၁ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊ အပုစ္ဆာ ဗဟုဘာသကော၊
အတ္တဂုဏံ ပကာသန္တော၊ တိဝိဓံ ဟိနလက္ခဏံ၊
- ၃၂ အပ္ပရူပေါ ဗဟံဘာသော၊ အပ္ပပညော ပကာသကော၊
အပ္ပပူရော ဃဋ္ဌော ခေါဘေ၊ အပ္ပဒီရာ ဂါဝိ စလေ။

- ၃၃ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ ကာကဝ္ဗဟေ ပိယေ ပိယေ၊
အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ ဝိရာ ပုစ္ဆေ ငယေငယေ။
- ၃၄ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ သူကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ၊
ဗိဠာရေ သဒိသေ ဗျဠေ၊ သဗ္ဗမိရေ သိပ္ပသမေ။
- ၃၅ န တိတ္ထော ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ၊
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊ န တိတ္ထော သာဂရော ဇလေ။
- ၃၆ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ ကုလသမ္ဘဝါ၊
ဝိဇ္ဇာဟိန္တာ နသောဘန္တိ၊ နိဂ္ဂန္တာ ဣဝ ကိံသုကာ။
- ၃၇ ဟိနပုတ္တော ရာဇာမစ္စော၊ ဗာလပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော၊
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ န မညထ။
- ၃၈ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊ ဗဟံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ၊
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။
- ၃၉ န ဘိဇ္ဇိတုံ ကုမ္ဘိကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘိ ဗံဇေတိ၊
န ဒိပိတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ။
- ၄၀ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယုတိ၊
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဝိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁ သဒ္ဓိရေဝ သမာသေထ၊ သဒ္ဓိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ၊
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါဝိယော။

- ၄၂ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ၊
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၄၃ ယထာ ဥဒုမ္မရပတ္တာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ၊
အန္တော ကိမိဟိ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၄ ယထာပိ ပနသပတ္တာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ၊
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၅ သုက္ခောပိ စန္ဒနတရူ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဉ္ဇံ၊
ယန္တာဂတော မရုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆိ၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆ သီဟောနာမ ဇိဃစ္ဆမ္ပိ၊ ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒတိ၊
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂမံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒောဝ သီတလော၊
စန္ဒ စန္ဒနသီတမှာ၊ သာဓုဝါက္ခံ သုဘာသိတံ။
- ၄၉ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမတိ၊
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗဟဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ၊
ဝိကသေ န ဝိပရိတာ၊ သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၅၀ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊ တယော ဉာတိ မာတာ ပိတု၊
တတော အာစရိယော ရညော၊ တတော ဗုဒ္ဓဿနေကဓာ။
- ၅၁ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇနာ၊
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

- ၅၂ မာတာ ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊ ပိတာ ဟိနဿ ဒုကြိယာ၊
ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ၊ ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုကိရိယာ။
- ၅၃ မာတာသေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊ ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကြိယာ၊
ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ သုဘာသာစ သုကိရိယာ။
- ၅၄ သင်္ဂါမေ သုရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိသု အကုတူဟလံ၊
ပိယဉ္စ အန္တုပါနေသု၊ အတ္ထေ ဇာတေစ ပဏ္ဍိတံ။
- ၅၅ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊ ဒန္တံ ဒဿတိ ဟိံသိတုံ၊
ဒုဇ္ဇေနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသမိစ္ဆတိ။
- ၅၆ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊ ကရောဟိ ကာရာပေဟိ ဝါ၊
သဟသာ ကာရိတေ ကမ္မေ၊ မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။
- ၅၇ ကောဓံ ပဟန္တာ ကဒါဏံ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ၊
သဗ္ဗေသံ ဖရသဝါစံ ခမေထ၊
တေ ခန္တိမုတ္တမ၊ မာဟု သန္တော။
- ၅၈ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာမေ၊ ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ၊
တတော အရိမှိ အပ္ပိယေ၊ တတောပိ အကတညုနိ။
- ၅၉ ဩဝဇေယျာ နုသာသေယျ၊ ပါပကာစ နိဝါရယေ၊
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။
- ၆၀ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ၊
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊ ဝိရိယေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊ ခနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ၊
ဝိသံ ကေဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

- ၆၂ ဇဝေန ဘဒြ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟသ၊
ဒုဟေန ခေနံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေစ ပဏ္ဍိတံ။
- ၆၃ နေ မပ္ပဗ္ဗိ သာဓူနံ၊ ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော၊
ဗဟုံအဝိ အသာဓူနံ၊ နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။
- ၆၄ အာပံ ဝိဝန္တိ နော နဇော၊ ရက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ၊
ဝဿန္တိ ကွစိ နော မေဃာ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ခနံ။
- ၆၅ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊ အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ၊
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလံ မောဃံ န အစ္စယေ။
- ၆၆ အစိန္တတမ္ဘိ ဘဝတိ၊ စိန္တတမ္ဘိ ဝိနဿတိ၊
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။
- ၆၇ အသံ တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ၊
အသတံ မမ္ဘံ ရောစတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

+ + + +

ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

- ၆၈ အတိပိယော နကာတဗ္ဗော၊ ခလော ကောတူဟလံ ကရော၊
သိရသာ ဝဟ္ပမာနောပိ၊ အဗုပ္ပရော ဃာဇော ယထာ။
- ၆၉ သပ္ပေါဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော၊
မန္တောသဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊ ခလော ကေနုပသမ္ဘတိ။
- ၇၀ ယော ဗာလော မညတိဗာလျံ၊ ပဏ္ဍိတောဝါပိ တေနသော၊
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ သော ဝေ ဗာလောတိ ပုစ္ဆတိ။
- ၇၁ မဂ္ဂဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ နပ္ပစ္ဆတိ၊
ယဒါစ ပစ္ဆတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

- ၇၂ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ၊
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃ စာရေ ဒုဋ္ဌောစ မူသိကော၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေစ ဒုဋ္ဌော ကာကော၊ နရေ ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟ္မဏော။
- ၇၄ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒိဃံ သန္တဿ ယောဇနံ၊
ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
- ၇၅ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ၊
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆ နာတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညော၊ ဇညော ဒေါသံ ပရဿ တု၊
ဂုဗ္ဗေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ၊
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊ ပဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော။
- ၇၈ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိကမ္ပ၊ နာ၊
ဆန္ဒာနဝတ္တိယာ မူဠံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

+ + + +

မိတ္တကဏ္ဍ

- ၇၉ ဟိတကာရေ ပရေ ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရေ၊
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတံ အာရညမောသဓံ။
- ၈၀ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ၊
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ပိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓံ။
- ၈၁ နေဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ၊
နေ ဝန္တံဝ ထေဝန္တိ၊ ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။

- ၈၂ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘဏ္ဍံ၊ ဗန္ဓဝိ ဘယာ ဂတေ၊
အာပဒါသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ဝိတရော ဟောန္တိ ပေါသကာ၊
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊ သာ ဘရိယာ ယတ္ထ နိဗ္ဗုတိ။
- ၈၄ န ဝိဿသေ အဝိဿဌံ၊ မိတ္တဉ္စာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပိတော မိတ္တော၊ သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
- ၈၅ သင်္ကံ ဒုဋ္ဌဉ္စ ယော မိတ္တံ၊ ပုန သန္ဓာတု မိစ္ဆတိ၊
သော မစ္စု မုပဂဏှာတိ၊ ဂဟ္တ မဿတရိ ယထာ။
- ၈၆ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ၊
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋံ ဣဝ။
- ၈၇ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော၊
သတြုသေသော တထေဝစ၊
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝေဒန္တိ၊ တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။
- ၈၈ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သိကလာ၊
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊ ဟဒယေသု ဟလာဟလံ။
- ၈၉ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊ နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ၊
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နေစ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
- ၉၀ သိင်္ဂံ ပညာသ ဟတ္ထေန၊ ဝဇ္ဇေ သတေန ဝါဇိနံ၊
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟသေန၊ ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၉၁ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ၊
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
- ၉၂ ရောဂါတုရေစ ဒုဋ္ဌိက္ခေ၊ ဗျသနေ သတြု ဝိဂ္ဂဟေ၊
ရာဇဒွါရေ သုသာနေစ၊ ယေ တိဋ္ဌန္တိ သုမိတ္တကာ။

၉၃ သိတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရသော အပ္ပမိတ္တကော၊
ဥပမာ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗာ၊ စန္ဒ သူရိယ ရာဇနံ။
မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

+ + + +

ဣတ္ထိကဏ္ဍ

- ၉၄ ကောကိယာနံ သရော ရူပံ၊ နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတံ၊
ဝိဇ္ဇာရူပံ အရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ တပဿိနံ၊
၅ ဣတ္ထိနန္ဒ ခနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ခနံ၊
ဘိက္ခုနန္ဒ ခနံ သီလံ၊ ရာဇာနန္ဒ ခနံ ဗလံ။
၉၆ တပဿိနော ကိသာ သောဘာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ၊
ပုရိသာ ဝိဇ္ဇာဝ သောဘာ၊ ဣတ္ထိသောဘာ သ သာမိကာ။
၉၇ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တရတျာ ခနုဂ္ဂဟာ၊
ကောမာသာ သုဘရိယာ၊ အခုမာသာ သိဿာ မလာ။
၉၈ ဟိ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်၊ ထိရမတိ ပု၊ ခုရမတိ ဓံ။
၉၉ ဇိဏ္ဏ မန္တံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
ရဏာ ပုနာဂတံ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
၁၀၀ ဒွိတ္ထိပတိကာ နာရီစ၊ ဘိက္ခု ဒွိတ္ထိ ဝိဟာရိကော၊
ဒွိတ္ထိပါသမုတ္တော ပက္ခိ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။
၁၀၁ ဒုဇ္ဇနံ ပဟာရော ဒန္တိ၊ အမိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကော၊
ဣတ္ထိနံ ဗျာသနံ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနံ။
၁၀၂ ရတ္ထိဝိနာ န စန္ဒိမံ၊ ဝိစိဝိနာစ အဏ္ဏဝါ၊
ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။

- ၁၀၃ ပတိနာ ဇနိတော ဘောဂေါ၊ ဣတ္ထိယာဝ သုဂေါပိယော၊
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနေ၊ ဣတ္ထိ သုတ္တံ ဝ သူစိယာ။
- ၁၀၄ သဗ္ဗာနဒိ ဝဏ်နဒိ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ၊
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဗ္ဘမာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅ ပိဝါဒသီလိံ ဥသုယ ဘာဏိနိံ၊
ပဿ တဏှိံ ဗဟုပါကဘုတ္တိနိံ။
အဂ္ဂန္တုတ္တိံ ပရဂေဟ ဝါသိနိံ၊
နာရိံ စဇေ ပုတ္တသတမ္ပိ ပုမာ။
- ၁၀၆ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုပ္ပေစ ဌာနေ ဘဂိနိဝ ဟိရိနိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရောတိ ဒါသိဝ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရာမယေ၊
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပနေသု ခန္တိနိ၊
သာ နာရိ ယေဋ္ဌိတိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
ကာယဿ ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။
- ၁၀၇ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသိ သမပန္တိ ဒန္တိ။
ဂန္တိရနာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ပိဝါဟေ။
- ၁၀၈ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတိ၊
ဇေဋ္ဌော ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတ္တရာ ဒိသာ။
- ၁၀၉ ယာ ဣစ္ဆေ ပေါရိသံ နာရိ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ၊
သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀ ယော ဣစ္ဆေ ပေါရိသံ ပေါသော၊ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ၊
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဓောတပါဒေါ ဣဒ္ဓမံ။

၁၁၁ အတိတ ယောဗ္ဗနော ပေါသော၊အာနေတိ တိမ္မရုတ္တနိံ၊
တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
ဣတ္ထိကဏ္ဍော-နိဋ္ဌိတော။

+ + + + +

ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂ ကေယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော၊
ဃရာဝါသော တိယာမံဝ၊ စတုယာမံတု ယာစကော၊

၁၁၃ နေဝါသုတဝါ ရာဇာ၊ နဒိ ဝေဇ္ဇော စိမေ ပဉ္စ၊
ယတ္ထ ဒေသေ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊ နပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ၊
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊ န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ၊
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညာ ဒလိဒ္ဓတာ။

၁၁၆ နေ မိစ္ဆေယျ ဝါဏိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇေ မိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ၊
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊ ရာဇာမစ္စံ ဝသံ ဂမေ။

၁၁၇ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊ သန္တုဋ္ဌောစ မဟိပတိ၊
လဇ္ဇောစ ဂဏိကာ နဋ္ဌာ၊နိလ္လဇ္ဇောစ ကုလမိတာ။

၁၁၈ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊ မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ၊
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရဒံ ဗလံ။

၁၁၉ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ၊
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတ၊ ဣတ္ထိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

- ၁၂၀ သက်ဝံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သက်ဝံ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
သက်ဝံ သပ္ပုရိသာ လောကော၊ ယေ ဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁ အသဿော ဂိဟိ ကာမသောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္ပကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။
- ၁၂၂ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊
သဗ္ဗေ မဟတ္ထ မိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္ဘံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃ အာယံ ခယံ သယံ ဧညာ၊ ရာဇာ သယံ ကတာ ကတံ၊
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄ ဝိဋ္ဌိတောတ္တံ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ၊
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊ ပရလောကံ အမောဟဝါ။
- ၁၂၅ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ၊
အပယန္တေန ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ အစ္စေက ပါဏ ဟာရကာ။
- ၁၂၆ ဒုဋ္ဌဘရိယ သံဝါသော၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တ ဒါသတာ၊
သ သပ္ပေစ ဃာရေ ဝါသော၊ မစ္စုရေ န သံသယော။
- ၁၂၇ မူဠ သိသော ပဒေခသန၊ ကုနာရီ ဘရဏေနစ၊
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျဝသီဒတိ။
- ၁၂၈ မာဏာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿ ပါပံ ဂုရု တထာ၊
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊ ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉ အက္ခောဓေန ဇိနေ ကုဒ္ဒံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ၊
ဇိနေ မစ္ဆရိံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာ လိကဝါဒိနံ။
- ၁၃၀ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊
ဒါနေန ပိယဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။

- ၁၃၁ ဒါနံ သိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေဿနောသဓံ၊
ဒါနံ ယသဿိ ဘောသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။
- ၁၃၂ ဗဟူနမပ္ပသာရာနံ၊ သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ၊
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊ တေန နာဂေါပိ ဗဇ္ဈတိ။
- ၁၃၃ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊ တေဇသာ ကိံကရိဿတိ၊
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေ ဂူပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ၊
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံဝါ၊ မာလာဂန္ဓံ ပိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗ မလင်္ကာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၅ နမေ ရာဇာ သခါဟောတိ၊ နရာဇာ ဟောတိ မေထုနော၊
ဇေသာ သာမိကော မဟ္တန္တိ၊ စိတ္တေ နိဋ္ဌံ နိဓာပယေ။
- ၁၃၆ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊ နစ္စာသန္ဓော ပဝါတကေ၊
ဥဇုကေ နာတိနိန္ဓေ၊ န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊ အဂ္ဂိံဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။
- ၁၃၇ ဂုဏီ သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊ န သောဘတေ အနိဿယော။
မဏိနာမ အနုဋ္ဌေပိ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတိ။

ရာဇကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

+ + + +

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

- ၁၃၈ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သီလံ၊ ဓံသဘက္ခေ ကုတောဒယာ၊
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ၊
မဟာတန္ဓေ ကုတောသိပ္ပံ၊ မဟာကောဓေ ကုတောဓနံ။

- ၁၃၉ သုရာယောဂေါ ဝိကာလောစ၊ သမဇ္ဇ စရဏင်္ဂတော၊
ခိဉ္စရက္ခော ပါပမိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၁၄၀ ဒိဝါ နာ•ဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရက္ခော နာ•ဝစနေနစ၊
သဉ္စရေယျ ဘယာဘိတော၊ ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။
- ၁၄၁ ဇီဝန္တောပိ မတာ ပဉ္စ၊ ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာမိတော မူဠော၊ ဣဏဝါ နိစ္စသေဝကော။
- ၁၄၂ အနာဂတံ ဘယံ ဒိတ္တာ၊ ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ၊
အာဂတဉ္စ၊ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော၊
- ၁၄၃ နိဒ္ဒါလုကော ပမတ္တောစ၊ သုခိတော ရောဂဝါ-လသော
မဟိန္တော ကမ္မရာမောစ၊ သတ္တေ တေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
- ၁၄၄ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊ လာဘော လာဘေန ပူရတိ၊
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တု၊ သိန္တု၊ အာပေန ပူရတိ၊
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၁၄၅ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ၊
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊ တတော စပလဇာတိကော၊
တတော ဝုဒ္ဓမနော ဝါဒေါ၊ ပမတ္တော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
- ၁၄၇ ပါသာဏသတ္တံ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနာ-စိက္ခဏံ၊
တတော ဝုဒ္ဓါန မောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
- ၁၄၈ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္တော၊ ဒါသော ဧတ္ထ ကနိဋ္ဌကော၊
ကဏ္ဍဃာနာန-မက္ခိနံ၊ ဝါမော တု ပါဒ ဒါသကော။
- ၁၄၉ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊ ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ၊
မူလမိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမိ ကာဠကဏ္ဍိကာ၊
တာနိ ဘုဇ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊ သိရိ ဧဝံ ပဝနုတိ။

- ၁၅၀ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊ အစ္စုရက္ခောစ ဗိဿဏော၊
တသ္မာ ဟိ တေ ပူဇယန္တု၊ သဒါ မာနေန္တိ တံနရံ။
- ၁၅၁ ဂေါဏာ ဟိ ယဗ္ဗဂိဟိနံ၊ ပေါသကာ ဘောဂ ဒါယကာ၊
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတူဝ၊ မာနယေ သက္ကရေယျစ။
- ၁၅၂ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတုမံသံဝ ခါဒရေ၊
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃ ဂုရုသိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရဗ္ဗော၊ ရဝိ သောကြာစ မဇ္ဈိမော၊
နသိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ သောရီ အင်္ဂါစ မရဏံ။
- ၁၅၄ အဋ္ဌမိယံ ဂရံ ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဓသိ၊
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသံ သိပ္ပံ၊ မာတု ပိတုစ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၅၅ နာလိကံ သတ္တနဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တထာ၊
ဒွါဒသပြိန္ဒံ ဩဓိန္ဒံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ပိနဿတိ။
- ၁၅၆ ဧကံ စဇေ ကုလဿတ္ထံ၊ ဂါမဿတ္ထံ ကုလံ စဇေ၊
ဂါမံ စဇေ ဇနပဒတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇ ဒေသံ ဩသဇ္ဇေ ဂစ္ဆန္တိ၊ သိဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓေနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။
- ၁၅၈ ယမ္ဘိပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာ ဂါဟော ကောစိ၊ နတတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၉ စရ တျေကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌ တျေကေန ပဏ္ဍိတော၊
အနိသမ္ပ ပရိဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဇ္ဇာဂမေသုစ၊
ဒူတေသု အပစာရေသု၊ စဇော လဇ္ဇော တဒါ ဘဝေ။

- ၁၆၁ ခြံရံကော ထိန် မာဟာရော၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏာ၊
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမော တုဋ္ဌရုဏော ဘဒေ။
- ၁၆၂ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆ၊ ဝိသေသ ရသ ဝါဂ္ဂတော၊
တထာ သုမေတ္တိကော သာဓု၊ ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇေနော။
- ၁၆၃ ကဿကောဝံ၊ ကိလောမစ္စော၊ သကော သုတသိလဝါ၊
တေသု ဝိပုလောတေသု၊ ရဋ္ဌံဝိ ဝိပုလံ သိယာ။
- ၁၆၄ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာန မလာ ဃရာ၊
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဋ္ဌံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။
- ၁၆၅ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝိရာနံ သန္တကတ္တနံ၊
ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မ ပဓာနတံ။
- ၁၆၆ နဝဒန္တိ စေဝံ ဝိရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ၊
န စေ သိဇ္ဈတိ တံ ကမ္မံ၊ အဖလံဇေ ကိံဒေါသော။
- ၁၆၇ နိစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိရူပံ နိဗ္ဗလံ သမံ၊
ဣမံ ကာလံ သုတ္တကာလံ၊ ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

- ၁၆၈ ပဏ္ဍိတော သုဇေနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇ္ဇေနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စတ္တိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊ သောမိတော ကာသိကေ သတေ၊
ဆနော ဣံ ဒုတိယာသဗ္ဗေ၊ ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ။

လောကနိတိပါဌ ပြီး၏။

+ + + + +

လောကနိတိ အနက် - ပဏ္ဍိတ ဣန္ဒာ

၁ အဟံ-ငါသည်၊ ရတနတ္ထယံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍၊ နာနာသတ္တ သမုဒ္ဓန္တံ - အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနိတိ - လောကနိတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို၊ မာဂဓေနေဝ - မာဂဓဘာသာဖြင့်သာလျှင်၊ သံခေပံ သံခေပေန-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ-ဆိုပေအံ့။

၂ ဟိ - ဂုဏ်အထူးကား၊ နိတိ - နိတိကျမ်းသည်၊ လောကေ-လောက၌၊ ပုရိသဿ - ယောက်ျား၏၊ သာရောစ-အနှစ်သည်းမည်၏၊ မာတာပိတာစ-အမိအဘသည်း မည်၏၊ အာစရိယောစ-ဆရာသည်း မည်၏၊ မိတ္တောစ-အဆွေခင်ပွန်းသည်း မည်၏၊ တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဧဝ - ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊ ပုရိသော-ယောက်ျားကောင်းသည်၊ နိတိ - နိတိကျမ်းကို၊ ပိဗျော-တတ်သိရာ၏၊ သော ပုရိသော-ထိုနိတိကျမ်းတတ်သော ယောက်ျားသည်၊ မဟာ ဉာဏိစ-ပညာဉာဏ် ကြီးကျယ် မွန်မြတ်သည်၎င်း၊ ဗဟုဿုတောစ-များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၎င်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (တုဠာဘဆန်း၊ ဣန္ဒဝဇီရာဂါယာ အနက်)

၃ အလသဿ - ပျင်းသောသူအား၊ ကုတော သိပ္ပံ-အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူအား၊ ကုတော ဓနံ - ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ အဓနဿ - ဥစ္စာမရှိသောသူအား၊ ကုတော မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အမိတ္တဿ-အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား၊ ကုတော သုခံ-ချမ်းသာ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အသုခဿ - ချမ်းသာမရှိသောသူအား၊ ကုတောပုညံ-ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း၊

အပုညဿ-ကောင်းမှုမရှိသောသူအား၊ ကုတော ဝရံ-နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄ သိပ္ပံ၊ သိပ္ပေန-အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ခနံ-ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိပ္ပံ - အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်၊ န ဂဏ္ဍိန္ဒိ-မယူနိုင်ကုန်၊ ဣမ လောကေ-ဤလောက၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရ လောကေ - တမလွန်ဘဝ၌၊ သုခါဝဟံ-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅ သုတံ-အကြားအမြင် ပညာကို၊ အပ္ပကံ-နည်း၏ ဟူ၍၊ နာတိမညေယျ၊-မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ နိဓာပယေ-သိုမှီး သွင်းထားရာ၏၊ ဝမ္ဘိကေ-တောင်ပို၌၊ ဥဒက ဗိန္ဒု-ရေပေါက်သည်၊ စိရေန-ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်၊ ပရိပူရတိဣဝ-ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆ ဝိဇ္ဇံဝါ-နှုတ်မှုပညာကို၎င်း၊ အထ-ထိုမျှ၊ သိပ္ပံဝါ-လက်မှု ပညာကို၎င်း၊ ခုဒ္ဒေါတိ-နည်းငယ်၏ ဟူ၍၊ နာတိမညေယျ-မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ-ကုန်စင်အောင် တတ်မှု ကား၊ ကေမ္ဘိ-တခုသော အတတ်သည်လည်း၊ ဇိဝိကာ ကပ္ပ ကာရဏံ-အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်ပါသတည်း။

၇ သေလေ သေလေ-တောင်တောင်ဟူသမျှ၌၊ န မာဏိက္ကံ-ပတ္တမြားမရှိ၊ ဂဇေ ဂဇေ-ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌၊ န မုတ္တိကံ-အမြုတေ မရှိ၊ ဝနေ ဝနေ-တောတော ဟူသမျှ၌၊ န စန္ဒနံ-စန္ဒကူး မရှိ၊ ဌာနေ ဌာနေ-အရပ်အရပ်ဟူသမျှ၌၊ န ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိ သုခမိနံ မရှိ။

၈ သုတသမ္ပန္နော-သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိတိ-ရှိ၏ဟူ၍၊ စေသုတော-အကယ်၍ ကြားငြားအံ့၊ တံဌာနံ-ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ-သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်၊ မဟုဿာဟေန-သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗဝ-သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ-တောင်ကို၊ အာရဟံ-အာရဟန္တာ-တက်သောသူသည်၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း တက်ရာ၏၊ ကာမဿ-ကာမဂုဏ်ကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏၊ ကောဓဿ-အမျက်ကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏၊ ဣမေပဉ္စ-ဤငါးပါးတို့ကို၊ သနေ သနေ-ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀ သုတိစ-အကြားအမြင်အတတ်၎င်း၊ သမ္မုတိစ-မွေသတ်အတတ်၎င်း၊ သင်္ချာစ-ဂဏန်းအတတ်၎င်း၊ ယောဂါစ-တံစည်းစူး၊ ဆောက် အတတ်၎င်း၊ နိတိစ - နိတိကျမ်း အတတ်၎င်း၊ ဝိသေသကာစ-ယာယီ၊ ယကြာစသော ဗျာကရိုဏ်းအတတ်၎င်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ-စောင်းငြင်း စသော ကဗျာ၊ လင်္ကာ အတတ်၎င်း၊ ဂဏိကာစေဝ - လက်ပစ် အတတ်၎င်း၊ ဓနုပေဒါစ - ဓူးလေး၊ လင်းလေးအတတ်၎င်း၊ ပူရဏာစ-စကားဟောင်း အတတ်၎င်း၊

၁၁ တိကိစ္ဆာစ-ဆေးအတတ်၎င်း၊ ဣတိဟာသာစ-ရယ်ရှင်မှု အတတ်၎င်း၊ ဇောတိစ - ဗေဒင်အတတ်၎င်း၊ မာယာစ-လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း၊ ဆန္ဒတိစ-ဆန်းကျမ်းအတတ်၎င်း၊ ကေတုစ- သံတမန် အတတ်၎င်း၊ မန္တာစ- မန္တန်အတတ်၎င်း၊

သဒ္ဒါစ - သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်၎င်း၊ ဣမေ - ဤသည် တို့ကား၊
* အဋ္ဌာရသကာ-တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သိပ္ပါ-အတတ်တို့
တည်း။

၁၂ လောကေ - လောက၌၊ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသည်၊
အပုဋ္ဌော-သူမမေးမှုကား၊ ဘေရိ-စည်ကြီးသဘွယ်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ ပုစ္ဆိတော-သူတည်းမေးမှုကား၊ ပဇ္ဇန္နော-မိုးကြီးသဘွယ်၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဗာလော - သူမိုက်သည်၊ ပုဋ္ဌောပိ-မေးသော်
၎င်း၊ အပုဋ္ဌောပိ-မမေးသော်၎င်း၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဗဟုမ္ဘိ-
များစွာလည်း၊ ဘဏတေ-ပြောဟောတတ် သလျှင်ကတည်း။

၁၃ လောကေ - လောက၌၊ ပေါတ္ထကေသု - ပေတို့၌၊ ယံ
သိပ္ပန္န-အကြင်အတတ်သည်၎င်း၊ ပရ ဟတ္ထေသု-သူတပါး လက်
တို့၌၊ ယံ ခနန္တ-အကြင် ဥစ္စာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ယထာ
ကိစ္စေ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္န-ဖြစ်လတ်သော်၊ တံ သိပ္ပံ-
ထိုပေ၌ရှိသောအတတ်သည်၊ န သိပ္ပံ-အတတ်မမည်၊ တံ ခနန္တ-
ထိုသူတပါး လက်တို့၌ ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း၊ န ခနံ-ဥစ္စာ
မမည်။

* သဒ္ဒနိတိဓာတုမာလာ ရဒါဒိဆက္က၌၎င်း၊ ကေနိပါတ် ပဉ္စမဝဂ်
ဒုမ္မေဇောတ် ဒုကာ၌၎င်း၊ ဝိလိန္တပဉ္စာ၌၎င်း အဋ္ဌာရသသိပ္ပ
ထမျိုးစီ ပြ၏။

မိသဏုပုရာဏ်၌ကား-

အင်္ဂါနိဝေဒါ စတ္တာရော၊ ဝိမံသာ နှာယဝိတ္တံရော၊

ဓမ္မသတ္ထံ ပုရာဏဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇာဟေတာ စတုဒ္ဒဿ။

အာယုဗေဒေါ ခနုဗေဒေါ၊ ဂန္ဓဗေဒော စေတိ တေ တယော၊

အတ္တသတ္ထံ စတုတ္ထဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇာဟံဉ္စာရသေဝ တာ-ဟု လာ၏။

၁၄ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဇလပ္ပမာဏံ-ရေတိမ် ရေနက်
ကို၊ ကုမုဒနာဠ-ကြာရိုးကိုမြင်သဖြင့် သိအပ်၏၊ ကုလပ္ပမာဏံ-
အမျိုးယုတ်၊ မြတ်ကို၊ ဝိနယောပဓာနံ - ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်
အမူအရာဖြင့် သိအပ်၏၊ (ထိုသူ၏အကျင့်ဖြင့် သိအပ်၏ သော်
လည်းဟူ) ဗျတ္တိ ပမာဏံ-ပညာရှိ၊ မရှိကို၊ ကထိတဝါကျံ-ဆိုအပ်
သော စကားဖြင့် သိအပ်၏၊ ပထဝီ ပမာဏံ - မြေ ကောင်း၊
မကောင်းကိုကား၊ တိဏမိလာတံ-မြက်ညှိုး၊ မညှိုးကို မြင်သဖြင့်
သိအပ်၏။

၁၅ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အပ္ပဿတော-နည်းသော သုတ
ရှိသောသူသည်၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော၊ သုတံ-သုတကို၊ ဗဟံ
မညတိ-အများ အောက်မေ့တတ်၏၊ မာနဝါ-မာန် ရှိတတ်၏၊
ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သိန္နဒကံ-သမုဒြာရေကို၊
အပဿန္တော - မမြင်ဘူးသော၊ မဏ္ဍုကော-ဘားသူငယ်သည်၊
ကူပေ-တွင်း၌၊ တောယံ-ရေကို၊ ဗဟံမညတိ ဣဝ-အများ ထင်
သကဲ့သို့တည်း။

၁၆ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပဌမံ-ပဌမအရွယ်၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်
ကို၊ ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ-ဒုတိယအရွယ်၌၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊
ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယအရွယ်၌၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊
ပရာဇယေ - မရတုံအံ၊ စတုတ္ထံ - စတုတ္ထ အရွယ်တိုင်မှ၊ ကိံ
ကရိယတိ-အဘယ်မူ စအံ့နည်း။

၁၇ ပုတြာ-ချစ်သားတို့၊ ဗျတ္တာ - အတတ်ပညာ သင်ပါကုန်
သော၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလသေ - ပျင်းဘိသနည်း၊
အဗျတ္တော-အတတ်ပညာမရှိသော သူသည်၊ ဘာရဟာရကော-

သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော - အတတ် ပညာ ရှိသော သူကို၊ လောကေ - ယောက၌၊ ပူဇိတော-သူတပါးတို့ ပူဇော် အပ်၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပုတြာ-ချစ်သားတို့၊ ဒိနေ ဒိနေ- နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဗျတ္တာ-အတတ်ပညာ သင်ပါကုန်လော့။

၁၈ ယေန-အကြင်မိဘသည်၊ ဗာလော-သားငယ်ကို၊ န သိက္ခိ တော-ပညာ မသင်ပေးအပ်၊ သာ မာတာ-ထိုမိခင်သည်၊ ဝေရီ- အပြင်ရန်သူမည်၏၊ သော ပိတာ-ထိုအဖသည်၊ သတြိ-အတွင်း ရန်သူမည်၏၊ သော-ထို ပညာမတတ်သော သားသည်၊ ဟံသ မဇ္ဈေ-ဟင်္သာတို့အလယ်၌၊ ဗကောယထာ-မျိုင်းကဲ့သို့၊ သဘာ မဇ္ဈေ-သဘင်အလယ်၌၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်။

၁၉ ကဏ္ဍကံဂိရိ-တောင်ချောက်ကြား၌ရောက်သော ဆူးလို၊ ကော တိက္ခတိ-အသူချွန်၍ ထက်သနည်း၊ သာမံ ဘာဝေါ-မိမိ အလိုလိုသာလျှင် ထက်၏၊ မိဂက္ခိယံ-သမင်တို့၏ မျက်စိ၌၊ ကော အဉ္စနံ-အသူမျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်လင်သနည်း၊ သာမံ ဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်လင်၏၊ ပလ္လလေ-ညွန့်၌၊ ဥပ္ပလ္လသ- ကြာကို၊ ကော သုဂန္ဓံ-အသူထည့်၍ အနံ့ ကောင်းသနည်း၊ သာမံ ဘာဝေါ-မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ ကောင်း၏၊ ကုလပုတ္တရူပေါ- အမျိုးကောင်းသားတို့သဘောသည်၊ ကော ပဝတ္တတိ-အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း၊ သာမံဘာဝေါ-မိမိအလိုလိုသာလျှင် ဖြစ်၏။

၂၀ အကောတဗျလံ - ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်၊ န ရသံ-အရသာ မရှိ၊ အနဿ-ဥစ္စာမရှိသော သူ၏၊ အလင်္ကတမ္ဘိ-တန်ဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း၊ န ရသံ-အရသာမရှိ၊ အလောဏကံ-ဆား မရှိသော၊ ဗျဉ္စနံတု-စားတွယ်သည်လည်း၊ န ရသံ-အရသာမရှိ၊

အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏၊ ဗျာကရဏံ-ပျို့ကဗျာ ခွဲခြင်း သည်လည်း၊ န ရသံ-အရသာမရှိ။

၂၁ သုဿုဿာ-နာခြင်း၊ မှတ်ခြင်းကြောင့်၊ သုတသမ္ပန္နော- သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုတာ-သုတကြောင့်၊ ပညာ-ပညာသည်၊ ပဝဓုတိ-ပွား၏၊ ပညာယ-သုတပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ- အနက်ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ ဉာတော-သိအပ်သော၊ အတ္ထော-အနက်သည်၊ သုခါဝဟော-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂ လောကေ-လောက၌၊ ဘောဇနံ-အစာစားခြင်းသည် ၎င်း၊ မေထုနံ-မေထုန်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ နိဒ္ဒါ-အိပ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဂေါဏဝိ-နွား၌၎င်း၊ ပေါသေပိ-လူ၌၎င်း၊ ဝိဇ္ဇတိ-ရှိ၏၊ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာသည်၊ ပေါသဿ-လူ၏၊ ဝိသေသော- အထူးပေ တည်း၊ တံ ဟိနော-ထိုအတတ်ပညာ ယုတ်ခဲ့မှုကား၊ ဂေါသမော- နွားနှင့်တူသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၃ လောကေ-လောက၌၊ ဝိဇ္ဇာ သမံ-အတတ်နှင့် တူသော၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာမိသမော-အနာနှင့် တူသော၊ ရိပု-ရန်သူမည်သည်၊ နစ အတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္တသမံ-ကိုယ်နှင့် တူသော၊ ပေမံ-ချစ်အပ်သော သူမည်သည်၊ နစ အတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မ သမံ-ကံနှင့်တူသော၊ ဗလံ-အားမည်သည်၊ နစ အတ္ထိ-မရှိ။

၂၄ လောကေ-လောက၌၊ ဟံသော-ဟင်္သာသည်၊ ကာကာနံ- ကျီးတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ သိဟော- မြသော်သည်၊ ဂုန္နံ-နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ န သောဘတေ- မတင့်တယ်၊ တုရဂေါ- မြင်းသည်၊ ဂဠိဘမဇ္ဈေ-မြည်းတို့၏ အလယ်၌၊ နသောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ဗာလမဇ္ဈေ-သူမိုက်တို့၏

အလယ်၌၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်။ န သောသတေ - မတင့်တယ်။

၂၅ ဗာလော-သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ-အသက်ထက်ဆုံးလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေ ပယိရပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ သောဗာလော - ထိုသူမိုက်သည်၊ ဓမ္မံ - တရားကို၊ န ဝိဇာနာတိ-မသိ၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဒဗ္ဗိ-ယောက်မသည်၊ သူပ ရသံ-ဟင်း၏ အရသာကို၊ နဝိဇာနာတိ ယထာ - မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆ ဝိညူ-ပညာရှိသည်၊ မုဟုတ္တမပိ-တခဏမျှလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေ ပယိရပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ ဓိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ-သိ၏၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇိဝှါ-လျှာသည်၊ သူပ ရသံ-ဟင်း၏ အရသာကို၊ ဝိဇာနာတိယထာ-သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇ သူရော-ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္တံ-သက်နက်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ သင်္ဂါမ သူမိယံ-စစ်မြေအရပ်သို့၊ န ဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ တထာ-ထို့ အတူ၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဘာသေယျ-စကားမဆိုရာ၊ အဒ္ဓဂု-အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော၊ ဝါဏိဇော-ကုန်သည်သည်၊ သတ္တံ-အဘော်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ၊ ဝိဒေသ ဂမနော-အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်၊ သတ္တံ-အဘော်ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ နဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ။

၂၈ လောကေ-လောက၌၊ ဓနနာသဉ္စ-ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို၎င်း၊ မနောတာပဉ္စ-နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း၊ ဃရေ-အိမ်၌၊ ဒုစ္စရိတာနိစ-

မကောင်းမှု ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ဝဇ္ဇနဉ္စ-လှည့်ပတ် ခံရခြင်းကို
၎င်း၊ အဝမာနဉ္စ-မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို၎င်း၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိ
သည်၊ န ပကာသယေ-ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉ ထောကေ - ထောကဉ္စ၊ ပတ္တာနုရူပကံ-အရေးအခွင့်
ရောက်သည်နှင့် လျော်သော၊ ဝါကံ-စကားကို၎င်း၊ သဘာဝ
ရူပကံ-ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော၊ ဝိယံ-ချစ်အပ်သောသူကို
၎င်း၊ အတ္တာနုရူပကံ-ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော၊ ကောဓံ-အမျက်ကို
၎င်း၊ ယော - အကြင်သူသည်၊ ဇေနာတိ-သိ၏၊ သော-ထို
သူသည်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိ မည်၏။

၃၀ အဓနဿ - ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်၊ ရသံ ခါဒါ-အရသာ
အစားကြီးသောသူ၊ အဗလဿ - ခွန်အားမရှိဘဲလျက်၊ ဟတာ
နရာ-အသက်အပတ် ကြိုက်တတ်သောသူ၊ အပညဿ-ပညာ
မရှိဘဲလျက်၊ ဝါကျကထာ-စကားလိုလားသူ၊ ဣမေ-ဤသူတို့
ကား၊ ဥမ္မတ္တက သမာ-သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁ အနုဂ္ဂါယံ-သူမခေါ်ဘဲလျက်၊ ဂမယန္တော-သူ့အိမ်သို့
သွားဖန်များသောသူ၊ အပုစ္ဆာ-သူမမေးဘဲ၊ ဗဟုသာသကော-
များစွာပြောဟောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏံ-မိမိ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
ပကာသန္တော - ပ လွှားတတ်သောသူ၊ ဣဒံ တိဝိဓံ-ဤ သုံးပါး
သည်၊ ဟိနလက္ခဏံ-သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂ အပ္ပရူပေါ-အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟံတာသော-
စကားများတတ်၏၊ အပ္ပပညော-ပညာနည်းသော သူသည်၊
ပကာသကော-ထင်ရှားပြကတ်၏၊ အပ္ပပူရော-ရေမပြည့်သော၊
ဃဋ္ဌော-အိုးသည်၊ ခေါတေ - ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပဓီရာ-

နိရည်မထွက်သော၊ ဂါဝီ-နွားမသည်၊ စလေ-ကျောက်ကန်
တတ်၏။

၃၃ မဏ္ဍုကေပိ-ဘားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမျှ၊ သီဟေ-ငါခြင်သွေ့ဟုထင်၏၊ ကာကဝ္ဗ
ဟေ-ကျီးတည်းချီမှုကား၊ ပိယေ ပိယေ-ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်
တတ်၏၊ အပဏ္ဍိပိ-ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိ
ဟုတွာ-မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်သောကြောင့်၊ ဓိရာ-ပညာရှိ
တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ-မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ-ငါ့ရှင်ငါ့ရှင်ဟု
ချစ်သွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄ မဏ္ဍုကေပိ-ဘားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြေ-ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမျှ၊ သီဟေ-ခြင်သွေ့ ဟူကောင်းအံ့လော၊
သူကရေပိ - ဝက်သည်လည်း၊ ဥဟေ-အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာ
မျှ၊ ဒိဗေ-သစ် ဟူကောင်းအံ့လော၊ ဗိဠာရေပိ - ကြောင်သည်
လည်း၊ သဒိသေ - အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမျှ၊ ဗျဇ္ဈေ-ကျား
ဟူကောင်းအံ့လော၊ သဗ္ဗမိရေ-ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်
လည်း၊ သိပ္ပသမေ-အတတ် ဟူကောင်းအံ့လော။

၃၅ ရာဇာ-မင်းမည်သည်၊ နေမိ-ဥစ္စာ၌၊ န တိတ္ထော-ရောင့်
ရဲခြင်းမရှိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသည်လည်း၊ သုဘာသိတေ-
စကားကောင်း၌၊ န တိတ္ထော - ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ စက္ခုပိ-မျက်စိ
သည်လည်း၊ ပိယဒဿနေ-ချစ်သောသူကိုမြင်ခြင်း၌၊ နတိတ္ထော-
ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ သာဂရော - သမုဒြာသည်၊ ဇလေ-ရေ၌၊ န
တိတ္ထော-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ - အဆင်းအရယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်းမှု
လည်း၊ ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ-ပြန်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုး၌
ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း၊ ဝိဇ္ဇာဟိနာ - အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မှုကား၊
နသောဘန္တိ - မတင့်တယ်ကုန်၊ နိဂ္ဂန္ဓာ-အနံ့မှ ကင်းကုန်သော၊
ကိံသုကာ ဣဝ-ပေါက်မန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။

၃၇ သောကေ-လောက၌၊ ဟိန ပုဗ္ဗတ္တာ-အမျိုး ယုတ်သော
သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇာမစ္စော-မင်းအမတ်ဖြစ်တတ်၏၊
ဗာလပုဗ္ဗတ္တာစ - သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိတတ်၏၊ အဓဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သား ဖြစ်လျက်
လည်း၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များတတ်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊
ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့ကို၊ န မညထ-မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈ ယော သိဿော-အကြင်တပည့်သည်၊ သိပ္ပလောဘောန-
အတတ်ကို သင်လိုချင် အားကြီးသဖြင့်၊ ဗဟံ-အထူးထူးအပြား
ပြား များစွာ၊ ဂဏှာတိ-သင်ယူ၏၊ သော သိဿော-ထိုတပည့်
သည်၊ တံ သိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ သုပိနံ-အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော-
မြင်သော၊ မူဂေါဝ - သူအ, ကဲ့သို့၊ ကထေတုမ္ပိ-ပြန်ဆို ခြင်းငှါ
လည်း၊ န ဥဿာဟေ-မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉ ကုမ္ဘကာရော-အိုးထိန်းသည်သည်၊ ကုမ္ဘိ-အိုးကို၊ ဘိဇ္ဇိတုံ-
ကွဲစိမ့်သောငှါ၊ န ဗန္ဓေတိ-မပုတ်ခတ်၊ သောဘေတုံ-တင့်တယ်
စိမ့်သောငှါ၊ ဗန္ဓေတိ-ပုတ်ခတ်၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊
သိဿာနံ - တပည့်တို့ကို၊ အပါယေသု - အပါယ်ဆင်းရဲတို့၌၊
ခိပိတုံ - ကျစေခြင်းငှါ၊ န ဗန္ဓေတိ-မပုတ်ခတ်၊ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ-

အတတ်ပညာ အစီး အပွား ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊
ဆန္ဒတိ-ပုတ်ခတ်၏။

၄၀ ယော နရော-အကြင်သူသည်၊ တဂရဉ္စ-တောင်လပ်
ပန်းကိုသည်း၊ ပလာသေန-ပေါက်ဖက်ဖြင့်၊ ဥပနယုတိ-ထုပ်၏၊
တဿ-သိုသူ၏၊ ပတ္တာပိ - ပေါက်ဖက်တို့သည်သည်း၊ သုရဘိ-
ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ-လှိုင်ပျံ့ကုန်၏၊
ဧဝံတဿ-ထိုအတူ၊ ဓိရူပဓသဝနာ-ပညာရှိကို ပေါင်းဘက် မှီဝဲ
ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-မှတ်အပ်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍော - ပညာရှိကိုဆိုရာ အခင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

+ + + +

သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁ သဒ္ဓိရော-သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်၊ သမာဓေ
ထ-ပေါင်းဘက်ရာ၏၊ သဒ္ဓိ-သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တဝံ-
ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊ သတံ-သူတော်ကောင်း
တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ - သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ - သိ၍၊
ဓေယျော-မြတ်သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏၊ ပါပိယော-ယုတ်မာ
သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။

၄၂ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ-သူယုတ်မာတို့နှင့်ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ စဇ၊
စဇဟိ-စွန့်လေ့၊ သာဓု သမာဂမံ - ပေါင်းဘက် အပ်သော
သူတော်ကောင်းကို၊ သဇ၊ သဇဟိ-ဆည်းကပ်လေ့၊ အဟော
ရတ္တိ-နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကရ ကရောဟိ-

ပြုလော့၊ အနိစ္စတံ-သင်္ခါရတရားတို့၏ မပြုသော အဖြစ်ကို၊ နိစ္စ-
အမြဲ၊ သရ၊ သရာဟိ-အောက်မေ့လော့။

၄၃ ဥဒုဗ္ဗရပတ္တာ-ရေသဖန်းသီး မှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊
ရတ္ထကံမေဝ စ-နိသည်သာလျှင်တည်း၊ အန္တော-အတွင်း၌ကား၊
ကိမိဟိ-ဝိုးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပုဏ္ဏာ-ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ-
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ-သူယုတ်
တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄ ပနသပတ္တာ-ပိန္နသီးမှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊ ကဏ္ဍက
မေဝ စ - ဆူးသာလျှင် ထင်ကုန်၏၊ အန္တော - အတွင်း၌ကား၊
အမတသမ္ပန္နာ-အမြန် အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာပိ - ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊ သုဇ္ဇန
ဟဒ္ဒယာ - သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ -
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅ လောကေ - လောက၌၊ စန္ဒနတရု - စန္ဒကူးပင်သည်၊
သုက္ခောပိ-ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ဂန္ဓိ-အနံ့ကို၊ န ဇဟာတိ-
မစွန့်၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်သည်၊ နရမုခေ-လူတို့ရှေ့တွင် စစ်မြေ
ပြင်၌၊ ဂတောပိ-ရောက်သော်လည်း၊ လီဠိ - တင့်တယ်ခြင်းကို၊
န ဇဟာတိ-မစွန့်၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ ဟန္တာ ဂတောပိ - ယန္တရား
စက်၏အဝသို့ရောက်သော်လည်း၊ မဓုရသံ-ချိုသောအရသာကို၊
န ဇဟာတိ-မစွန့်၊ ပဏ္ဍိတဇနော-ပညာရှိသော သူတော်ကောင်း
သည်၊ ဒုက္ခောပိ - ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဓမ္မ-
သူတော်ကောင်းတရားကို၊ န ဇဟာတိဇေ-မစွန့်သာလျှင်ကတည်း၊
(သတ္တရိဆန်း၊ ၁၄-လုံးတွဲ၊ ဝသန္တ တိလကာဂါထာ အနက်။)

၄၆ သီဟောနာမ - ခြင်္သေ့ မည်သည်။ ဇိဗန္ဓုမ္မိ - မွတ်သိပ်
 သော်လည်း၊ ပတ္တာဒိနိ-သစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ-မစား၊
 သီဟောနာမ - ခြင်္သေ့မည်သည်။ ကိသောစာပိ-ကြိုလှီ ပိန်ချုံး
 သော်လည်း၊ နာဇမံသံ-ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ-မစား။

၄၇ ကုလဇာတော - မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော၊ ကုလ
 ဝံသ သုရက္ခတော-အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော၊ ကုလ
 ပုတ္တော - အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဒုက္ခ
 ပတ္တောပိ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဟိနကမ္မံ-ယုတ်
 သောအမှုကို၊ န ကာရယေ-မပြုရာ။

၄၈ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ-ချမ်း
 မြေ၏။ တတော-ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ စန္ဒောဝ-
 လ သည်သာလျှင်၊ သီတလော-ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒ စန္ဒနသီတမှာ-
 လ၊ စန္ဒကူးတို့ ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ သု ဘာသိတံ - ကောင်းစွာ
 ဆိုအပ်သော၊ သာဓုဝါကျံ-သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊
 သီတလံ-ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉ ဘာဏု-ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်၊
 ပစ္ဆိမေ-အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဥဒေတိ-ထွက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ-
 မြင်းမိုရ်တောင်မင်း သည်လည်း၊ နမတိ - ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ-
 အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ - ငရဲမီးသည်၊ သီတလံ - ချမ်းမြေ့ရာ၏။
 ပဗ္ဗာဏဂ္ဂစ-တောင်ထိပ်၌လည်း၊ ဥပ္ပလံ - ကြာသည်၊ ဝိကသေ-
 ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ - သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊
 ကုဒါစနံ-တရံတဆစ်မျှ၊ န ဝိပရိတာ-မဘောက်ပြန်ရာ။

၅၀ ရက္ခဿ-သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ-အရိပ်သည်လျှင်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ဉာတိမာတာ ပိတု-ဆွေမျိုးမိဘ၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော - ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ အာစရိယော-ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုဆရာသမား၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ရညော-မင်း၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ - မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆာယာ-အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်၊ အနေကဓာ-များသော အပြားအားဖြင့်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏။

၅၁ ဘမရာ - ပိတုန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖံ - ပန်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ - အလိုရှိကုန်၏၊ သဇ္ဇနာ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ - အလိုရှိကုန်၏၊ မက္ခိကာ-ယင်တို့သည်၊ ပူတိံ - အပုပ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ - အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုဇ္ဈနာ-သူယုတ်တို့သည်၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။

၅၂ မာတာ ဟိနဿ-အမိယုတ်သော သူအား၊ ဒုဗ္ဘာသာ-စကားမကောင်း၊ ပိတာ ဟိနဿ - အဘယုတ်သော သူအား၊ ဒုကြိယာ-အကျင့်မကောင်း၊ ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ-မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မှုကား၊ ဒုဗ္ဘာသာစ-မကောင်းသော စကားလည်းရှိ၏၊ ဒုကိရိယာစ-မကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၃ မာတာသေဋ္ဌဿ-အမိမြတ်သောသူအား၊ သုဘာသာ-စကားကောင်း၏။ ပိတာ သေဋ္ဌဿ-အဘ မြတ်သော သူအား၊ သုကြိယာ-အမှုအကျင့်ကောင်း၏၊ ဥဘောမာတာပိတာ သေဋ္ဌာ-

မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား၊ သုဘာသာစ-ကောင်းသော စကား
လည်း ရှိ၏။ သုကိရိယာစ-ကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄ သင်္ဂါမေ - စစ်မြေပြင် အရပ်၌၊ သူရံ - ရဲရင့်သောသူကို၊
ဣစ္ဆန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။ မန္တိသု-လျှိုဝှက်သော တိုင်ပင်ရာတို့၌၊
အကုတူဟလံ-စကားစောင့်ချုပ်, အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်, မပွက်
တတ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ အန္တပါနေသု-ထမင်း
အဖျော်ကောင်း စားသောက်သောအခါတို့၌၊ ဗိယံ-ချစ်သော
သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေ-ခက်ခဲစွာသော အရေး
အရာသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်လာသည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိသော
သူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၅၅ သုနခေါ-ခွေးကကောင်သည်၊ သုနခံ-ခွေးတကောင်ကို၊
ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုတ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသိတုံ-ညှဉ်းဆဲအံ့
သောငှါ၊ ဒန္တံ-သွားကို၊ ဒသေတိ-ပြ၏။ ဒုဇ္ဇေနာ-သူယုတ်သည်၊
သုဇနံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုတ်ချယ်
အံ့သောငှါ၊ ဟိံသံ-ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏။

၅၆ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ကိစ္စာနိ-အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို၊ မာစ
ကရောဟိဝါ-မိမိလည်းမပြုလင့်၊ မာစ ကာရာပေဟိဝါ-သူတပါး
ကိုလည်းမပြုစေလင့်၊ ကမ္မေ-အမှုကို၊ သဟသာ-အဆောတလျှင်၊
ကာရိတေ-ပြုမှုကား၊ မန္ဓော-ပညာနည်းသော သူသည်၊ ပစ္ဆာ-
နောက်မှ၊ အနုတပ္ပတိ-ပူပန်၏။

၅၇ ယောကေ - ယောက၌၊ ကောဓံ - အမျက်ကို၊ ပဟန္တာ-
ဖျောက်နိုင်မှုကား၊ ကဒါစိ-တရံတဆစ်မျှလျှင်၊ န သောစတိ-
မစိုးရိမ်၊ မက္ခပ္ပဟာနံ-သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုခြင်းကို၊ ဣသယော-

ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ဖရသဝါစံ-ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ခမေထ-သည်းခံရာ၏၊ ဧတံ ခန္တိံ-ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို၊ ဥတ္တမံ - မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော - ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု-ဆိုကုန်၏။

၅၈ လောကေ - လောက၌၊ အသုစိ သင်္ကတေ - မစင်အတိ ပြည့်သော၊ သမ္မာမေ - ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ - အရပ်၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏၊ တတော-ထိုထက်၊ အပ္ပိယေ-မချစ် မနှစ်သက် လိုသော၊ အရိပ္ပိ-ရန်သူ၊ အထံ၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏၊ တတောပိ - ထိုထက်လည်း၊ အကာတညုနိ - သူ့ ကျေးဇူးကို မသိတတ်သော သူ့ထံ၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏။

၅၉ ဩဝဒေယျ - ဆုံးမရာ၏၊ အနုသာသေယျ-မပြတ် ဆုံးမရာ၏၊ ပါပကာစ - ယုတ်မာသောအကျင့်မှလည်း၊ နိဝါရယေ-တားမြစ်ရာ၏၊ ဟိ-ထိုစကား သင့်စွာ၊ သော-ထို ဆုံးမတတ်သောသူကို၊ သတံ-သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ပိယော - ချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အသတံ - သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ အပ္ပိယော-မချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၆၀ ဥတ္တမံ - ကိုယ့်ထက် မြတ်သောသူကို၊ အတ္တနိဝါဒေတန-ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ သူရံ-ရဲရင့်သောသူကို၊ ဘေဒေန-သင်းခွဲသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ - အောင်ရာ၏၊ နိစံ-ကိုယ့်အောက် ယုတ်သောသူကို၊ အပ္ပကဒါနေန-တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်၊

နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏။ သမံ-ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို၊ ဝိရိယေန-
လုံ့လပြုသဖြင့်၊ ဇယေ-အောင်ရာ၏။

၆၁ လောကေ-လောက၌၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ ဝိသံ ဣတိ-
အဆိပ်ဟူ၍၊ န အာဟု-မဆိုကုန်၊ သံဃဿ - သံဃာ၏၊ ဓနံ-
ဥစ္စာကို၊ ဝိသံဣတိ-အဆိပ်ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-ဆိုအပ်၏၊ ဝိသံ-အဆိပ်
သည်၊ ကေဝ ဟနတိ-တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏၊ သံဃဿ-
သဃ်၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်ကား၊ သဗ္ဗံ-ဘဝ အလုံးစုံကို၊ ဟနတိ-
သတ်တတ်၏။

၆၂ ဇဝေန-လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓိ-မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို၊
ဇေနန္တိ-သိကုန်၏၊ ဝါဟဿ-လေးသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓံ-နှားထားကျေးဇူးကို၊ ဇေနန္တိ-သိကုန်၏၊ ဒုဟေန-
နိ့ညစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓေနံ-နိ့ ထွက်သောနှားမ၏ကျေးဇူးကို၊ ဇေနန္တိ-
သိကုန်၏၊ ဘာသမာနေ-ကြံစည် လျှို့ဝှက်ဆိုဘွယ်ရှိသော ကာလ
၌၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကျေးဇူးကို၊ ဇေနန္တိ-သိကုန်၏။

၆၃ သာဓူနံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ အပ္ပမ္ဘိ-
အနည်းငယ်သော် မူလည်း၊ ကူပေ - တွင်း၌၊ ဝါရိဝ-ရေကဲ့သို့၊
နိဿယော-သူတပါးတို့ မှီခိုရာဖြစ်၏၊ အသာဓူနံ-သူတော်မဟုတ်
ယုတ်သောသူတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟံအပိ-များသော်လည်း၊
အဏ္ဏဓေ-သမုဒြာ၌၊ ဝါရိဝ-ရေကဲ့သို့၊ နစ နိဿယော-သူတပါး
တို့ မှီခိုရာ မဖြစ်။

၆၄ နဇ္ဇာ-မြစ်တို့သည်၊ အာပံ-ရေကို၊ နော ဝိဝန္တိ-မသောက်
ကုန်၊ ရုက္ခာ - သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ-အသီးကို၊ နော ခါဒန္တိ-
မစားကုန်၊ မေဃာ-မိုးတို့သည်၊ ကွစိ-အချိုသော အရပ်၌၊ နော-

ဝဿန္တိ-မရွာကုန်၊ သတံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာသည်လည်း၊ ပရတ္ထာယ-သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅ အပ္ပတ္တေယျံ-မတောင့်တ အပ်သည်ကို၊ န ပတ္တေယျံ-မတောင့်တရာ၊ အစိန္တေယျံ-မကြံအပ်သည်ကို၊ န စိန္တေယ-မကြံရာ၊ ဓမ္မဓမ္မ - တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကို သာလျှင်၊ သုစိန္တေယျ-ကောင်းစွာ ကြံရာ၏၊ မောသံ-အချည်းနှီးသော၊ ကာလံ-ကာလကို၊ န အတ္တဓယ-မလွန်စေရာ။

၆၆ အစိန္တတမ္ပိ-မကြံဘဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ စိန္တတမ္ပိ-ကြံသော်လည်း၊ ဝိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဣတ္ထိယာဝဂါ-မိန်းမ၏၎င်း၊ ပုရိသဿဝဂါ-ယောက်ျား၏၎င်း၊ ဘောဂါ-စည်းစိမ်တို့သည်၊ န စိန္တာမယာ-ကြံတိုင်းပြီးကုန်။

၆၇ အသံ-သူတော်မဟုတ်သော သူယုတ်သည်၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ ပိယော - ချစ်အပ်သောမိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သန္တိ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဝိယံ-ချစ်အပ်သော မိတ်ဆွေကို၊ န ကုရတေ-မပြု၊ အသတံ-မသူတော်တို့၏၊ မပ္ပံ-တရားကိုသာလျှင်၊ ရောစတိ - နှစ်သက်၏၊ တဿ - ထိုသူ၏၊ တံ - ထို အမှုအကျင့်သည်၊ ပရာသဝတော-ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍော-သူတော်ကောင်းတို့ကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

+ + + +

ဗာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ

၆၈ ခလော-သူယုတ်ကို၊ အတိ ပိယော - အလွန် ချစ်ခင်အပ်သည်ကို၊ နကာတဗ္ဗော-မပြုအပ်၊ သိရသော-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝဟ္မမာနောပိ-ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း၊ အဗုပ္ပရော-ရေထက်ဝက်ပြည့်သော၊ ဗသော ယထာ-အိုးကဲ့သို့၊ ကောတူဟလံ-အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ ကရောတိ-ပြုတတ်၏။

၆၉ သပ္ပေါ - မြွေသည်၊ ဒုဋ္ဌော - ကြမ်းကြုတ်၏၊ ခလော-သူယုတ်သည်လည်း၊ ဒုဋ္ဌော-ကြမ်းကြုတ်၏၊ သပ္ပေါ-မြွေထက်၊ ခလော - သူယုတ်သည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတရော - ကြမ်းကြုတ်လွန်၏၊ သော သပ္ပေါ-ထိုမြွေသည်၊ မန္တောသဓေဟိ-မန္တရား၊ ဆေးဝါးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-ငြိမ်းနိုင်၏၊ ခလော-သူယုတ်သည်ကား၊ ကေန-အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်၊ ဥပသမ္ပတိ-ငြိမ်းနိုင်ရာအံ့နည်း။

၇၀ ယော ဗာလော-အကြင် သူမိုက်သည်၊ ဗာလျံ - မိမိ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညတိ-သိ၏၊ တေန-ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်၊ သော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတောဝဂ္ဂိ-ပညာရှိသော်လည်း မည်သေး၏၊ ယောဗာလော-အကြင်သူမိုက်သည်ကား၊ ဗာလောဝ-မိုက်လျက်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတမာနိ-မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏၊ သော - ထိုသူမိုက်ကို၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဗာလောတိ-သူမိုက် ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၇၁ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ-မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်၊ နပ္ပစ္စတိ-အကျိုးမပေးသေး၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်၊ မရူဝ-ပျားရည်ကဲ့သို့၊ မညတိ-အောက်မေ့တတ်၏၊ ယဒါစ-အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ-မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်၊

ပစ္စတိ-အကျိုးပေး၏။ အထ - ထိုအခါ၌၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲခြင်းသို့၊
နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

၇၂ ဗာလော-သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ-အားရှိမှု၊ န သာဓု-
မကောင်း၊ သာဟသာ - အနိုင်အထက်၊ ဓနံ - သူ၏ ဥစ္စာကို၊
ဝိန္ဒတေ-ရအောင်ယူကတ်၏။ ဒုပ္ပညော-ပညာနည်းသော၊ သော
ဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ - ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-
ပျက်သည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ရောက်
တတ်၏။

၇၃ စာရေ - အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ - ဖျက်ဆီးတတ် သည်ကား၊
မူသိကော-ကြွက်တည်း၊ ဝနေ-တော၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်
သည်ကား၊ ဝါနရော-မျောက်တည်း၊ သကုဏေ-ငှက်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ကာကော - ကျီးတည်း၊ နရေ-လူ၌၊
ဒုဋ္ဌောစ - ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄ ဇာဂရတော - ခိုးကြားသောသူအား၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊
ဒိဃာ-ရှည်၏၊ သန္တဿ - ခရီးပန်းသောသူအား၊ ယောဇနံ-
တယူဇနာ ခရီးသည်၊ ဒိဃံ-ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်း
တရားကို၊ အဝိဇာနတံ - မသိကုန်သော၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့
အား၊ သံသာရော-သံသရာသည်၊ ဒိဃော-ရှည်၏။

၇၅ ခထဇာတော - ယုတ်သော သဘောရှိသော သူသည်၊
ပရေသံဝ - သူဘဝါးတို့၏ သာလျှင်၊ တိဃမတ္တံ-နှမ်းစေ့ ခန့်မျှ
ရှိသော၊ အပ္ပဒေဝိသံ-နည်းသောအပြစ်ကို၊ ပဿတိ-မြင်တတ်၏၊
နာဠိကေရမ္မိ - အုန်းသီးလောက် ရှိသည်လည်း မြင်သော၊
သဒေဝိသံ-မိမိ၏ အပြစ်ကို၊ န ပဿတိ-မမြင်တတ်။

၇၆ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသော သူသည်၊ အတ္တ ဒေါသံ-မိမိ အပြစ်ကို၊ ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ-မသိစေရာ၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊ ဒေါသံ တု-အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကုမ္မာ - လိပ်တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ - လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်း တို့ကို၊ ဂုယန္တိဇုဝ-လျှိုဝှက်ကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တဒေါသံ-မိမိ အပြစ်ကို၊ ဂုယေ-လျှိုဝှက်ရာ၏၊ ပရဒေါသဉ္စ-သူတပါးတို့ အပြစ်ကိုလည်း၊ လက္ခယေ-မှတ်ရာ၏။

၇၇ ဗာလေန-သူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ-ပညာရှိအား၊ ပသံ သာယ-ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒဏ္ဍော-ဒဏ်ကို၊ ဒိယတေ-ပေးသည် မည်၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေနော-ပညာရှိသည်သာ လျှင်၊ ဝဏ္ဏိတော-ချီးမွမ်းအပ်သော်၊ သုဝဏ္ဏိတော-ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်သည် မည်၏။

၇၈ လုဒ္ဓံ-လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို၊ အတ္ထေန-တန်ဆိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်၊ ဂဏှယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ထဒ္ဓံ-မာန်ခက်ထန်သောဘူကို၊ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ-လက်အုပ် ချီသဖြင့်၊ ဂဏှယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ မူဠံ-သူမိုက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ-အလိုသို့လိုက်သဖြင့်၊ ဂဏှယျ-သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိ ကို၊ ယထာဘူတေန-ဟုတ်မှန်တိုင်းပြုသဖြင့်၊ ဂဏှယျ-သိမ်းပိုက် ရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍော-သူမိုက်၊ သူယုတ်တို့ကို ဆိုရာ
အခဏ်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။

မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉ ဟိတကာရော-စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ-
ရန်သူသည်လည်း၊ ဗန္ဓု - အဆွေမည်၏၊ အဟိတော-စီးပွားကို
မဆောင်မူ၊ ဗန္ဓုပိ - အဆွေသည်လည်း၊ ပရော - ရန်သူမည်၏၊
ဗျာဓိ-အနာသည်၊ ဒေဟဇော - ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်၊ အဟိတော-
စီးပွားကိုမဆောင်လေ၊ ဩသဓံ - ဆေးကား၊ အာရညံ-တော၌
ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ-စီးပွားကို ဆောင်လေသတည်း။

၈၀ ပရောက္ခေ - မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏဟန္တာရံ-ကျေးဇူးကို ချေ
ဖျက်တတ်သော၊ ပစ္စက္ခေ-မျက်မှောက်၌၊ ပိယဝါဒိနံ-ချစ်ဘွယ်
သောစကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ-ထိုသို့ သဘောရှိသော၊
မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုဗ္ဗေ-အဆိပ်အိုး၌၊ မဓု-ပျားကို၊
ဝဇ္ဇေယျ ယထာ-ကြဉ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇေယျ-ကြဉ်ရာ၏။

၈၁ နေဟိနေ - ဥစ္စာတည်း ယုတ်မူကား၊ မိတ္တော - အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်၊ စဇေ-စွန့်တတ်၏၊ ပုတ္တဒါရာ-သားမယားတို့သည်
၎င်း၊ သဟောဒရာ-ညီသား၊ အစ်ကိုတို့သည်၎င်း၊ စဇန္တိ-စွန့်တတ်
ကုန်၏၊ ဓန ဝန္တံ-ဥစ္စာရှိသော သူကိုသာလျှင်၊ ယေဝန္တိ-မှီဝဲကုန်
၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ လောကေ-လောက၌၊
မဟာသခါ-ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂ လောကေ-လောက၌၊ ဘစ္စံ - ကျွန်သူခစား အကဲကို၊
ပေသနေ - စေပါး ခိုင်းခန့်သော အခါ၌၊ ဇာနေယျ - သိရာ၏၊
ဗန္ဓုမ္ပိ-ဆွေမျိုးအကဲကိုလည်း၊ ဘယာ ဂတေ-ဘေးရောက်သော
အခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ ကထာ-ထိုမျှ၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း
အကဲကို၊ အာပဒါသု - ဥစ္စာ ဘေးရောက်သော အခါတို့၌၊

ဇာနည်ယျ-သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ-မယားအကဲကိုလည်း၊ ဝိဘဝက္ခယေ-
စည်းစိမ်ကုန်မှ၊ ဇာနည်ယျ-သိရာ၏။

၈၃ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဟိတေ-အစီးအပွား၌၊ ယုတ္တော-
ယှဉ်၏။ သော-ထိုသူသည်၊ ဗန္ဓု-အဆွေခင်ပွန်း မည်၏။ ယေ-
အကြင်သူတို့သည်၊ ပေါသကာ-ကျွေးမွေးတတ် ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ဝိတရေ-မိဘ မည်
ကုန်၏။ ယတ္ထ-အကြင်သူ၌၊ ဝိဿာသော-အကျွမ်းဝင်၏။ တံ-
ထိုသူသည်၊ မိတ္တံ-ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ-အကြင်မိန်းမ၌၊ နိဗ္ဗုတိ-
နှလုံးငြိမ်းစေ၏။ သာ-ထို ငြိမ်းစေတတ်သော မိန်းမသည်၊
ဘရိယာ-မယားမည်၏။

၈၄ အဝိဿဋ္ဌံ-ရန်သူကို၊ န ဝိဿသေ-အလျှင်း အကျွမ်းမဝင်
ရာ၊ မိတ္တဉ္ဇာဝိ - အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း၊ န ဝိဿသေ-အလွန်
အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကဒါစိ-တရံတခါ၊ မိတ္တော-အဆွေ ခင်ပွန်း
သည်၊ ကုဝိတော-အမျက်ထွက်လတ်သော်၊ သဗ္ဗဒေါသံ-ခပ်သိမ်း
သော အပြစ်ကို၊ ပကာသတိ-ထင်ရှား ဖော်ပြတတ်၏။

၈၅ ယော - အကြင်သူသည်၊ သကိံ-တကြိမ်၊ ဒုဋ္ဌံ-အမျက်
ထွက်ဘူးသော၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ပုန-တဖန်၊ သန္ဓာတုံ-စေ့စပ်
ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိခြင်းအံ့၊ သော-ထိုသူသည်၊ အဿတရိ-
အဿတိုရ်ခြင်း၊ မြင်းမသည်၊ ဂဗ္ဘံ-ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ ယထာ-
ယူသကဲ့သို့၊ မစ္စု-သေမင်းကို၊ ဥပဂဏှာတိ-ယူသည်မည်၏။

၈၆ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော၊ ကာလံ-မိမိအကြံကာလ
သည်၊ အနာဂတံ-မရောက်သေး၊ တာဝ-ထိုရွှေ့လောက်၊ အမိတ္တံ-
ရန်သူကို၊ ခန္ဓန-ပခုံးဖြင့်၊ ဝဟေ-ရှက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ-မိမိ

အကြံကာလသည်၊ အာဂတေ - ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီး
သော်၊ တမေဝ - ထိုရန်သူကိုလျှင်၊ သေလေ-ကျောက်၌၊ ဃဋ်-
ရွက်ဆောင်သော အိုးကို၊ ဘိန္ဒေ ဣဝ-ခွဲသကဲ့သို့၊ ဘိန္ဒေ-ခွဲဖျက်
ရာ၏။

၈၇ ဣဏသေသော - မြီကြွင်းသည်၎င်း၊ အဂ္ဂိသေသော-
မီးကြွင်းသည်၎င်း၊ တထေဝစ - ထို အတူသာလျှင်၊ သတြ၊
မသသော-ရန်ကြွင်းသည်၎င်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိဝေဒန္တိ-
ပွားတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ သေသံ - အကြွင်းကို၊
န ကာရယေ-မပြုရာ။

၈၈ ယဿ-အကြင်သူ၏၊ မုခံ-မျက်နှာသည်၊ ပဒုမံဣဝ-ပဒုမာ
ကြာကဲ့သို့ ရှင်၏၊ ဝါစာ-ဆိုသောစကားသည်၊ စန္ဒန သီတလာ-
စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းဇေး၏၊ ဟဒယေတု-နှလုံး၌ကား၊ ဟလာဟလံ-
လျှင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့
သဘောရှိသောသူကို၊ နော ပသေဝေယျ-မမှီဝဲရာ။

၈၉ ဖရသံ-ကြမ်းကြုတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်ကို၊ န သေဝေ-
မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ မစ္ဆရိံ-ဝန်တိုသော၊ သာမိံ-အရှင်
ကို၊ နစ သေဝေယျ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ အပဂ္ဂဏံ-မချီး
မြှင့်တတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်ကို၊ န သေဝေ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-
ထို့ထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ-နှိပ်စက်တတ်သော၊ သာမိံ-အရှင်ကို၊ နေဝ
သေဝေယျ-မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀ သိင်္ဂံ-ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါကို၊ ပညာသ ဟတ္ထေန-
အဟောင်ငါးဆယ်အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ - ကြဉ်ရာ၏၊ ဝါဇိနံ-မြင်းကို၊
သတေန-အဟောင်တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ၏၊ ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ-အစွယ်
ရှိသော ဆင်ကို၊ သဟဿန-အဟောင်တထောင်မှ၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်

ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ-သူမကောင်းကိုကား၊ ဒေသစာဂေဓ-အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ-ကြည်ရာ၏။

၉၁ ကုဒေသဉ္စ - မကောင်းသော အရပ်ကို၎င်း၊ ကုမိတ္တဉ္စ - မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ကုကုလဉ္စ - မကောင်းသော အမျိုးကို၎င်း၊ ကုဗန္ဓဝဉ္စ-မကောင်းသော အဆွေကို၎င်း၊ ကုဒါရဉ္စ-မကောင်းသော မယားကို၎င်း၊ ကုဒါသဉ္စ - မကောင်းသော ကျွန်ကို၎င်း၊ ဒုရတော-ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ကြည်ရာ၏။

၉၂ ယေ သခါနော-အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရောဂါတုရေစ-အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌၎င်း၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း၊ ဗျသနေစ-စည်းစိမ် ပျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း၊ သတြု ဝိဂ္ဂဟေ-ရန်သူ ဖမ်းမိသောကာလ၌၎င်း၊ ရာဇဒွါရေစ-မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း၊ သုသာနေစ - သုသာန် တစပြင်၌၎င်း၊ တိဋ္ဌန္တိ - တည်ရပ်ပေကုန်၏၊ တေ သခါ-ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်၊ သုမိတ္တကာ-ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃ သိတဝါစော-နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော သူသည်၊ ဗဟုမိတ္တော-များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဖရသော-ကြမ်းကြုတ်သောသူသည်၊ အပ္ပမိတ္တကော-နည်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ စန္ဒသူရိယ ရာဇနံ - လမင်း၊ နေမင်းတို့၏၊ ဥပမာ-ဥပမာကို၊ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ ဉာတဗ္ဗာ-သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော-ခင်ပွန်းကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော - ပြီးပြီ။

+ + + +

ဣတ္ထိက ဣ

၉၄ ကောကိယာနံ-ဥဩတို့၏။ ရူပံ-အဆင်းကား၊ သရော-
အသံတည်း၊ နာရီ ရူပံ-မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတံ-
လင်ကိုမြတ်နိုးခြင်းတည်း၊ အရူပါနံ-ရုပ်သဏ္ဌာန်မကောင်းသော
သူတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်တည်း၊ တပဿိနံ-
ရသေ့၊ ရဟန်းတို့၏၊ ရူပံ - အဆင်းကား၊ ခမာ - သည်းခံခြင်း
တည်း။

၉၅ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ရူပံ-အဆင်းတည်း၊
ပုရိသာနံ - ယောက်ျားတို့၏၊ ခနံ - ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်
တည်း၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့၏၊ ခနံ - ဥစ္စာကား၊ သီလံ-သီလ
တည်း၊ ရာဇာနံ-မင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ဗလံ-ရဲမက်ဗိုလ်ပါ
တည်း။

၉၆ တပဿိနော - ရသေ့၊ ရဟန်းတို့သည်ကား၊ ကိသာဝ-
ကြံ့မှသာလျှင်၊ သောဘာ - တင့်တယ်ကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါ-အခြေ
လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ထူလာဝ-ဆူမှသာလျှင်၊
သောဘာ - တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပုရိသာစ-ယောက်ျား တို့သည်
ကား၊ ဝိဇ္ဇာဝ-အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်
ကုန်၏၊ ဣတ္ထိစ - မိန်းမတို့သည်ကား၊ သသာမိကာဝ - လင်ရှိမှ
သာလျှင်၊ သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇ သုဂန္ဓဗ္ဗာ-တတ်လှစွာသော စောင်းသမားတို့သည်၊ ပဉ္စ
ရတျာ - ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ - ပျက်ကုန်၏၊
ဓနုပ္ပဟာ-တတ်လှစွာသော လေးသမားတို့သည်၊ သတ္တရတျာ-
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏၊ သုဘရိယာ-

တော်မှန်လှစွာသော သား မယား ဖြစ်လျှင်း မူလည်း၊ ကေ
မာသာ-လင်နှင့် တလကင်းမူ၊ မလာ - ပျက်ကုန်၏၊ သိသာ-
တပည့်တို့သည်၊ အခုမာသာ-လခွဲမျှ ဆရာနှင့် ကင်းမူ၊ မလာ-
ပျက်ကုန်၏။

၉၈ ဟိ-ကျဲသည်၊ ပင်-ညွှန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ဟင်-
ဟင်္သာငှက်သည်၊ ပေါက်-ရေကန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ထိ-
မိန်းမသည်၊ ပု-ယောက်ျား၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ခု-ရဟန်းသည်၊
ခံ-တရား၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏။

၉၉ အနွံ-ထမင်းကို၊ ဇိဏ္ဏံ-အစာကျေမှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်း
ရာ၏၊ ဒါရဉ္စ-မယားကိုလည်း၊ ဂတယောဗ္ဗနံ - အရွယ် လွန်မှ၊
ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သူရံ-ရဲမက်ကို၊ ရဏာ ပုနာဂတံ-စစ်
အောင်၍ ပြန်မှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏၊ သသံ-ကောက်ကို၊
ဂေဟမာဂတံ-အိမ်သို့ရောက်မှ၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀ ဒွိတ္တိပတိကာ-နှစ်လင် သုံးလင် ကွာပြီးသော၊ နာရီစ-
မိန်းမသည်၎င်း၊ ဒွိတ္တိ ဝိဟာရိကော - နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော၊ သိက္ခာစ-ရဟန်းသည်၎င်း၊ ဒွိတ္တိပါသ မုဒတ္တာ-
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်လွတ်ပြီးသော၊ ပက္ခိစ-ငှက်သည်
၎င်း၊ ဗဟူကရံ - အလွန် များစွာ၊ ကတ မာယာ - ပြုအပ်သော
မာယာရှိကုန်၏။

၁၀၁ ဒုဇ္ဇနံ - သူယုတ်ကို၊ ပဟာရော - ပုတ်ခတ်ခြင်းသည်၊
ဒန္တိ-ယဉ်ကျေးစေ၏၊ အမိတ္တံ - မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
ကို၊ အဘာဏိကော - စကား ဆို၍ မဆိုသော သူသည်၊ ဒန္တိ-
ယဉ်ကျေးစေ၏၊ ဣတ္ထိနံ-မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို၊ ဗျာသနံ-

စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းခြင်းသည်၊ ဒန္တိ-ယဉ်ကျေးစေ၏။ ရာဂိနံ-
အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်သော သူကို၊ အပ္ပ တောဇနံ-အစာ
ရှားခြင်းသည်၊ ဒန္တိ-ယဉ်ကျေးစေ၏။

၁၀၂ စန္ဒိမံ - လကို၊ ဝိနာ - ကြဉ်၍၊ ရတ္တိ - ညဉ့်သည်၊ န
သောဘတေ - မတင့်တယ်၊ ဝိစိဝိနာ - လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော၊
အတ္ထဂါစ-သမုဒြာသည်လည်း၊ န သောဘတေ - မတင့်တယ်၊
ဟံသဝိနာ-ဟင်္သာမှကင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ - ရေကန်သည်၊ န
သောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ပတိဝိနာ-လင်မှကင်းသော၊ ကညာ-
သတို့သွီးသည်၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃ ပတိနာ-လင်သည်သာလျှင်၊ တောဂေါ-စည်းစိမ် ဥစ္စာ
ကို၊ ဇနိတော-ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ - မိန်းမမူကား၊ သုဂေါပိ
ယော - လုံစေအပ်သည် သာတည်း၊ ဟိ - ထိုစကား သင့်စွ၊
ပုရိသောဝ-ယောက်ျားသည်သာလျှင်၊ ပဓာနော-ပဓာနတည်း၊
ဣတ္ထိ-မိန်းမမူကား၊ သူစိယာ သုတ္တံဇုဝ-အပ်ချည်နှင့်သာ တူပါ
သတည်း။

၁၀၄ သဗ္ဗာနဒိ - ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်၊ ဝဏ်နဒိ-မြစ်
ကောက်တို့သာတည်း၊ သဗ္ဗေဝနာ-ခပ်သိမ်းသော ကောက်တို့သည်၊
ကဋ္ဌမယာ-ထင်းဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထိယော - ခပ်သိမ်းသော
မိန်းမတို့သည်၊ နိဝါတကေ-ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို၊ လဗ္ဘမာနေ-
ရအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါပံ - မကောင်းမှုကို၊ ကရေ ကရောန္တိ-
ပြုကုန်မြဲတည်း။

၁၀၅ ဝိဝါဒ သီလိံ - ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ ရှိသော၊
ဥသုယသာဏိနိံ - ငြူစောင်းမြောင်းသော စကားကို ဆိုလေ့

ရှိထသော၊ သမ္ပဿတဏှိ - မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်နှစ်သက်ထသော၊ ဗဟုပါက ဘုတ္တိနိ - များစွာလည်း ချက်ပြုတ်၍ စားတတ်ထသော၊ အဂ္ဂန္တဘုတ္တိ - လင်၏အဦး စားတတ်ထသော၊ ပရဂေဟဝါသိနိ - သူ့ဘာပါးအိမ်သို့သွားတတ်၊ နေတတ်သော အလေ့ရှိထသော၊ နာရိ - မိန်းမကို၊ ပုတ္တသတမ္ပိ - သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း၊ ပုမာ - ယောက်ျားသည်၊ စဇေ - စွန့်ပစ်ရာ၏။

၁၀၆ ယာနာရိ - အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘုတ္တေသုစ - စားသော အရာတို့၌၎င်း၊ မဏ္ဍေသုစ - အဝတ် တန်းဆာ ဆင်္ဘယင်သော အရာတို့၌၎င်း၊ ဇနိဝ - အမိကဲ့သို့၊ ကန္တိနိ - နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏၊ ဂုယေ - လျှို့ဝှက်အပ်သော၊ ဌာနေစ - ကျစ်လျစ်သော အရာ၌လည်း၊ ဘဂိနိဝ - နှမကဲ့သို့၊ ဟိရိနိ - လွန်စွာရှက်တတ်၏၊ ပတ္တေသု - အခါရောက်ကုန်သော၊ ကမ္မေသု - အမှုတို့၌၊ ဒါသိဝ - ကျွန်မကဲ့သို့၊ ကရေတိ - ရိသေစွာ ပြုတတ်၏၊ သယေသု - တေးရှိသော အခါတို့၌၊ မန္တိ - တိုင်ပင်ဘက် ရ၏၊ သယနေသု - အိပ်သောအခါတို့၌၊ ရာမယေ - မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ရူပိသု - အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ သိက္ခိ - တင့်တယ်စွာ ပြုတတ်၏၊ ကုပနေသု - အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌၊ ခန္တိနိ - သည်းခံတတ်၏၊ သာ - ထိုမိန်းမကို၊ နာရိ ယေဠိတိ - မိန်းမမြတ်ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ - ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏၊ သာ နာရိ - ထိုမိန်းမသည်၊ ကာယဿ ဘေဒါစ - သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း၊ ဒိဝေ - နတ်ပြည်၌၊ ဘဝေယျ - ဖြစ်ရာ၏။ (ဇဂတိဆန်း ၁၂-လုံးတွဲ၊ ဣန္ဒဝံသဂါထာအနက်)

၁၀၇ ယာ ယုဝတိ - အကြင်မိန်းမပျိုသည်၊ သာမာ - ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏၊ ဓိဂက္ခိ - သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော

မျက်စိလည်း ရှိ၏။ တနုမဇ္ဈ ဂတ္တာ - ခါးသေးတင်ကျယ် ငယ်
သော ဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သူရု-ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ သွယ်ပျောင်း
သော ပေါင်လည်း ရှိ၏။ သုကောသိ-ရှည်၍ အဖျားကော့တက်
သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိ ဒန္တိ-ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော
သွားအစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂန္တိရနာဘိ - နက်သော ချက်လည်း
ရှိ၏။ သုသီလီ-ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာ
ယုဝတီ-ထိုသို့သော မိန်းမပျိုသည်။ ဟိန ကုလေသု-ယုတ်သော
အမျိုးတို့၌၊ ဇာတာဝိ - ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ-ထို မိန်းမပျိုကို၊
ငါဝါဟေ-ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားဆုံး၏။

၁၀၈ ကာလာနံ-ကာလတို့တွင်၊ သရဒံ ဥတု-တန်ဆောင်မုန်း
လ သရဒဥတုသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ဘရိယာနံ-ယေားတို့တွင်၊
ရူပဝတီ-အဆင်းလှသော မိန်းမသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ-
သားတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌာ-သားကြီးသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ဒိသာနံ-
အရပ် မျက်နှာ တို့တွင်၊ ဥတ္တရာ ဒိသာ - မြောက် အရပ်သည်၊
ပဓာနံ-မြတ်၏။

၁၀၉ ယာနာရိ-အကြင် မိန်းမသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ-ဖြစ်
တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ-ယောက်ျား၏
အဖြစ်ကို၊ ဣဇ္ဈ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သာနာရိ - ထို မိန်းမသည်၊
ပါရိစာရိကာ-သိကြားမင်း၏ မယားသည်၊ ဣန္ဒံ-သိကြားမင်းကို၊
အပစာယတိဇုဝ - အရိအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ သာမိကံ-
လင်ကို၊ အပစာယေယျ-အရိအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀ ယောပေါသော - အကြင် ယောက်ျားသည်၊ ဇာတိံ
ဇာတိံ-ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ-

ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြေ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သော ပေါသော-
ထိုယောက်ျားသည်၊ ပရဒါရံ - သူတပါး၏ မယားကို၊ ဓောတ
ပါဒေါ-ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော-ယောက်ျားသည်၊ ကဒ္ဒမံ-
ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ - ကြည်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ-ကြည်ရာ၏။

၁၁၁ အတိတယောဗ္ဗဇော-အရွယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော-
ယောက်ျားသည်၊ တိဗ္ဗရတ္တနိ-တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်
ရှိသော၊ ယုဝတိ-မိန်းမပျိုကို၊ အာနေတိ-ယူဆောင် သိမ်းဆည်း
၏၊ တဿာ-ထို မိန်းမပျိုအား၊ ဣဿာ-တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့
မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်၊ န သုပတိ-မအိပ်နိုင်၊ တံ-ထို ငယ်
သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော-ပျက်စီး
အံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော-မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

+ + + +

ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂ ရာဇာ-မင်းကား၊ ကေယာမံ-တယံသာ၊ သယေ-အိပ်
ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိကား၊ ခွိယာမညေဝ-နှစ်ယံသာလျှင်၊
သယေ - အိပ်ရာ၏၊ ဃရာဝါသော - အိမ်ရာထောင်သော လူ
အပေါင်းကား၊ တိ ယာမံဝ-သုံးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊
ယာစကောတု - ဖုန်းတောင်း ယာစကာကား၊ စတု ယာမံဝ-
လေးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏။

၁၁၃ ယတ္ထ ပဒေသေ-အကြင် အရပ်၌၊ နေဝါ-ဥစ္စာရှိသော
သူ၎င်း၊ သုတဝါ-အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ၎င်း၊ ရာဇာ-

မင်း၎င်း၊ နဒီ-မြစ်၎င်း၊ ဝေဇ္ဇောစ-ဆေးသမား၎င်း၊ ဣမေ ပဉ္စ-
ဤငါးပါးတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ-၍ကုန်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ-
တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၄ ယသ္မိံ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော-မြတ်နိုး
ခြင်းသည်း မရှိ၊ နပေမံ-ချစ်ခြင်းသည်းမရှိ၊ န စ ဗန္ဓဝါ-အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်း မရှိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ ဝိဇ္ဇာဂမော-အတတ်
ပညာရသာခြင်းသည်သည်း၊ န-မရှိ၊ တဩပဒေသေ-ထိုအရပ်၌၊
ဒိဝသံ-တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၁၁၅ လောကေ-လောက၌၊ အပုတ္တကံ-သား၊ သွီး မရှိသော၊
ဃရံ-အိမ်သည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အရာဇကံ-မင်း မရှိသော၊ ရဋ္ဌံ-
တိုင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏၊
မုခံ-ခံတွင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ ဒလိဒ္ဓကာ-သူဆင်းရဲ အဖြစ်
ကား၊ သဗ္ဗသုညာ-အလုံးစုံဆိတ်၏။

၁၁၆ လောကေ-လောက၌၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဣန္ဒြိယ-အလိုရှိ
ငြားအံ့၊ ဝါဏိဇ္ဇေ-ကုန်သည်လုပ်ရာ၏၊ ဝိဇ္ဇံ-အတတ်ကို၊ ဣန္ဒြိယ-
အလိုရှိမှုကား၊ သုတံ-အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေ-
ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ပုတ္တံ - သားကို၊ ဣန္ဒြိယ-အလိုရှိမှုကား၊ တရ
ဏိတ္ထိ-မိန်းမပျိုကို၊ ဝသေ-ပေါင်းနေရာ၏၊ ရာဇာမစ္စံ-မင်းအမတ်
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယ-အလိုရှိမှုကား၊ ဝသံ - မင်းအလိုသို့၊ ဂမေ-
လိုက်ရာ၏။

၁၁၇ ယတိ-ရဟန်းသည်၊ အသန္တုဋ္ဌော မရောင့်ရဲမှု၊ နဋ္ဌော-
ပျက်၏၊ မဟိပတိစ-မြေကြီးသနင်း ပြည့်ရှင် မင်းသည်ကား၊
သန္တုဋ္ဌော-ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နဋ္ဌော-ပျက်၏၊ ဂဏိကာ-ပြည့်တန်

ဆာမသည်၊ လဇ္ဇာ-ရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌာ-ပျက်၏၊ ကုလဗိတာ-
အမျိုးကောင်းသွီးသည်၊ နိလ္လဇ္ဇာ-မရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌာ-ပျက်၏။

၁၁၈ ပက္ခိနံ-ငှက်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ အာကာသေသ-
ကောင်းကင်တည်း၊ မစ္ဆာနံ-ငါးတို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ ဥဒကံ-
ရေတည်း၊ ဒုဗ္ဗလဿ - အားနည်းသောသူ၏၊ ဗလံ-အားကား၊
ရာဇာ-မင်းတည်း၊ ကုမာရာနံ- သူငယ်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊
ရဒံ-ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉ ခမာ - သည်းခံခြင်း၎င်း၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြားခြင်း၎င်း၊
ဥဋ္ဌာနံ-ထကြွ လုံ့လပြုခြင်း၎င်း၊ သံဝိကာဂေါ-ဝေဘန်ပေးကမ်း
ခြင်း၎င်း၊ ဒယာ-သနားခြင်း၎င်း၊ ဣက္ခဏာ-မြော်မြင်ခြင်း၎င်း၊
ဧတေ-ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ နာယကဿ-မင်းစသော သူကြီး
မိဘ၏၊ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း၊ သတံ-သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ-အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့တည်း။

၁၂၀ လောကေ - လောက၌၊ ရာဇာနော - မင်းတို့သည်၊
သင်္ကံ - တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သင်္ကံ-တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊
သပ္ပုရိသာ-ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သင်္ကံ-
တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ ဧသ၊ ဧသော ဓမ္မော-ဤသို့သော
သဘောတရားသည်၊ သနန္တနော - ရှေး သူတော်ကောင်းတို့၏
အကျင့်တည်း။

၁၂၁ လောကေ-လောက၌၊ အသေသော-ပျင်းသော၊ ကာမ
ဘောဂီ-အိမ်ရာထောင်သော၊ ဂိဟိ-လူသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊

အသညတော-ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး မစောင့်သုံးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော-
ရဟန်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ အနိသမ္ပကာရီ - မဆင်မခြင်
ပြုလေ့ရှိသော၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိဖြစ်လျက်၊ ဇောဓနော - အမျက်ထွက်တတ်မှု၊ တံပိ-ထို
အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း၊ န သာဓု-မကောင်း။

၁၂၂ ယတ္ထ-အကြင်အခါ၌၊ နေတ္တာရော-ရှေ့ဆောင် အကြီး
အကဲတို့သည်၊ ဗဟဝေါ-များကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတမာနိနော - ငါ ပညာရှိဟု မှတ်ထင်ကုန်၏၊
သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ မဟတ္တံ-အကြီးအမြတ်၏
အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ-
အမှုသည်၊ ဝိနဿတိ-ပျက်၏။

၁၂၃ ရာဇာ - မင်းသည်၊ အာယံ-အခွန် အတုတ်၏ ထွက်၊
မထွက်ကို၎င်း၊ ခယံ-မျိုးရိက္ခာ ကုန်၊ မကုန်ကို၎င်း၊ သယံ-ကိုယ်
တိုင်၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကတာ ကတံ-အမှုထမ်းသည်၊
မထမ်းသည်ကိုလည်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ
၏၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗ-နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ နိဂ္ဂဟေ-နှိပ်ရာ၏၊
ပဂ္ဂဟာရဟံ - ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ ပဂ္ဂဟေ-
ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄ လောကေ-လောက၌၊ အတ္တံ-နေစာကို၊ ဝိဠိတောဝ-
ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဓေဝေယျ - လှုံမှီရာ၏၊ ဟုတာသနံ-
မီးကို၊ ကုစ္ဆိနာဝ - ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဓေဝေယျ - လှုံမှီရာ၏၊
သာမိကံ-အရှင်ကို၊ သဗ္ဗဘာဂေန - အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်၊
နိဓေဝေယျ - ကပ်မှီဝဲရာ၏၊ ပရလောကံ - တမလွန် ဘဝကို၊
အမာဟဝါ-မမိုက်သဖြင့်၊ နိဓေဝေယျ-ကပ်မှီရာ၏။

၁၂၅ လောကေ - လောကဉ္စ၊ အဝိ-မီးကို၎င်း၊ အာပေါ-ရေ
ကို၎င်း၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို၎င်း၊ မူဠော - သူမိုက်ကို၎င်း၊ သပ္ပေ-
မြွေကို၎င်း၊ ရာဇကုသာနိစ - မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း၊ အပယန္တန-
မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ-ချဉ်းကပ်အပ်ကုန်၏၊ အစ္စေကာ
ပါဏ ဟာရကာ-လတ်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော-မကောင်း
သော မယားနှင့်ပေါင်းဘက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တဒါသတာ-
ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သ သပ္ပေ-
မြွေရှိသော၊ ဃရေ-အိမ်၌၊ ဝါသောစ - နေခြင်းသည်၎င်း၊ မစ္စ၊
ဝေ-သေခြင်း ကေန သေမင်း အမှန်တည်း၊ န သံသယော-
ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇ လောကေ-လောကဉ္စ၊ မူဠ သိသော ပဒေသန - မိုက်
သောတပည့်ကို အတတ်ပညာပို ချသဖြင့်၎င်း၊ ကုနာရိ ဘရဏေန
စ-ယုတ်မာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက်ပြုသဖြင့်၎င်း၊ အသတံ
သမ္ပယော ဂေနစ - မသူတော်နှင့် ပေါင်းဘက် သဖြင့် ၎င်း၊
ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝသီဒတိ-
နှစ်ဘတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပါပံ - ယုတ်မာသော အမှုကို၊
ပုတ္တကရံ-သားတည်း ပြုမှုကား၊ မာတာ - အမိပြုသည် မည်၏၊
ဟထာ-ထိုအတူ၊ သိဿ ပါပံ-တပည့်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှု
ကား၊ ဂုရု-ဆရာပြုသည်မည်၏၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ-
တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား၊ ရာဇာ - မင်းပြုသည် မည်၏၊
ရာဇ ပါပံ - မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား၊ ပုရောဟိတော-
ပုရောဟိတ်ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉ ရာဇာနာမ - မင်းမည်သည်၊ ကုဒ္ဒံ-အမျက် မာန်စောင်
ကြီးထွသောသူကို၊ အက္ခောဓေန - အမျက်နည်းသဖြင့်၊ ဇိနေ -
အောင်ရာ၏၊ အသာရံ - မတော်မမှန်သော သူကို၊ သာဓုနာ-
တော်မှန် ကောင်းမွန်သဖြင့်၊ ဇိနေ-အောင်ရာ၏၊ မစ္ဆရိ-ဝန်တို
သော သူကို၊ ဒါနေန - ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇိနေ-အောင်ရာ၏၊
အလိကဝါဒိနံ-စကားမမှန်သောသူကို၊ သစ္စေန-အမှန်ဆိုသဖြင့်၊
ဇိနေ-အောင်ရာ၏။

၁၃၀ လောကေ-လောက၌၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ အဒန္တ
ဒမနံ - မယဉ်ကျေးသောသူကို ယဉ်ကျေးစေတတ်၏၊ ဒါနံ-ပေး
ကမ်းခြင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ - ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို
ပြီးစေတတ်၏၊ ဒါနေန-ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပိယဝါစာယ-
ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်၎င်း၊ လောကာ - လူတို့သည်၊
ဥန္တမန္တိ - ဝမ်းမြောက်စိတ်ကြွ မြင့်မောက်ကြကုန်၏၊ နမန္တိစ-
မိမိသို့လည်း သူတပါးတို့ ညွတ်လာရကုန်၏။

၁၃၁ လောကေ - လောက၌၊ ဒါနံ - ပေးကမ်းခြင်းသည်၊
သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ - ချစ်ဆေးတည်း၊ မစ္ဆေရံ-ဝန်တိုခြင်းသည်၊
ဒေဿနောသမံ - မုန်းဆေးတည်း၊ ဒါနံ - ပေးကမ်းခြင်းသည်၊
ယသသိ ဘေသဇ္ဇံ-အခြံအရံ အကျော်အစော များဆေးတည်း၊
မစ္ဆေရံ - ဝန်တိုခြင်းကား၊ ကပဏာသမံ - အထီးကျန်သော
ဆင်းရဲဆေးတည်း။

၁၃၂ လောကေ-လောက၌၊ ဗဟူနံ-များကုန်သော၊ အပ္ပသာ
ရာနံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ် ကင်းကုန်သော သူတို့၏၊ သာမဂ္ဂိယာ-
ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇယံ - အောင်အပ်သော ရန်ကို၊ ဇယေ-

အောင်နိုင်၏၊ တိဏေန-မြက်ဖြင့်၊ ယောတ္ထံ-လွန်ကို၊ ဝဋ္ဋတေ-
ကျပ်အပ်၏၊ တေန-ထိုလွန်ဖြင့်၊ နာဂေါဝိ-ဆင်ပြောင်ကိုလည်း၊
ဗဇ္ဈတိ-ဘွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃ သဟာယောပိ - ဗိုလ်ပါ သူရဲ သဟဲအဘော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်သော်လည်း၊ အသမတ္ထော-ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော
မင်းသည်၊ တေဇသာ-တန်းခိုးဖြင့်၊ ကိံကရိဿတိ-အဘယ်ပြုအံ့
နည်း၊ နိဝါမတ-လေဆိတ်သော အရပ်၌၊ ဇလိတော-ညှိအပ်
သော၊ အဂ္ဂိ-မီးသည်၊ သယမေဝ-အလိုလိုသာလျှင်၊ ဂူပသာမ္ပတိ-
ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄ ကာမဘောဂံ-ကာမစည်းစိမ်ကို၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သမကံ-
အတူ၊ ကုဒါစနံ-တရံတဆစ်မျှ၊ န ဘုဉ္ဇေ-မခံစားရာ၊ အာကပ္ပံ-
အသွင်အပြင်ကို၎င်း၊ ရသဘုတ္တိံဝါ - အရသာ စားခြင်းကို၎င်း၊
မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ-ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာလိမ်းထုံခြင်းကို၎င်း၊ ဝတ္ထံ-
ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ အလင်္ကာရံ-တန်းဆာ
ဆင်ခြင်းကို၎င်း၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သဒိသံ-အတူ၊ န ကရေ-မပြုရာ။

၁၃၅ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေ-ငါ၏၊ သခါ-ခင်ပွန်းသည်၊ န
ဟောတိ-မဖြစ်ရာ၊ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေထုနော-ဂုဏ်ရည်တူသော
အပေါင်းအဘော်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ သော-ဤမင်းကား၊
မဟံ-ငါ၏၊ သာမိကော-အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊
နိဋ္ဌံ-အပြီး၊ နိဓာပယေ-ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆ သေဝကော-မင်းခယောက်ျားသည်၊ ရညော-မင်း၏၊
အတိဒူရေ-အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ န ဘဇေ-မခံစားရာ၊ အစွာ
သန္ဓေ-အလွန် နီးသည်၌၊ န ဘဇေ-မခံစားရာ၊ ဥပဝါတကေ-

လေညာဉ်၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥဇကေ-ရှေးရှု၍၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ အတိနိန္ဒေစ-အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း၊ (အတိပစ္စာ-အလွန် နောက်ကျသော နေရာ၌လည်း ဖြစ်ရာ၏။) နဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥစ္စမာသနေစ - မြင့်သောနေရာ၌လည်း၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဆ ဒေါသေ-ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ-ကြဉ်ရာ၏၊ အဂ္ဂိဝ-မီးကဲ့သို့၊ သံယတော-စောင့်စည်းလျက်၊ တိဋ္ဌေ-တည်ရာ၏။

၁၃၇ သဗ္ဗညုတုလျော - သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော၊ ဂုဏိပိ-ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား၊ အနိဿယော-မရှိရာ မရှိမူ၊ န သောဘတိ-မတင့်တယ်၊ မဏိနာမ-ပတ္တမြားမည်သည်၊ အနုဋ္ဌေပိ-အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော်လည်း၊ ဟေမံ-ရှေ့ကို၊ နိဿာယ- မှီမှသာလျှင်၊ သောဘတိ-တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍော-မင်းကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

+ + + + +

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈ ဣတ္ထိမိဿ-မိန်းမနှင့် နှီးနှောသောရဟန်း၌၊ ကုတောခါလံ-အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း၊ ဗုဒ္ဓဘက္ခေ-အသားစားကြူးသောသူ၌၊ ကုတောဒယာ-အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း၊ သုရေပဂါနေ-သေသောက်ကြူးသောသူ၌၊ ကုတောသစ္စံ-အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း၊ မဟာလောဘေ-အလိုရမ္မက် ကြီးသောသူ၌၊ ကုတောလဇ္ဇာ-အဘယ်မှာအရှက်ရှိအံ့နည်း၊ မဟာတန္ဒေ-

အပျင်းကြီးသောသူ၌၊ ကုတောသိပ္ပံ-အဘယ်မှာ အတတ် တတ်
အံ့နည်း၊ မဟာကောဓေ-အမျက်ကြီးသောသူ၌၊ ကုတောဓနံ-
ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉ သုရာယောဂေါစ - သေသောက်ကြူးခြင်း၌ အားထုတ်
ခြင်း၎င်း၊ ဝိကာယောစ-အခါမဟုတ်သည့်သွားလေ့ရှိခြင်း၎င်း၊
သမဇ္ဇ စရဏင်္ဂတောစ-သဘင်အသွားများခြင်း၎င်း၊ ခိစ္ဆရတ္တောစ-
ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း ကစား ကြူးခြင်း၎င်း၊ ပါပ
မိတ္တောစ - မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိခြင်း၎င်း၊ အလသံ-
ပျင်းရိဖင့်နွဲ့ခြင်း၎င်း၊ ဣမေ-ဤသည်တို့ကား၊ သောဂါနံ-စည်းစိမ်
တို့၏၊ မုခံ-ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀ ဒိဝါ-နေအခါ၌၊ အဒိက္ခာ-မရှဦးဘဲ၊ န ဝတ္ထဗ္ဗံ-မဆို
အပ်၊ ရတ္တောစ-ညဉ့်၌လည်း၊ အဝစနေန-မမေးဦးဘဲ၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-
မဆိုအပ်၊ ဘယာ - ဘေးမှ၊ ဘိတော-ကြောက်သော၊ ဝနစရိ-
တောမူဆိုးသည်၊ ဝနေ-တော၌၊ သဗ္ဗရတိ ယထာ-ရှေ့ နောက်
ရှု၍ သွားသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗရေယျ-ကောင်းစွာ ပြုကျင့်ရာ၏။

၁၄၁ ဇီဝန္တောပိ - အသက် ရှည်ကုန်လျက်လည်း၊ မတံ-သေ
သူတို့ဟူ၍၊ ပဉ္စ - ငါးယောက်သော သူတို့ကို၊ ဗျာသေန-ဗျာသ
ဆရာသည်၊ ပရိကိတ္တိတာ - ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခိတော-ဆင်းရဲ
သောသူ၊ ဗျာမိတော - အနာ နှိပ်စက်သောသူ၊ မူဠော-မိုက်မဲ
သောသူ၊ ဣဏဝါ - ခြံများသောသူ၊ နိစ္စသေဝကော-မင်းဝယ်
ကိုယ်ကြပ် စားသောသူ၊ ဣမေ-ဤငါးယောက်တို့တည်း။

၁၄၂ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိမည်သည်၊ အနာဂတံ - မရောက်
သေးသော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒိသွာ-မြင်သည်ရှိသော်၊ ဇူရတော-

အဝေးက၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ရှောင်ကွင်းရာ၏။ အာဂတံ-ရောက်လာ
သော၊ ဘယံ-တေးကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်မှုကား၊ အဘိတော-ကြောက်
ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၁၄၃ လောကေ-လောက၌၊ နိဒ္ဒါလုကော-အအိပ်ကြီးသော
သူ၎င်း၊ ပမတ္တာစ-မေ့လျော့သောသူ၎င်း၊ သုခိတော-ချမ်းသာ
ကြိုက်တတ်သောသူ၎င်း၊ ရောဂဝါ-အနာရှိသောသူ၎င်း၊ အလ
သော-ပျင်းသောသူ၎င်း၊ မဟိန္ဒော-အလိုကြီးသောသူ၎င်း၊ ကမ္မာ
ရာမောစ - အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူ၎င်း၊ ဧတေ သတ္တေ-
ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်၊ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ - ကျမ်းဂန်မှ
ကင်းကုန်၏။

၁၄၄ ဟေ လာဘ-အိုလာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ-သူဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆ-သွား
ပါလေ၊ လာဘော-လာဘ်များသောသူသည်၊ လာဘေန-လာဘ်
ဖြင့်၊ ပူရတိ-ပြည့်၏၊ ဟေပဇ္ဇန္တ-အို မိုးနတ်၊ ထလေ-ကြည်းကုန်း
၌၊ ဝဿထ-ရွာပါလေ၊ သိန္ဓု-သမုဒြာသည်၊ အာပေန-ရေဖြင့်၊
ပူရတိ-ပြည့်၏၊ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-ဤသို့တောင့်တ၍ရသောသဘော
တရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မပ္ပဓာနံ-ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅ လောကေ-လောက၌၊ ကိစ္စ-ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကတေ-
ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ - ပြုတတ်သောသူကို၊ ကောစိ-
တစုံတယောက်သောသူသည်၊ န ဟိ သမုပေက္ခတေ - ပြန်၍ မရှု
ကြည့်တတ်၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ-ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
ကိစ္စာနိ - အမှုတို့ကို၊ သာဝသေသေန - အကြွင်း ထားသဖြင့်၊
ကာရယေ-ပြုရာ၏။

၁၄၆ လောကေ-လောက၌၊ ဣလံ - လဲဝါသည်၊ သဗ္ဗ
ဟုကံ-ပေါ့၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ စပလဇာတိကော-လျှပ်ပေါ်

သော သဘောရှိသောသူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏၊ တတော-
ထို့ထက်၊ ဝုဓုမနောဝါဒေါ-ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံ
သောသူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏၊ တဟော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓ
သာသန-မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပစ္ဆေတ္တာ-မေ့လျော့
သောသူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏။

၁၄၇ လောက-လောက၌၊ ပါယာဏဆတ္တံ-ကျောက်ထီး
သည်၊ ဂရုကံ-လေး၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊
အာစိက္ခကံ - ပြောဆိုသော စကားသည်၊ ဂရုကံ - လေး၏၊
တတော-ထို့ထက်၊ ဝုဓုနံ - ဆရာ မိဘတို့၏၊ ဩဝါဒေါ -
အဆုံးအမသည်၊ ဂရုကော-လေး၏၊ တဟော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓသာ-
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ - ဆုံးမသော စကားတော် သည်၊
ဂရုကံ-လေး၏။

၁၄၈ လောက - လောက၌၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထော-လက်ျာလက်
ကား၊ ကာယဿ - ကိုယ်၏၊ ဒါသော - ကျွန်မည်၏၊ ဧတ္ထ-ဤ
လက်ျာလက်၌၊ ကနိဋ္ဌကော-လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဍဃာနာနံ-
နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း၊ အက္ခိနံ - မျက်စိတို့၏၎င်း၊ ဒါသော-
ကျွန်မည်၏၊ ဝါမေတု - လက်ဝဲလက်သည်ကား၊ ပါဒ ဒါသ
ကော-ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉ တမ္ဗုလဿ-ကွမ်း၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌ ဖြစ်သော၊
ပတ္တေ-အရွက်၌၊ ကုဝေရော - ကုဝေရနတ်သည်၊ သဒါ-အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ မူလမ္ပိ-အရင်း၌၊ ယက္ခော-ဘိလူး
သည်၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ အဂ္ဂမ္ပိစ-အဖျား၌လည်း၊ ကာဠကဏ္ဍိ
ကာ-ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ တသ္မာ-

ထို့ကြောင့်၊ တာနိ-ထိုအရင်း အဖျားတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-ဖြတ်၍၊
ဘုဇ္ဇေယျ-စားရာ၏။ ဧဝံ- ဤသို့ စားသည် ရှိသော်၊ သိရီ-ဘုန်း
ကြက်သရေသည်၊ ပဝဇုတိ-တိုးပွား၏။

၁၅၀ ဗြဟ္မာဝ - ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်၊ သမ္ပုဏ္ဏ ရက္ခော-သင်
ပုဏ်းကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ-ဗိဿဏိုးနတ်သည်လည်း၊ အစ္စု
ရက္ခော-ကမ္မလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဇေ-ထို့ကြောင့်
သာလျှင်၊ သိပ္ပါရန္တာ - အတတ်ဆင်သော သူတို့သည်၊ တေ-
ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိဿဏိုးတို့ကို၊ ပူဇယန္တု - ပူဇော် ကျေနပ်သတည်း၊
သဒါ - အခါ ခပ်သိမ်း၊ တံ နရံ-ထို ပူဇော်တတ်သော သူကို၊
မာနေန္တိ-မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁ ဂေါဏာ - နွားတို့သည်၊ သဗ္ဗ ဂိဟီနံ - ခပ်သိမ်းသော
လူတို့ကို၊ ဟိယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ - ကျွေးမွေး
ဟတ်ကုန်၏။ ဘောဂ ဒါယကာ-စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။
တသ္မာ ဟိ တသ္မာဇေ-ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊ မာတာပိတူဝ-
အမိအဘတို့ကိုကဲ့သို့၊ တေ-ထိုနွားတို့ကို၊ မာနယေ-မြတ်နိုးရာ၏။
သက္ကရေယျစ-အရိအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂ ယေစ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါ မံသံ-နွားတို့၏
အသားကို၊ ခါဒန္တိ-စားကုန်၏။ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မာတု
မံသံ-အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒရေ-စားသည် မည်ကုန်
၏။ တေသု - ထိုနွားတို့သည်၊ မတေသု-သေကုန်သည် ရှိသော်၊
ဂိဇ္ဈာနံ-လင်းတတို့အား၊ ဒဒေ-ပေးရာ၏။ သောတေစ-ရေအယဉ်
၌ သော်လည်း၊ ဝါဟယေ-မျှောရာ၏။

၁၅၃ ဂရု-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပဂါရုဗ္ဗော - အတတ်ပညာ စ၍ သင်မှု၊ သိဒ္ဓေါ - ပြီးစီး၏၊ ရဝိ သောကြာစ - တနင်္ဂနွေနေ့၊ သောကြာနေ့၌ သင်မှု၊ မဇ္ဈိမော-လျှစ်လျူရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌ သင်မှု၊ နသိပ္ပေါ-အတတ်မတတ်ရာ၊ သောရီ အင်္ဂါစ-စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့တည်း သင်မှုကား၊ မရကံ-မသရာ၏။

၁၅၄ အဋ္ဌမိယံ - လဆန်း ရှစ်ရက်၊ လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ ဂရံ ဟန္တိ-ဆရာကို သတ်သည် မည်၏၊ စတုဒ္ဓသိ - လဆန်း တဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ် တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှု၊ သိဿံ ဟန္တိ - တပည့်ကို သတ်သည် မည်၏၊ ဒသံ-လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ သိပ္ပံ ဟန္တိ-အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏၊ ပုဏ္ဏမိ - လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ မာတုံ ဝိတုံ ဟန္တိ-အမိ အဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅ လောကေ-လောက၌၊ • သိပ္ပဂါရုဗ္ဗော-အတတ်ပညာ သင်သောသူသည်၊ သတ္တ-လဆန်း ခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက်၌၊ နာလိကံ-အုန်းသီးကို၊ န ဘုဇ္ဇေ - မစားရာ၊ နဝမံ-ကိုးရက်မြောက်၌၊ လာဗုံ - အိမ်မှူးကို၊ တထာ - ထိုအတူ၊ နဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဒွါဒသ-တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌၊ ပြိန္ဒံ - ကင်းပိန်ကို၊ နဘုဇ္ဇေ - မစားရာ၊ တြိ-သုံးရက်မြောက်၌၊ မိန္ဒံ - ဟင်းမျိုးကို၊ န ဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဘုဇ္ဇေ-စားမိငြားအံ့၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ ဝိနဿတိ-ပျောက်၏။

၁၅၆ လောကေ-လောက၌၊ ကုလဿတ္ထံ-အမျိုး၏ အကျိုး ငှါ၊ဧကံ - တယောက်သောသူကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဂါမဿတ္ထံ-

ရွာ၏အကျိုးငှါ၊ ကုလံ-အမျိုးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ ဇနပဒတ္ထံ-
ဇနပုဒ်၏ အကျိုးငှါ၊ ဂါမံ-ရွာကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏၊ အတ္တတ္ထံ-မိမိ
၏အကျိုးငှါ၊ ပထဝီ-မြေအလုံးကို၊ စဇေ-စွန့်ရာ၏။

၁၅၇ လောကေ - လောက၌၊ သီဟော - ခြင်္သေ့သည်၎င်း၊
သပ္ပုရိသော-သူတော်ကောင်းသည်၎င်း၊ ဂဇော-ဆင်သည်၎င်း၊
ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ-အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို၊ ဩသဇ္ဇေ-
စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ - သွားကုန်၏၊ ကာကော-ကျီးသည်၎င်း၊ ကာ
ပုရိသော - ယုတ်သော ယောက်ျားသည်၎င်း၊ မိဂေါ-သမင်
သည်၎င်း၊ ဣမေ - ဤ သတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထေဝ - ထို မိမိ
ကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဇနံ-ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ -
ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈ ယဒိ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော-မြတ်နိုးခြင်း
လည်း မရှိ၊ န ပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နစ ဗန္ဓဝါ-အဆွေခင်ပွန်း
လည်းမရှိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ နစ ဝိဇ္ဇော ဂါဟော-အတတ်
ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ၊ တတ္ထ - ထိုအရပ်၌၊ ဂသနံ-
နေခြင်းကို၊ န ကဇေ-မပြုရာ။

၁၅၉ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသဘောကား၊ ဧကေန ပါဒေန-
လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်း
သော စိတ်ဖြင့်၊ စရတိ-သွား၏၊ ဧကေန ပါဒေန-ရပ်သော ခြေ
တဘက်နှင့် တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသော စိတ်ဖြင့်၊
တိဌတိ-ရပ်၏၊ ပရိဌာနံ-အရပ်သစ်ကို၊ အနိသမ္ပ-မစူးမစမ်းဘဲ၊
ပုဗ္ဗံ အာလာယံ နေရပ်ဟောင်းကို၊ န ဇဟေ-မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀ လောကေ - လောကဉ္စ၊ ဓန ဓည ပယောဂေသု-ဥစ္စာ
စပါးရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌၎င်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ ဝိဇ္ဇာ
ဂမေသုစ-အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း၊ ဒူတေသုစ-တမန်
အစေအပါး ခံသောအခါတို့၌၎င်း၊ အပစာရေသု-မေထုန်မှီဝဲ
သော အခါတို့၌၎င်း၊ တဒါတေသု ကာလေသု-ထိုအခါတို့၌၊
လဇ္ဇာ - အရှက်အကြောက်သည်၊ စဇ္ဇာ-စွန့်အပ်သည်၊ ဘဝေ-
ဖြစ်၏။

၁၆၁ ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရေ - အစာစားခြင်းကား၊
ပုရိသာနံ-ယောက်ျား တို့ထက်၊ ဒွိဂုဏော - နှစ်ဆ လွန်သည်၊
ဘဝေ-ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိစာဝိ-ပညာသည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏာ-လေးဆ
လွန်၏၊ ဝါယာမော-လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော-ခြောက်ဆ လွန်
သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ကာမောတု - ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်
မောခြင်းကား၊ အဋ္ဌဂုဏော-ရှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၁၆၂ လောကေ - လောကဉ္စ၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော-
အဖျားမှ၊ ကမေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ-အဆစ်တိုင်း အဆစ်
တိုင်း၊ ဝိသေသ ရသဝါ-လွန်ထူးသော အရသာသည်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ သုမေတ္တိကော-ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော၊ သာဓု-သူတော်
သူမြတ်သည်လည်း၊ တထာ-ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင်
လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏၊ ဒုဇ္ဇေနာ-ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း
ကား၊ ဝိပရိတောဝ-အရင်း အစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော်
မချိုသော ကြံ၏ သဘောတည်း။

၁၆၃ ကဿကော-လယ်လုပ်သောသူ၎င်း၊ ဝါဏိဇော-ကုန်
သည်၎င်း၊ အမစ္စော-အမတ်၎င်း၊ သုတသီလဝါ-အကြားအမြင်

သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမဏော-ရဟန်းတော်တို့-
ထိုလေးပါးတို့သည်၊ ဝိပုလောတေသု-ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်
သော်၊ ရဋ္ဌိဝိ - တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း၊ ဝိပုလံ - ပြန့်ပြောသည်၊
သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄ မန္တာ-အဘတ်ပညာသည်၊ အသဇ္ဈာယ မလာ-ရွက်အံ
သရဇ္ဈာယ်ခြင်းမရှိလျှင် ပျောက်ပျက်၏၊ ဃရာ-အိမ်ထောင်စီးပွား
တို့သည်၊ အနုဋ္ဌာန မလာ - ထကြွလုံ့လမရှိ ပျင်းရိလျှင် ပျက်စီး
ကုန်၏၊ ကောသဇ္ဇံ - ပျင်းရိခြင်းသည်၊ ဝဏ္ဏဿ-အဆင်းလှသော
သူ၏ မလံ - အညစ်အကြေးတည်း၊ ပမာဒေါ-မေ့လျော့ခြင်းသည်၊
ရက္ခတော-ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၏၊ မလံ-အညစ်
အကြေးတည်း။

၁၆၅ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနာနံ-ချို့သော လုံ့လ ရှိကုန်
သော၊ ဇနာနံ-လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာသည်၊ ဝိနာနံ-ကြီးမားသော
လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏၊ သန္တကတ္တနံ - ဥစ္စာ၏ အဖြစ်သို့၊
ဂစ္ဆတေ - ရောက်တတ်၏၊ ဟိနာ ဇနာ - ယုတ်မာသော သူတို့
သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မ ပဓာနတန္တိ - ရှေးကံသာ ပဓာနဟူ၍၊ ပဒန္တိစ-ဆို
ကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆ ဓီရာ-ပညာရှိတို့ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ န ဝဒန္တိ-မဆိုကုန်၊
သဗ္ဗကမ္မေ-ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိံသု - လုံ့လပြု
ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ စေ-အကယ်၍၊ တံ ကမ္မံ-ထိုအမှုသည်၊
န သိဇ္ဈတိ-မပြီးခဲ့အံ့၊ အဖလံဝေ-ရည်တိုင်းအကျိုးမဖြစ်သည် သာ
လျှင်တည်း၊ ကိံဒေါသော-အဘယ် အပြစ်ရှိသနည်း။

၁၆၇ ယောနဓရာ-အကြင်ယောက်ျား၊ မိန်းမသည်၊ နိဗ္ဗာနကုလံ-
ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏၊ နိပ္ပညဝါ-နှုတ်ပညာ၊ လက်

ပညာအတတ်လည်းမရှိ၊ နိရူပံ-အရပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်၊
 နိဗ္ဗလံသမံ-အစွမ်းခွန်အားလည်းမရှိ၊ တထာဝရ-ထိုသို့ အပြစ်ထင်
 သော်လည်း၊ ဣမံကာလံ-ဤကာလကား၊ သုတ္တကာလံ-ကာလ
 ဆုတ်တည်း၊ ဓနုမေဝ - ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသကံ-အထူး
 ပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော-ပြီးပြွမ်းသည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော
 အခင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။

၁၆၈ ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော ပညာရှိကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ သုဇ
 နော ကဏ္ဍော-သူဟော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ ဒုဇ္ဇနော-
 သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း၊ မိတ္တ ဣတ္ထိစ-အဆွေခင်ပွန်းကို ဆို
 ရာ အပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း၊ ရာဇ ပကိဏ္ဍကောစု-မင်း
 ကို ဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြွမ်းသောစကားကို ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်း
 ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော - ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့်
 တန်းဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏၊ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ
 နာ-စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာမိ ရာဇဂုရု-အမည်
 တော် ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်
 သည်၊ သောမိတော - သုမ်သင်အပ်သော၊ အယံ လောကနီတိ
 နိဿယော-ဤလောကနီတိ နိဿယသည်၊ ကာသိကေ သတေ
 ဆနော ဟျံ - ၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယာသဠေ-ဒုတိယ ဝါဆိုလ၌၊
 ကာလသတ္တမ အာဒိပေ-လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
 ၌၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဌ အနက် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိ

- ၁ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊ အတြာ-ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုဏန္တ၊ သဂ္ဂ-မောက္ခဝံ။
- ၂ ဓမ္မ-ဿဝဏ-ကာလော အယံ သဒ္ဓန္တာ။
- ၃ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- ၄ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ
တိသရဏ-သရဏာ၊
တ္ထေလောက-န္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ-ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ၊
ဂုဏ-ဂုဏ-ဂဟဏ၊
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ-ကာလံ၊
ဧတေ အာယန္တ၊ ဒေဝါ၊
ဝရ-ကနက-မဃေ၊
မေရ-ရာဇေ ဝဿန္တော၊
သန္တောသန္တောသဟေတုံ
မုနိ-ဝရ-ဝစနံ၊
သောတု-မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။
- ၅ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မဇနာ၊
ယံ အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။
- ၆ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါသာသနေ ရတာ၊
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တ၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။
- ၇ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ၊
သာသနုပ္ပိ စ လောကဿ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တ၊ သဗ္ဗဒါ။

၇-လုံးတရပ်၊ အနည်းငယ်စီ
ဖြတ်၍ ၂၁-လုံးပြည့်မှ တပါဒ
မှတ်၊ ၄-ပါဒ ပြည့်သော အခါ
တဂါတာတည်း။

ခုနစ်လုံးတရပ်၊ ယထိဖြတ်၊
ခေါ်မှတ် သွေရာ။

၂၁-လုံး၊ ပါဒသုံးပါးပေါင်းရုံး
၄-ပါဒပါ။

၈ သဒ္ဓိဟောန္တ၊ သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော၊
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

၉ ရာဇတောဝါ စောရတောဝါ မနုဿတောဝါ အမနုဿ
တောဝါ အဂ္ဂိတောဝါ ဥဒကတောဝါ ဝိသုဓတောဝါ ခါဏက
တောဝါ ကဏ္ဍကတောဝါ နက္ခတ္တတောဝါ ဇနပဒရောဂတော
ဝါ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ အ-သန္တိဋ္ဌိတောဝါ အ-သပ္ပုရိသ တော
ဝါ စဏှ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုတ္တုရ အဟိ ဝိစ္ဆကာ
မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကာရ မဟိသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ
နာနာဘယတောဝါ နာနာရောဂတောဝါ နာနာဥပဒ္ဒဝတော
ဝါ အာရက္ခံ ဂဏှန္တိ။

+ + + +

မင်္ဂသုတ် ပါဠိ

ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ(လ)တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

+ + + +

ရတနသုတ် ပါဠိ

၂၅ ပဏိဓာနတော ပဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော
ဒသဥပပါမိယော ဒသပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတ္ထိံ သပါရမိ
ယော ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ
ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပဉ္စမဘဝေ ဂစ္ဆ
ဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ
မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပုဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနံ နဝလော
ကုတ္တရ ဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိ

ယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရညဗိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ၊
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တု၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇ ရောဂါ-မနုဿ-ဒုဒ္ဓိက္ခ၊ သမ္ဘုတံ တိဝိဓံ ဘယံ၊
ဒိပ္ပ မန္တရဓေပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝံ၊ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောဝိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မာနသိယာ ပဇာယ၊
ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝံ၊ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ဘိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏိတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သဏ္ဍမုနိ သမာဟိတော၊
န တေန ဓမ္မေန သမ-တ္ထိကိဉ္စိ၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိပုဏ္ဏယိ သုစိံ၊
သမာဓိမာနန္တရိ ကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဠေန၊
နိတ္တာမိနော ဂေါတမ သာသနဋ္ဌိ။
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယျ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ၊
ဣဒမ္ပိ အံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅ ယထိန္ဒြီယော ပထဝီသိတော သိယာ၊
စတုဋ္ဌိ ဝါတေဟိ အ-သမ္ပကမ္ပိယော၊
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ။
ယော အရိယ-သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။

ဣဒ္ဓိ သံဇေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆ ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဗယန္တိ၊
ဂန္ထိရ-ပညေန သု-ဒေသိကာနိ။
ကိဉ္ဇာပိ သော ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။
ဣဒ္ဓိ သံဇေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇ သဟာဝ-ဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
ဗယ-သု မ္မော ဇဟိတာ ဘဂန္တိ။
သတ္တာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိန္တိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယ-ဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈ စတူဟ-ပါယေဟိ စ ပိပ္ပမုတ္တော၊
သစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတု၊
ဣဒ္ဓိ သံဇေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝဂါ၊
အဘဗ္ဗသော ဗာဿ ငြိစ္ဆ ဒါယ၊
အဘဗ္ဗကာ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒ္ဓိ သံဇေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၄၀ ဝနံပွဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတ-ဂ္ဂေ၊
 ဝိမ္ဘာန-မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိဗ္ဗေ။
 တထူပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ-ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၁ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
 အနတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၂ ဒိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
 တေဓိဏဗီဇော အဝိရုဋ္ဌိဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဝိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၃ ယာနီမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၄ ယာနီမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၄၅ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
သုတ္တနိပါတေ ရတန သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

မေတ္တသုတ် ပါဠိ

- ၄၆ ယဿာ နဘာဝတော ယက္ခာ၊ နေဝ ဒဿန္တိ ဘိသနံ၊
ယဉ္ဇိစေဝါ-နယုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္ဒြိယမတန္တိတော။
၄၇ သုခံ ဘုပတိ သုတ္တောစ၊ ပါပံ ကိဉ္စ န ပဿတိ၊
ဝေ-မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၄၈ ကရဏီယ မတ္ထကုသယေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိ-သမေစ္စ။
သတ္တော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
သုဝစောဇဿ မုဒု အနုတိမာနိ။
၄၉ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္စောစ သဗ္ဗဟုက ဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု-နနုဂိဇ္ဈေ၊
၅၀ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျံ၊
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ထဝန္တု သုခိတတ္တာ။

- ၅၁ ယေကေစိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ-နဝသေသာ၊
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ၊
- ၅၂ ဒိဋ္ဌာဝါယေဝ အဒိဋ္ဌ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝ သမ္ဘဝေသီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာဘဝန္တ၊ သုခိတတ္တာ။
- ၅၃ နဇရော ပရံ နိကုဗ္ဗေယ၊
နာတိမညေယ ကတ္ထစိ န ကိဉ္စိ၊
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသည၊
နာညမညဿ ဒုက္ခ-မိစ္ဆေယျ။
- ၅၄ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ-
မာယုသာ ကေပုတ္တ မနုရက္ခေ၊
ဝေဓိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ ယောကသ္မိ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။
- ၅၆ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဓောဝ၊
သယာနော ယာဝတာ-ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ-မိဓ-မာဟု၊

၅၇ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
 သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော၊
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။
 သုတ္တနိပါတေ ခုဒ္ဒကပါဌေစ မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

ခန္ဓသုတ် ပါဠိ

- ၅၈ သဗ္ဗာသီရိသ ဇာတိနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံ ဝိယ၊
 ယံ နာသေကိ ဝိသံ စောရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉ အာဏာခေတ္တမိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ သဏာမ ဟေ။
- ၆၀ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ၊
 ဆဗျာပုတ္တေဟိမေမေတ္တံ၊ မေတ္တံကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိစ။
- ၆၁ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ၊
 စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂ မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော၊
 မာ မံ စတုပ္ပဒေ ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ။
- ၆၃ သဗ္ဗေ သက္ကာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာစ ကေဝလာ၊
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။
- ၆၄ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊
 အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဍာနာဘိ သရဉ္စ မူသိကာ။

- ၆၅ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ခမန္တ၊ ဘူတာနိ၊
 သောဟံ နမော သဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
 ပါဠိဘာဏကေ ခန္ဓပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

မောရသုတ် ပါဠိ

- ၆၆ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရ ယောနိယံ၊
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေ စရာ။
- ၆၇ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ကိံသု ဂဏှိတုံ၊
 ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၈ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇေ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမုံ ဒိဝသံ။
- ၆၉ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗမဓမ္မ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကထွာ၊
 မောရော စရတိ သေနာ။
- ၇၀ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေ ရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော၊

တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဿာသံ၊
တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

- ၇၁ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ ခံ ပါလယန္တိ။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

ရိယဝိဋ္ဌကေ မောရပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + + +

ဝဋ်သုတ် ပါဠိ

- ၇၂ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ်ဇာတိယံ၊
ယဿ တေဇေန ဒါဠိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ၊
၇၃ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၇၄ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊ သစ္စံ သောစေယျနုဒ္ဒယာ၊
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စကိရိယမနတ္တရံ။
၇၅ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ၊
သစ္စဗ္ဗလ မပဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။
၇၆ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ၊
မာတာ ဝိတာစ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပရိက္ခမ။

၇၇ သဟ သစ္စေ ကတေ ယေံ၊ ဟော ပဇ္ဇလိတော သိဒ္ဓိ၊
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊ ဥဒကံပတွာ ယထာ သိဒ္ဓိ၊
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ။

စရိယ ပိဋကေ ဝဇ္ဇပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

ဇေဝုသုတ် ပါဠိ

၇၈ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော၊
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇာသမ္ဘာ၊ ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁ တဩခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ၊
ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု၊ ဘဂဝါ တေ
ဒေဝါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠော
အဟောသိ၊ အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနံ မိန္ဒော
ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ ဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ
သင်္ဂါမ ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမ
ဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ၊
မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ
ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂ နော စေ မေ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ ပဇာ ပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ။ သော ပဟိယိဿတိတိ။

၈၅ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနုမိန္ဒဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသောဝါ။ သော ပဟိယေထာဝိ နောဝိ ပဟိယေထ။

၈၆ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေဒေဝါနုမိန္ဒော အဝိတရာဂေါ အဝိတဒဒါသော အဝိတမောဟော ဘိရု ဆန္တိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇ အဟဉ္ဇ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ ဝဒေါမိ၊ သဓေ တုမှာကံ ဘိက္ခုဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရ ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာယ။

၈၈ “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္ပသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ” တိ။

၈၉ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၀ နော စေ မံ အနုဿရေယျာယ၊ အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ။

၉၁ “သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊ အကာ လိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ဗစ္စတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ” တိ။

၉၂ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၃ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ၊ အထ သံဃံ အနုဿရေယျာယ။

၉၄ “သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ

သေ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟု
နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဗလီ ကရဏီယော၊ အနတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။

၉၅ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿ
တိ။

၉၆ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရပံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော
အဘိရ အဆန္ဒိ အနုကြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂတော၊
အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈ အရညေ ရက္ခမူလေဝါ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမ္ဟာက နောသိယာ။

၉၉ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀ နောစေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနတ္တရံ။

၁၀၁ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ လောမဟံသော နဟေဿတိ။

သံယုတ္တနိကာယေ ဇေယျပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အာဠာနာဠိယသုတ် ပါဠိ

- ၁၀၂ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ၊
အမနုဿေဟိ စက္ကေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိတိ။
- ၁၀၃ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိံသာယစ ဂုတ္တိယာ၊
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာဒ ဟေ။
- ၁၀၄ ဝိပဿိဿစ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော၊
သိခိဿာပိစ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗ ဘူတာနုကမ္ပိနော။
- ၁၀၅ ဝေဿဘုဿစ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော၊
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော။
- ၁၀၆ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော၊
ကဿပဿစ နမတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ၊
- ၁၀၇ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော၊
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနုဒနံ။
- ၁၀၈ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊
တေ ဇနာ အ-ဝိသုဏာထ၊ မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၁၀၉ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။
- ၁၁၀ ဧတေ စညေစ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ အနေက သတကောဋီယော၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ သမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟုပဂတာ၊
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံ ဌာန မုတ္တမံ။

- ၁၁၂ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ၊
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ၊
ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သိတာနုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။
- ၁၁၄ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ၊
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါဇိနာ။
- ၁၁၅ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊ မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ၊
မဟာကာရုဏိကာ ဓိရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
- ၁၁၆ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊ တာဏာ လေဏာစ ပါဏိနံ၊
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊ သရဏာစ ဟိတေသိနော။
- ၁၁၇ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္တာမိ ပုရိ သုတ္တမေ။
- ၁၁၈ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္တာမေ ဟေ တထာဂတေ၊
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေစာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉- သဒါသုခေန ရက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ၊
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိစ။
- ၁၂၀ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တပ ဝဇ္ဇိတော၊
သဗ္ဗဝေရ မတိတ္တန္တော၊ နိဗ္ဗုတောစ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁ တေသံ သစ္စေန သိလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေနစ၊
တေပိ အမှေန ရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၂ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာတာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေန ရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၄ ပန္နိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၅ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၆ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော၊
ပန္နိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇော၊
လောကပါယာ ယသသိနေ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၈ အာကာသဋ္ဌာစ ဘူမဋ္ဌော၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၉ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣမ သာသနေ၊
တေပိ အမှေ•နရက္ခန္တိ၊ အရောဂေန သုခေနစ။

၁၃၀ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု၊
မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊ သုဒ္ဓိ ဒိဃာယုကော ဘဝ။

၁၃၁ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဇာ•ပစာယိနေ၊
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇုန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဇာနည်ယ သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပါဠိ

- ၁၃၂ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဌာန ဓောဝနံ၊
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
- ၁၃၃ သောတ္ထိနာ ဂဟ္မဝုဌာနံ၊ ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ဂဏေ၊
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိဟံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၄ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
နာဘိ ဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဟ္မဿ။
အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

ဗောဇ္ဈင်္ဂ သုတ် ပါဠိ

- ၁၃၅ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရ သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေဝိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိမဇရာဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ၊
- ၁၃၇ ဝေမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ၊
ဩသဓဉ္ဇ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂန္တ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈ ဗောဇ္ဈင်္ဂါသတိသင်္ဂါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊
ဝိရိယံ ဝီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ-ပရေ။
- ၁၃၉ သမာဓုပက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊
မုနိနာ သမ္ပ ဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကာတာ။

- ၁၄၀ သံဝတ္ထန္တိ အဘိညာဟ၊ နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ၊
ဧတေန သစ္စဝဋ္ဋေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ၊
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါ မုစ္ဆိံသု တင်္ခဏေ၊
ဧတေန သစ္စဝဋ္ဋေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာဝိ၊ ဂေလညေနာဘိ ဝိဠိတော၊
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊ တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော၊
ဧတေန သစ္စဝဋ္ဋေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၅ ပဟိနာ တေစ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဍန္တိ မဟေသိနံ၊
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာနုပ္ပတ္တိမမ္မတံ၊
ဧတေန သစ္စဝဋ္ဋေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂံသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

+ + + +

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပါဠိ

- ၁၄၆ ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုဝိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

- ၁၄၇ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလာဉ္စ၊
ယောစာ မနာပေါသကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
- ၁၄၈ ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလာဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
- ၁၄၉ ဒုက္ခပ္ပတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊ ဘယပ္ပတ္တာစ နိဗ္ဗယာ၊
သောကပ္ပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော၊
- ၁၅၀ ဧတ္တာဝတာစ အမ္ပေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ၊
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သိဒ္ဓိယာ။
- ၁၅၁ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊
ဘာဝနာ သီရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
- ၁၅၃ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
နနော သမံ အတ္ထိ တသာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တေေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆

စံပြ-သယ်စောင်တွဲ

၁၅၄ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေဂါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဝေဂါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ သဒါသုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ သဒါသုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ သဒါသုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တော သမ္မောမိမုတ္တမံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိဝခုနော၊
ဝေ မေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယသု ဇယမင်္ဂလေ။

- ၁၆၁ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ သိသေ ပုထု-ဝိပုက္ခလေ၊
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။
- ၁၆၂ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊
သုခဏော သုမုဟုတ္တောစ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။
- ၁၆၃ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ၊
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏိမိတေ ပဒက္ခိဏေ။
- ၁၆၄ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနော၊
အရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉှတိတိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီးပါဌ် ပြီးပြီ။

+ + + +

မစ္ဆရာဇ ပရိတ် ပါဌ်

- ၁ ဝဿာပေသိ ဂိမ္ဘာနေဝိ၊ မစ္ဆရာဇာ မဟာဒယော၊
သုတ္တဿ တေဇသာ ယဿာ၊ သုတ္တန္တံ ဝဘဏာမ ဟေ။
- ၂ ပုနာပရံ ယဒါ ဟောမိ၊ မစ္ဆရာဇာ မဟာသရေ၊
ဥဏှေ သူရိယ သန္တာပေ၊ သရေ ဥဒက ဝိယထ။
- ၃ တတော ကာကာစ ဂိဇ္ဈာစ၊ ကင်္ကာ ကုရရ သေနကာ၊
ဘက္ခယန္တိ ဒိဝါရတ္တိ၊ မစ္ဆေ ဥပနိသီဒိယ။
- ဧဝံ စိန္တေသဟံ တတ္ထ၊ သဟ ဉှတိဟိ ဝိဋ္ဌိတော၊
ကေန နုခေါ ဥပါယေန၊ ဉှတိ ဒုက္ခာ ပမောစယေ။

- ၅ စိန္တယိတွာန ဓမ္မတ္ထံ၊ သစ္စံ အဒ္ဓသ ပဿယံ၊
သစ္စေ ဌတွာ ပမောစေသိံ၊ ဉာတိနံ တံ အတိက္ခယံ။
- ၆ အနုဿရိတွာ သတံ ဓမ္မံ၊ ပရမတ္ထံ ဝိစိန္တယံ၊
အကာသိံ သစ္စကိရိယံ၊ ယံ လောကေ ဓုဝ သဿတံ။
- ၇ ယတော သနာမိ အတ္တာနံ၊ ယတော ပတ္တောသ္မိ ဝိညတံ၊
နာဘိ ဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ၊ ကေပါဏံပိ ဟိံသိတံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဇ္ဇန္တော အဘိဝဿတု။
- ၈ အဘိတ္တနယ ပဇ္ဇန္တု၊ နိမိံ ကာကဿ နာသယ၊
ကာကံ သောကာယ ရဇ္ဇေဟိ၊
မစ္ဆေ သောကာ ပမောစယ။
- ၉ သဟ ကတေ သစ္စဝရေ၊ ပဇ္ဇန္တော အဘိဂဠိယ၊
ထလံ နိန္ဒဉ္စ ပူရေန္တော၊ ခဏေန အဘိဝဿထ။
- ၁၀ ဧဝရူပံ သစ္စဝရံ၊ ကတွာ ဝိရိယ မုတ္တမံ၊
ဝဿာပေသိံ မဟာမေဃံ၊ သစ္စတေဇ ဗလသိတော၊
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ၊
စရိယပိဋကေ မစ္ဆရာဇ ပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁ သမန္တာ- ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါဠေသု-
တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တာ- နေကုန်သော၊ ဒေဝ
တာ-နတ်တို့သည်၊ အတြ-ဤပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု-
လာလှည့်ကုန်၊ မုနိရာဇဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂ မောက္ခဒံ-
နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ - သူတော်ကောင်း
တရား တည်းဟူသော ပရိတ်တော်ကို၊ သုဏန္တု - နာလှည့်
ကုန်။

၂ ဘဒ္ဒန္တာ - အို နတ်များတို့၊ အယံ - ဤ အခါကား၊
ဓမ္မဿဝဏကာလော-တရားတော်ကို နှစ်အံ့သော အခါတည်း။

၃ အရဟတော - ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးပါးကို သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်
သိတော်မူပြီးထသော၊ တဿ ဘဂဝတော - ထို ဘုရားအား၊
နမော-ရှိခိုးပါ၏။

၄ ဧတ္ထဝါ-ဤစကြဝဠာ၌၎င်း၊ လောကန္တရေဝါ-စကြဝဠာ
တပါး၌၎င်း၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တစိတ္တာ-ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တိ
သရဏသရဏာ-ရတနာသုံးပါးလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗ
ကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂုဏဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဋာ-ဂုဏ်အပေါင်း
ကို ယူခြင်း၌ အားထုတ်ကုန်သော၊ ဘုမ္မာ-မြေ၌ တည်ကုန်သော၊
ယေဒေဝါစ-အကြင် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
အဘုမ္မာ-ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ-အကြင်

အာကာသစိုးနတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဒေဝါစ-
 ထိုနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝရကနကမယေ-မြတ်သော ရွှေစိုင်းအတိ
 ပြီးသော၊ မေရရာဇေ-မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်
 သော၊ သန္တာ-သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါစ-
 အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊ တေဒေဝါစ-ထိုနတ်
 တို့သည်လည်း၊ သန္တာသ ဟေတုံ-ရောင့်ရဲခြင်း အကြောင်းဖြစ်
 သော၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ မုနိဝရဝစနံ-မြတ်စွာဘုရား၏ စကား
 တော်ကို၊ သောတုံ - နာအံ့သောငှါ၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊
 အာယန္တု-လာလတ်ကုန်လော့။

(ပကတိဆန်း၊ ၂၁ - လုံး၌ သဒ္ဓရာ ဂါထာ။ ။ ခုနစ်လုံးတရပ်၊
 ယတိပြတ်၊ ခေါ်မှတ် သဒ္ဓရာ။)

၅-၆ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ-အလုံးစုံသော လောကီ လော
 ကုတ္တရာ စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင် ကောင်း
 မှုကို၊ အမှေဟိ-ငါတို့သည် ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တံပုညံ-ထိုကောင်းမှု
 ကို၊ သဗ္ဗေသု - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု - စကြဝဠာ
 တို့၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ယက္ခာ
 စ-ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာနာစ-
 ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ အနုမောဒိတွာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ရတာ-
 မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဝိသေ
 သတော-အထူးသဖြင့်၊ အာရက္ခာသု - စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊
 ပမာဒ ရဟိတာ-မေ့လျော့ခြင်း ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်
 စေကုန်သတည်း။

၇ သာသနဿစ-သာသနာတော်၏၎င်း၊ လောကဿစ-
 လူ၏၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝုဒ္ဓိ-စည်ပင်ပြန့်ပွား များခြင်း
 သည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သာသနမ္ဘိစ-သာသနာတော်
 ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ-လူကို၎င်း၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ-
 အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခန္တု-စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၈ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော-
 မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ-အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တထွ၊ သုခိ-ချမ်းသာ
 ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေဟိ-ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိတိ-အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊
 အနိဿာ-ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉ ရာဇတောဝါ-မင်းတေးမှ၎င်း၊ စောရတောဝါ-ခိုးသူ
 တေးမှ၎င်း၊ မနုဿတောဝါ-လူရိုင်းလူပျက်တေးမှ၎င်း၊ အမနုဿ
 တောဝါ-ဘီလူးတေးမှ၎င်း၊ အတ္တိတောဝါ-မီးတေးမှ၎င်း၊ ဥဒက
 တောဝါ-ရေတေးမှ၎င်း၊ ပိဿာစတောဝါ-မြေဘုတ်ဘီလူး
 တေးမှ၎င်း၊ ခါဏုကတောဝါ-သစ်ငုတ် ခလုတ် တေးမှ၎င်း၊
 ကဏုကတောဝါ-ဆူး ငြောင့် တေးမှ၎င်း၊ နက္ခတ္တတောဝါ-
 မကောင်းသော နက္ခတ်တေးမှ၎င်း၊ ဇနပဒရောဂတောဝါ-ဇန
 ပုဒ်၌ဖြစ်သော အဖျား အနာတေးမှ၎င်း၊ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ-
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ အကျင့်တေးမှ၎င်း၊ အ-သန္နိဋ္ဌိ
 တောဝါ-မှားသော အယူတေးမှ၎င်း၊ အ-သပ္ပုရိသတောဝါ-
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တေးမှ၎င်း၊ စဏ္ဍ-ကြမ်းသော၊
 ဟတ္ထိ-ဆင်၊ အဿ-မြင်း၊ မိဂ-သားရဲ၊ ဂေါဏ-နွား၊ ကုတ္တရ-

ခွေး၊ အဟိ-မြွေ၊ ပိန္နိကာ-ကင်းမြီးကောက်၊ မဏိသပ္ပ-မြွေစိမ်း၊
ဒိဝိ-သစ်၊ အန္တ-ဝံ၊ တရန္တ-အောင်း၊ သူကရ-ဝက်၊ မဟိသ-
ကျွဲ၊ ယက္ခ-ဘီလူး၊ ရက္ခသာဒိဟိ-ရေစောင့်ဘီလူး၊ အစရှိသည်
တို့ကြောင့်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ နာနာဘယတောဝဂါ-အထူးထူး
သောဘေးမှ၎င်း၊ နာနာရောဂတောဝဂါ-အထူးထူးသော ရောဂါ
မှ၎င်း၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝဂါ-အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါမှ၎င်း၊
ဒေဝဂါ-နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တ-
ယူစေကုန်သတည်း။

+ + + + +

ရတနသုတ် အနက်

၂၅ ပဏိဓာနတော-ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသည်မှ၊
ပဋ္ဌာယ-စတည်၍၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿ ပါရမိ
ယောစ-ဆယ်ပါးသော ပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဒဿ ဥပ ပါရမိ
ယောစ-ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဒဿပရမတ္ထ
ပါရမိယောစ-ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမိတော်တို့၎င်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ သမတ္တိံသ ပါရမိယောစ-အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမိတို့ကို
၎င်း၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ-ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၎င်း၊
သောကတ္ထစရိယဉ္စ-လူတို့၏ အကျိုးစီးပွား အလိုငှါ ကျင့်တော်
မူခြင်း၎င်း၊ ဉာတ္ထစရိယဉ္စ-ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး
စီးပွားအလိုငှါ ကျင့်တော်မူခြင်း၎င်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယဉ္စ-ဘုရားဖြစ်
ခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူခြင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော-သုံးပါး
ကုန်သော၊ စရိယာယောစ - အကျင့်တော်တို့ကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမ

ဘဝေ-အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ဂန္ထဝေါတ္တန္တိန္ဒ-
 ပဋိယန္တေ နေတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဇာတိဉ္စ-ဘွားတော်မူခြင်းကို
 ၎င်း၊ အဘိနိက္ခမနဉ္စ-မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊
 ပဓာနစရိယဉ္စ-ဒုတ္တရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဗောဓိ
 ပလ္လင်္က-ရတနာပလ္လင် ဗောဓိပင်၌၊ မာရဝိဇယဉ္စ-မာရ်ငါးပါး
 ကို အောင်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏ ပဋိဝေဓဉ္စ-
 သဗ္ဗညုတ ညာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဓမ္မ
 စက္ကပ္ပဝတ္တနဉ္စ-ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ နဝ
 လောကုတ္တရဓမ္မစ-ကိုးပါးသောလောကုတ္တရတရားတို့ကို၎င်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
 ဗုဒ္ဓဂုဏေ-ဤမြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝေဇ္ဇေတွာ-
 ဆင်ခြင်အောက်မေ့၍၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာ လီပြည်၏၊ တိသု
 ပါကာရန္တရေသု-တံတိုင်းသုံးထပ်တို့၏ အကြားတို့၌၊ တိယာမ
 ရတ္ထိ-ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊
 ကရောန္တော-ရွတ်တော်မူသော၊ အာယသွာ အာနန္ဒတ္ထေရော
 ဝိယ-အရှင်အာနန္ဒာမဇထရ်ကဲ့သို့ ကာရုည စိတ္တံ-သနားခြင်းနှင့်
 ဟညသော စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ-ဖြစ်စေ၍။

၂၆-၂၇ ကောဋိသတ သဟဿသု-ကုဋေ တသိန်းကုန်
 သော၊ စက္ကပါဠေသု-စကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တိယော-နေကုန်သော၊
 ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ယဿ-အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်
 ၏၊ အာဏံ-အာဏစက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တု-ခံယူစေကုန်သတည်း၊
 ယဉ္စ-အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်း၊ ဝေသာလိ
 ယာ-ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊ ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါ မနုဿ

ဒုန္တိက္ခ သန္တုတံ - အနာဒိဝစက်ခြင်း၊ ဘိလူး ဘမ်းစားခြင်း၊
 ငတ်မွတ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ-သုံးပါး အပြားရှိသော၊
 ဘယံ-ဘေးကို၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ အန္တရဓာပေသိ-ကွယ်ပျောက်
 စေ၏၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို-သူတော်
 ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈ ဣဓ-ဤပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ တည်ကုန်
 သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-
 ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-
 အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ-နတ်တို့
 သည်၊ သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်
 သတည်း၊ အထေဝိ-ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်
 မူအပ်သော ပရိတ်တော်ကို၊ သတ္တစုံ-ရှိသောစွာ၊ သုဏန္တု-နာစေ
 ကုန်သတည်း။

၂၉ ဘူတာ-နတ်များတို့၊ ယသွာ-အကြင်ကြောင့်၊ တုမေ-
 သင်တို့သည်၊ ဓမ္မဿဝဏတ္ထံ-ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှါ၊
 သမာဂတာ-အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ တသွာ ဟိ-ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ နိသာမေထ-နာကြကုန်လေ့၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်
 သော နတ်တို့သည်၊ မာနုသိယာ-လူဖြစ်သော၊ ပဇာယ-သတ္တဝါ
 အား၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းကို၊ ကရောထ ပြုကုန်လေ့၊ ယေ-အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဒိဝါစ-နေ၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ည၌၎င်း၊ တုမေ-သင်
 နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ ဗလိ-ပူဇော်သက္ကာကို၊ ဟရန္တိ-
 ဆောင်ကုန်၏၊ တသွာ ဟိ-ထို့ကြောင့်လျှင်၊ နေ-ထိုသူတို့ကို၊

အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခထ-စောင့်ရှောက်ကုန်လေ့။

၃၀ ဣဒဝါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည် ကလုန်ပြည်တို့၌၎င်း၊ သစ္စေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ ရတနံ-အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ-တူလော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန - ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁ ခယံ-ကိလေသာတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ-ရာဂ၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ အမတံ-သေခြင်းကင်းသော၊ ပဏီတံ-မြတ်သော၊ ယံ နိဗ္ဗာနံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမာဟိတော-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သကျမုနိ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဂါ-ရတော်မူပြီ၊ တေန ဓမ္မေန-ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ကိဉ္စိ-တစ်ခုတစ်ခုသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရားတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော-ဘုရားမြတ်သည်၊ ယံ သမာဓိံ-အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ သုစိံ-စင်ကြယ်၏ ဟူ၍၊ ပရိာတ္ထယီ-ချီးမွမ်းတော်မူပြီ ယံ သမာဓိံ-အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့်

ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ အာနန္တရိကံ-မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး
တတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု-ဟောတော်
မူကုန်ပြီ၊ တောန သမာဓိနာ- ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ
နှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရားတော်
၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊
ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ ပါဏီနံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊
သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃ သတံ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသတ္တာ-ချီးမွမ်းအပ်
ကုန်သော၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တောနိ-ထို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ စတ္တာရိ ယုဂါနိ-လေးယောက်အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်
ကုန်၏၊ သုဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ-တပည့်ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေ ပုဂ္ဂလာ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ-
မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏၊ ဧတေသု-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား၊ ဒိန္နာနိ-လှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ-
ကြီးသောအကျိုးရှိအုန်၏၊ သံဗေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ၊
ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-
ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄ ဂေါတမ သာသနမှိ-ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာ
တော်၌၊ ယေ - အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒဠေန-မြဲမြံစွာ
သော၊ မနဿာ-စိတ်ဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ-လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်
၏၊ နိက္ကာမိနော - ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တော်မူပြီးကုန်

သော၊ တေ-ထို ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပတ္တိပတ္တာ-ရအပ်
သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ-သေခြင်း
ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ-အာရုံပြုသောအားဖြင့် ယူကုန်၍၊
မုဓာ-ကိလေသာ မရှိသဖြင့်၊ လဒ္ဓါ-ရကုန်၏၊ နိဗ္ဗုတံ-အရဟတ္တ
ဖလသမာပတ်ကို၊ ဘုဒ္ဓသာနာ-ခံစားကုန်သည်၊ ယောန္တိ-ဖြစ်
ကုန်၏၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်
သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-
ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅ ယော-အကြင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယသစ္စာ
နိ-မြတ်သော သစ္စာတို့ကို၊ အဝေစ္စ-သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်
ဖြင့် သက်၍၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ ငထဝိသိတော-မြေ၌ မှီသော၊
ဣန္ဒဒီယော-မြဲမြံစွာ စိုက်အပ်သော တံခါးတိုင်သည်၊ စတုဒ္ဓိ
ဝါတေဟိ-အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော လေထိုသည်၊
အသမ္ပကမ္ပိယော-တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၊ သိယာ
ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဒမ္ပိ သပ္ပုရိသံ-ဤသောတာပန် ဖြစ်သော
သူတော်ကောင်းကိုလည်း၊ တထူပမံ-ထိုတံခါးတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊
ဝဒါမိ-ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏၊ သံဃေ-၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-
သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ
ပါဏီနံ-တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃၆ ယေ-အကြင် သတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပန်တို့သည်၊
ဂန္ထိရပညေန-နက်နဲသော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

သည်၊ သုဒေသိတာနိ-ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 အရိယသစ္စာနိ-အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဘာဝယန္တိ-ပညာရောင်
 ဖြင့် ထင်ရှားခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ ဟေ-ထို သတ္တက္ခတ္တပရမ
 သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘုသံ-ပြင်းစွာ၊ ပမတ္တာ-နတ်မင်း
 အစရှိသည် ဖြစ်၍ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ-
 အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာပိ-ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်သော်
 လည်း၊ တေ-ထိုသတ္တက္ခတ္တပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အဋ္ဌမံ-ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဘဝံ-ဘဝကို န အာဒိယန္တိ-မယူကုန်၊
 သံဃေ-၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန
 သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဇတ္ထိ-ခြင်း
 သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇-၃၈ အဿ-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဿန သမ္ပဒါ
 ယ-သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ-တပြိုင်
 နက်သာလျှင်၊ ဇဟိတာ-စွန့်အပ်ကုန်သော၊ မ္ဗော-ကိလေသာ
 တရားတို့သည်၊ သတ္တာယ ဒိဋ္ဌိစ-သတ္တာယအယူ၎င်း၊ ဝိဝိကိန္တိ
 တဉ္စ-ရှစ်ပါးသောအရာ၌ ယုံမှားခြင်း၎င်း၊ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ-နွား၊
 ခွေး စသည်သို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏
 ဟူသော အယူ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယော-သုံးပါးတို့သည်၊
 ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဉ္ဇိ-စိုးစဉ်းမျှသော ကိလေသာသည်၊ ယဒိ
 အတ္ထိ-အကယ်၍ကား ရှိသေး၏၊ တထာပိ-ထိုသို့ ရှိသေးသော်
 လည်း၊ သော-ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတူဟိ-လေးပါး
 ကုန်သော၊ အပါယေဟိ-အပါယ်တို့မှ၊ ဝိပုမုတ္တော-လွတ်ပြီ၊ ဆ-
 မြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိ ဌာနာနိစ-ရန်ရင်းသော အနန္တရိယ

ကံ ငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗျော-မထိုက်၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒ္ဓိ ရတနံ-သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉ သော-ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေနဝါ-ကိုယ်ဖြင့်၎င်း၊ ဝါစာယဝါ-နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ ဥဒ-ထိုမျှ၊ စေတသာဝါ-စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ ပါပကံ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မ-မကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္ဇာပိ ကရောတိ-အကယ်၍ပြုစေကာမူ၊ သော-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ-ထိုပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆဒါယ-ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊ အဘဗျော-မထိုက်၊ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ-မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗျော-ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုတို့ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသို့ မှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀ ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့၏၊ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ-ရှေးဦးစွာသော နွေလဖြစ်သော၊ မာမေ-တန်းခူးလ၌၊ ဖုဿိတဂ္ဂေ-ပွင့်သော အဖျားရှိသော၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ-တောအုပ်သည်၊ သိရိကောယထာ-အသရေရှိသကဲ့သို့၊ တထူပမံ-ထိုတောအုပ်လျှင် ဥပမာရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိံ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ-တရားတော်မြတ်ကို၊ ပရမံဟိတာယ-မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ အဒေသယိ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိရတနံ-ဤရတနာ၏

အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသို့ မှန်
သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁ ဝရော-မြတ်ဗဟာမူထသော၊ ဝရညူ-မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို
သိတော်မူထသော၊ ဝရဒေါ-မြတ်သောကောင်းကျိုးကိုပေးတော်
မူတတ်ထသော၊ ဝရာဟရော-မြတ်သောအကျိုးကို ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော၊ အနုတ္တရော-မိမိထက် လွန်သောသူ ရှိတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ-မြတ်သော တရားတော်ကို၊
အဒေသယိ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ဗိရတနံ-
ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-
ဤသို့ မှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့
အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂ ယေသံ-အကြင်ရဟန္တာတို့အား၊ ပုရာဏံ-အဟောင်းဖြစ်
သောကံသည်၊ ဝိဏံ-ကုန်ပြီ၊ နဝသမ္ဘဝံ-အသစ်ဖြစ်သော ကံသည်၊
နတ္ထိ-မရှိ၊ အာယတိကေ-လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသ္မိံ-ဘဝ၌၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ-မတင်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ဝိဏဗီဇာ-ကုန်ပြီးသော
ပဋိသန္ဓေ မျိုးစေ့ ရှိကုန်၏၊ အဝိရုဠိဆန္ဒာ-ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းကင်းသော ဆန္ဒရှိကုန်၏၊ အယံ ပဒိပေါ-ဤဆီမီး
သည်၊ နိဗ္ဗုတော ယထာ-ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဓိရာ-ပညာရှိကုန်သော၊
တေ-ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ သံဇော-ရဟန္တာ
သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ဗိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊
ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါ
တို့အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃ ဣမ-ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌တည် ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ-ထိုငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမ-ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄ ဣမ - ဤပရိတ်တော် ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ - အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ-ထို ငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ-နတ် လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ နမဿာမ-ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေသံ-ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-သည်၊ ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅ ဣမ-ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သမာဂတာနိ-အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ-ထို ငါတို့သည်၊ တထာဂတံ-ချွတ်မယွင်း

ကျင့်ခြင်းရှိသော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်
အပ်သော၊ သံဃံ-သင်္ဃာတော်ကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏၊
ဣမေသံ-ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ရတန သုတ္တံ-ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊

နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆-၄၇ ယဿ-အကြင်မေတ္တသုတ်၏၊ အာနာဘာဝတော-
အာနတော်ကြောင့်၊ ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်၊ ဘိသနံ-ကြောက်
မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို၊ နေဝဒဿန္တိ-မပြဝံ့ကုန်၊ ယဉ္စိစေဝ-
အကြင်မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ရတ္တိဉ္စ-ညဉ့်၌၎င်း၊
ဒိဝဉ္စ-နေ၌၎င်း၊ အတန္တိတော-မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္စန္တော-
လုံ့လ ပြုသောသူသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ-အိပ်ရ၏၊
သုတ္တောစ-အိပ်ပျော်သော်လည်း၊ ကိဉ္စ-တစုံတခုသော၊ ပါပံ-
မကောင်းသောအိပ်မက်ကို၊ နပဿတိ-မမြင်မက်၊ ဝေမာဒိဂုဏ္ဏ
ပေတံ-ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံပရိတ္တံ-ထို
မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈ သန္တံ-ငြိမ်သက်သော၊ ယံပနံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ-
ရှိ၏၊ တံ-ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေတ္တ-သစ္စာလေးပါးကို သိသော
အားဖြင့် ကောင်းစွာ ရောက်၍၊ ဝိဟရိတုကာမေန-နေခြင်းငှါ

အလိုရှိသော၊ အတ္တကုသလေန-အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသော
ရဟန်းသည်၊ ကရဏီယံ-ပြုကျင့်အပ်၏၊ သတ္တောစ-ကိုယ်အသက်
၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ သစ္စာတရားကို သိခြင်းငှါ ကျင့်စွမ်းနိုင်သည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဥဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဟုဇ္ဇေ-ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ရှိ
သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝစောစ-ဆိုဆုံးမ လွယ်သည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုစ-နှူးညံ့သည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
အနတိမာနီစ-မာန်ထောင်လွှားခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အဿ-
ဖြစ်ရာ၏။

၄၉ သန္တုဿကောစ-ပစ္စည်း လေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သုဘရောစ-မွေးမြူလွယ်သည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပကိစ္စောစ - နည်းသော အမှုကိစ္စရှိသည်
လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သလ္လဟုက ဂုတ္တိစ-ပေါ့သော အသက်
မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သန္တိန္ဒြိယောစ-ငြိမ်
သက်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
နိပကောစ-ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
အပ္ပဂဗ္ဘောစ-ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်လည်း၊
အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသု-ဒါယကာတို့၌၊ အနနုဂိဒ္ဓေါစ-
မတပ်မက်မောသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၅၀ ယေန-အကြင် ကာယ စသော သုံးပါးသော ဒုစရိုက်
ကြောင့်၊ ဝိညူ-ပညာရှိတို့သည်၊ ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ ဥပဝဒေ
ယျု-ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ ကိဉ္စိ-စိုးစဉ်းသော၊ ခုဒ္ဒိ-အနည်းငယ်ပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ-ထို ဒုစရိုက်ကို၊ နစ အစစရေ-မကျင့်ရာ

သည်သာတည်း။ သဗ္ဗသတ္တာ - ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊
 သုခိနောဝါ-ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၎င်း၊ ခေမိနောဝါ-
 တေးကင်းငြိမ်းကုန်သည်၎င်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
 သုခိဘတ္တာ၊-ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု-
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁ ယေကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏဘူတာဝါ-ပစ္ဆေဝါ
 ကာရ၊ စတုဝေါကာရ၊ ကေဝေါကာရ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
 အနဝသေသာ-အကြွင်း မရှိကုန်သော၊ တသာဝါ-ထိတ်ထန်
 တတ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း၊ ထာဝရာဝါ-မြဲမြံ
 တည်ကြည်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း၊ ဒိဃာ-ရှည်
 သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင် နဂါး အစရှိ
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ မဟန္တာ-ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင် ငါး လိပ် အစရှိသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊ မဇ္ဈိမာ-အလတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ
 သတ္တာဝါ-အကြင်နွားအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ရဿ
 ကာ-ပုတို နိမ့်ငယ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-
 အကြင် ကြက်ငှက်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဏုကာ-
 သေးဖွဲ့သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင်
 ပိုးရူစသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ထူလာ-ဆူဖူးသော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင်ဝက်စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
 အတ္ထိသန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေ သတ္တာဝါ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂ ဒိဋ္ဌာ-မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင်သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း၊ အဒိဋ္ဌာ-မမြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ-အကြင်
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ယေ သတ္တာ-အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ခူရေ-

ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ-နေကုန်၏။ တေ သတ္တဝါ ဝါ- ထို သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အဝိဒ္ဓုရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ- နေကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ-အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဘူတာဝါ-ရဟန္တာတို့သည်၎င်း၊ သမ္ဘဝေသီဝါ-ဘဝသစ်၌ ဖြစ် ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကံကို ရှာမှီးလေ့ရှိကုန်သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေ သဗ္ဗသတ္တဝါ-ထိုခပ်သိမ်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တဝါ-ချမ်းသာသော ကိုယ် စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃ ပရော-တယောဘက်သောသူသည်၊ ပရံ-တယောဘက်သော သူကို၊ န နိကုဗ္ဗေထ-အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တစိ-တစုံတခုသော အရာ၌၊ ကိစ္ဆိ-တစုံတယောဘက်သော၊ နံဇနံ-ထိုသူကို၊ ဗျာရောသနာ- တောက်ပြန်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲ ချုတ်ချယ် ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပဋိဇာသညာယ-ရန်အမျက်လိုသော စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ နာတိမညေထ-မထေမဲ့မြင် မပြုရာ၊ အညမညဿ-တယောဘက် သည် တယောဘက်၏၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊ န ဣစ္ဆေယျ-အလိုမရှိရာ။

၅၄-၅၅ မာတာ-အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ-မိမိသားရင်း ဖြစ်သော ကေပုတ္တံ-တယောဘက်တည်းသောသားကို၊ အာယုသာ-အသက် ဖြင့်၊ အနုရက္ခေယထာ-အစဉ် စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝမ္ပိ-ဤ အတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတသု-ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ အပရိ မာဏံ-အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မာနသံ-မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ-အဖန်တလဲလဲပွားစေရာ ၏၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်ဆက် တိုင်အောင်၎င်း၊ အဓော-အောက်အဝီစိတိုင်အောင်၎င်း၊ တိရိယံ- ရှစ်မျက်နှာဖီလာ၎င်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ပကာရေန-ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကသ္မိံ-အလုံးစုံသော လောက၌

အသမ္မာဓိ-ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသည်ကို၊ အဝေရံ-အတွင်းရန် မရှိသည်ကို၊ အသပတ္တိ-အပရန် မရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ အပရိမာဏံ-အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊ မေတ္တံ-မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊ မာနသံ-စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ-ပွားစေရာ၏။

၅၆ တိဋ္ဌဝါ-ရပ်သော်၎င်း၊ စရံဝါ-သွားသော်၎င်း၊ နိဿိန္ဒောဝါ-ထိုင်သော်၎င်း၊ သယာနောဝါ-လျောင်းထော်၎င်း၊ ယာဝတာ-အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဝိတမိဇ္ဈော-အိပ်ချင်ခြင်း၊ ဝိကမ္ပဉ်-မုန်းခြင်း ကင်းသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝတာ-ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဧတံ သတိ-ထိုမေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အမိဇ္ဈယု-ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဧတံဝိဟာရံ-ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော သတိဖြင့် နေခြင်းကို၊ ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ-နေခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု-ဟောတော်မူကုန်ပြီ။

၅၇ ဘိက္ခု-သံသရာဘေးကို ရှောင်လွှဲသောသူသည်၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ-မကပ်မူ၍၊ သီလဝါ-လောကုတ္တရာသီလရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန-သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကာမေသု-တေဘုမ္မက သင်္ခါရတည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓံ-တပ်ခြင်းကို၊ ဝိနယ-ဖျောက်၍၊ ဇာတု-စင်စစ်၊ ပုန-တဖန်၊ ဂဟ္တသေယျံ-အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ န တေ-မရောက်ရလတ္တံ့။

မေတ္တသုတ္တံ-မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီ ပြီ။

+ + + + +

ဘုရားလောင်းဥဒေါင်းမင်းကို ဥဒေါင်းမနှင့် မျှားရဲ ဖမ်းယူခင်း
(မောရဝရိတ်)

ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၀-၅၉ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံ-နတ်၏ မန္တရား၊ နတ်ဆေးဝါးသည်။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတိနံ-လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေခပ်သိမ်းတို့၏။ သောရံ-ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ ဝိနာသေတိ ဝိယ-ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊ ယံ ခန္ဓပရိတ္တံ-အကြင် ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော၊ အာဏာခေတ္တမှိ-အာဏာတော်နွှာရာဖြစ်သော စကြဝဠာကုဋေတသိန်းတို့၌ ဌိတာနံ-တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသဉ္ဇ-အဆိပ်ကို၎င်း၊ အသေသံ-အကြွင်းမရှိသော၊ ပရိဿယဉ္ဇာပိ-ဘေးရန်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌၊ သဗ္ဗသောပိ-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ-တားမြစ်တတ်၏။ တံပရိတ္တံ-ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀ ဝိရူပက္ခေဟိ-ဝိရူပက္ခန ဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧရာပထေဟိ-ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဆဗျာပုတ္တေဟိ-ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိစ-ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁ အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ

သတည်း၊ ခွိပါဒကောဟိ-အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်
စေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေဟိ-အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်
စေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိ-များသောအခြေရှိကုန်သော သတ္တဝါ
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂ အပါဒကော-အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊
မာ ဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ခွိပါဒကော-အခြေနှစ်ချောင်း
ရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေ
သတည်း၊ စတုပ္ပဒေ-အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်၊
မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲစေ သတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေ-များ
သော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံသိ-
မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃ ကေဝလာ-အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ သတ္တာစ - သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ပါဏာစ-ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်
၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာစ - ထင်ရှားရှိသော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဘဒြာနိ-ကောင်းသော အာရုံတို့ကို၊ ပဿန္တု-မြင်စေ
ကုန်သတည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်သောသူကို၊ ပါပံ-မကောင်း
ကျိုးသည်၊ မာ အာဂမာ-မရောက်စေသတည်း။

၆၄ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-အတိုင်း
အရှည်မရှိ၊ ဓမ္မော-တရား ကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-

အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ သံဃော-သင်္ဃာ ကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပ
မာဏော- အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ အဟိ-မြေ၎င်း၊ ဝိစ္ဆိကာ-ကင်းခြီး
ကောက်၎င်း၊ သတပဒီ-ကင်းခြေများ၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘီ - ပင့်ကူ
၎င်း၊ သရဗူ-တက်တူ၎င်း၊ မူသိကာ-ကြွက်၎င်း၊ သရိသပါနိ-
ကိုယ်ဖြင့် တွားတတ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ-ဤ သတ္တဝါတို့သည်၊
ပမာဏဝန္တာနိ-အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ကိလေသာ
ရှိကုန်၏။

၆၅ မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-
ပြုအပ်ပြီ၊ ပရိတ္တံ-အရံအတားကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဘူတာနိ-
ရန်သူဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တု-ဖဲစေ့ကုန်သတည်း၊
သောအဟံ-ထို ငါသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား၊
နမော-ရှိခိုးပါ၏၊ သတ္တန္တံ-ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ-
ဝိပဿီ အစရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ နမော-ရှိခိုး
ပါ၏။

ခန္ဓပရိတ္တံ-ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

မောရသုတ် အနက်

၆၆-၆၇ ဗောဓိသမ္ဘာရေ-အရိယမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကုန်သော ပါရမီ ဆယ်ပါး အပြား
သုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ-ဖြည့်တော်မူသော၊ မောရ ယောနိယံ-
ဥဒေါင်းမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်ထသော၊ သံဝိဟိဘာရက္ခံ-ကောင်းစွာ

စီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရား
လောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းကို၊ ဝနေ စရာ-မူဆိုးတို့သည်၊ စီရသံ-
ကြာမြင့်စွာ အနှစ်ခုနှစ်ရာပတ်လုံး၊ ဝါယမန္တာပိ-ဘမ်းအံ့သော
၄၂ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း၊ ယေန-အကြင် မောရဗရိတ် အာနု
ဘော်ကြောင့်၊ ဂဏှိတုံ-ဘမ်းယူအံ့သော ၄၂၊ နေဝ သက္ကိံသု-
မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ ယဉ္ဇပရိတ္တံ-အကြင် မောရသုတ်
ပရိတ်ကိုလည်း၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ-မြတ်သောမန္တ ရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ-
ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဗရိတ္တံ-ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်
ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈ စက္ခုမာ-လူဘို့၏ မျက်စိ ရှိသော၊ ကေရာဇာ-မြတ်
သော မင်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော-ရွှေအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းလည်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေအပြင်
၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်းရှိသော၊ အယံသူရိယော-
ဤနေမင်းသည်၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒေတိ-တက်၏၊
တံ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းလည်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
သော အရောင်လည်း ရှိသော၊ တံ-အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-
ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုး၏၊ ဘယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-
စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ယေံ-ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ-
ယနေ၌၊ ဣမံ ဒိဝသံ-ဤနေပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု-ချမ်းသာစွာနေပါ
ကုန်အံ့။

၆၉ ဗြာဟ္မဏာ-မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်မူကုန်
သော၊ ယေဗုဒ္ဓါ-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-

အလုံးစုံသော ဧည့် ယျံခံဘုရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းကို၊ သမ္ပဒိန္နန္တု-ခံယူတော်မူစေကုန်သတည်း၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မိ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တုစ-စောင့်လည်း စောင့်တော် မူစေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနန္တု-မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာစ-မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-တည်း၊ ဝိမုတ္တာနန္တု-ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-တည်း၊ ဝိမုတ္တိယာစ-အရိယာတို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - တည်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ သောမောရော - ထိုဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-ဤ အရံအတားကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သေနာ-အစာရှာအံ့သောငှါ၊ စရတိ-သွား၏။

၇၀ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိရှိသော၊ ကော ရာဇာ-မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဟရိဿဝဇ္ဇော-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်းသောအရောင်လည်း ရှိသော အယံသူရိယော-ဤနေမင်းသည်၊ ယသွာ-အကြင်ကြောင့်၊ အပေတိ-ဝင်၏၊ တံတသွာ - ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဇ္ဇံ - ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေအပြင်၌ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိသော၊ တံ-အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဘယာ ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊

၌၊ ဣမံရတ္တိံ - ဤညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု-ချမ်းသာစွာ နေပါကုန်အံ့။

၇၁ ဗြာဟ္မဏာ-မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်မူကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ-အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဒမ္မေ-အလုံးစုံသော ဥပယုခံတရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မေ-ငါ၏၊ နမော ရှိခိုးခြင်းကို၊ သမ္ပဒိန္နန္တု-ခံတော်မူစေကုန်သတည်း၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ခံ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု-စောင့်လည်း စောင့်ဘော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနန္တု-မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာစ-မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနန္တု-ကိလေသာမှ လွတ်ဘော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာစ - အရိယာတို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သော မောရော-ထို ဘုရားသောင်းရွှေ့ဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဝါသံ-ညဉ့်အိပ်နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယိ-ပြုပြီ။

မောရပရိတ္တံ-မောရသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂ ဗောဓိသမ္ဘာရေ-သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်တို့ကို ပူရေန္တံ-ဖြည့်တော်

မူသော၊ ဝဋ္ဋဇာတိယံ-ဝံး၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရားလောင်း ဝံးသူငယ်ကို၊ ယဿ ပရိတ္တဿ-အကြင်ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်၏၊ တေဇေန-တန်းခိုး တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ-တောမီးသည်၊ ဝိဝဇ္ဇယိ-ဖဲကြည့် လေ၏။

၇၃ သာရိပုတ္တဿ-သာရိပုတြာ အမည်ရှိသော၊ ထေရဿ-လကျာရံ မဟာထေရ်အား၊ လောကနာထေန-မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိ-⁺ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော၊ မဟာတေဇံ-ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော၊ တံ ပရိတ္တံ-ထိုဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလတည်းဟူသော ကျေးဇူးသည်၎င်း၊ သစ္စံ-သစ္စာတရားသည်၎င်း၊ သောစေယျံ-မြှုပ်စင်သောအဖြစ်သည်၎င်း၊ အနုဒ္ဓယာ-ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်း ကရုဏာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေန သစ္စေန-ထိုသစ္စာ ကောင်းဖြင့်၊ အနတ္တရံ-မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သစ္စ ကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာဟာမိ-ပြုလတ်အံ့။

၇၅ ဓမ္မဗလံ-တရားတော်၏အစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဇိနေ-မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ-သစ္စာစကား အစွမ်း

⁺ ဝံးမင်းနေရာ၊ ဆဋ္ဌိကာ အိုးထဲ၊ လထဲ ယုန်ဆင့်၊ ကျူခေါင်းပွင့်၊ မှတ်လင့် ကပ္ပဋ္ဌိ။

ကို၊အဝဿာယ-အစိုပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-
ငါသည်၊အကာသိ'-ပြုပြီ။

၇၆ မေ-ငါ့အား၊ပက္ခာ-အတောင်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
အပတနာ-မပျံနိုင်ကုန်၊မေ-ငါ့အား၊ပါဒါ-ခြေတို့သည်၊ သန္တိ-
ရှိကုန်၏၊အဝဇ္ဇနာ-မသွားနိုင်ခဲ့ကုန်၊မာတာ ပိတာစ-ငါ့မိ ငါ့ဘ
တို့သည်လည်း၊ နိက္ခန္တာ-ငါ့ကိုစွန့်လျက် ပျံထွက်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ဇာတ
ဝေဒ-တောမီး၊ ပဋိတ္တမ-ဖဲကြည်လေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစ္စကိရိ
ယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊အဟံ-ငါသည်၊အကာသိ'-ပြုပြီ။

၇၇ မယံ-ငါသည်၊ သစ္စေ-သစ္စာကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်။သဟ-ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊မဟာပဇ္ဇလိတော-ကြီးသော
အလျှံရှိသော၊သိဝိ-တောမီးသည်၊သောဠသ ကရိသာနိ-တဆယ့်
ခြောက်မင်းပယ်စာတို့တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ-ဖဲကြည်လေပြီ၊ သိဝိ-မီး
သည်၊ ဥဒကံ-ရေသို့၊ ပတုာ-ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ-ငြိမ်း
သကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အထူ၊ နိဗ္ဗာယိ-ငြိမ်းလေပြီ၊ မေ-ငါ၏၊
သစ္စေန-သစ္စာနှင့်၊ သမေ-တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
သော-ဤသည်ကား၊မေ-ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ-သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇပရိတ္တံ-ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + + +

ဇေဋ္ဌသုတ် အနက်

၇၈ ယဿ - အကြင်ဇေဋ္ဌသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရ
ဇ္ဇနာပိ-အောက်မှေကာမျှဖြင့်လည်း၊ အန္တလိက္ခေပိ-ကောင်း

ကင်၌ သော်လည်း၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူမိယံ ဝိယ-
မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ-အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပတိဋ္ဌံ-တည်ရာကို၊ အဓိ
ဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်၏။

၇၉ ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ-ဘိလူး၊ ခိုးသူ အစရှိသည်တို့
ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝ ဇာယမှာ-အလုံးစုံသော ဥပဒ္ဒဝေါ
တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ၊ မုတ္တာနံ-လွတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
၏၊ ဂဏနာစ-အရေအတွက်သည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တံပရိတ္တံ-ထို
မဇ္ဈိမသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-
ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀ ဘန္တေကဿာ-အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ-ဤမဇ္ဈိ
သုတ်ကို၊ မေ-အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သမ္မုခါ-အထံတော်မှ၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရသည်ကား၊
ဧဝံ-ဤသို့ပါတည်း၊ ဧကံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီး၌၊
အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိကသေဌေး၏၊ အာရာမေ-နှလုံး
မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။

၈၁ တဩ ခေါ-ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ-ရဟန်း
တို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူ၏၊ တေ ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ တေ-အရှင်ဘုရားအား၊ ဘဒ္ဒံ-ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်စေသတည်း ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပစ္စုသောသုံ-စကားတုံ့ပြန်လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ဧတံ ဝစနံ-ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော
စကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘူတ
ပုဗ္ဗ-ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော-တာဝတိံ
သာ နတ်၊ အသုရာနတ်တို့၏စစ်ပွဲသည်၊ သမုပဗျူဋ္ဌော-ကောင်း
စွာ စုရုံးစည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်း
တို့၊ အထ ခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနံ-စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝ
တိံသာနတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြော-အစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြားမင်း
သည်၊ တာဝတိံသေ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊
ဒေဝေ-နတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်ဆို၏၊ မာရိသာ-အချင်း
နတ်များတို့၊ သင်္ဂါမ ဂတာနံ-စစ်ပွဲသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝေါ
ဒေဝါနံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်
ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ် ခက်ထရော်
ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယောယောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ ဖြစ်ငြား
အံ့၊ တသ္မိံ သခယေ-ထိုအခါ၌၊ မခေဝ-ငါသိကြားမင်း၏သာ
လျှင်၊ ဇေဝံ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယျာယ-ကြည့်ကြကုန်
လော့၊ ပဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ မမ-ငါသိကြားမင်း၏၊ ဇေဝံ-တမ်းခွန်
ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေါ တုမှာကံ-သင်
နတ်များတို့၏၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ
ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော
ယောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်
၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်
ခက်ထရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိ
ယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၈၂ မေ-ငါသိကြားမင်း၏၊ဇေယျ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ နော စေ
ဥဇ္ဈောကေယျာထ-အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထို
သို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်
ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေယျ-တမ်းခွန် ဖျားကို၊
ဥဇ္ဈောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ ပဇာ
ပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
ဇေယျ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယတံ-ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ
တုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင်ကြောက်
ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်
ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော ယောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို
ကြောက်ခြင်း၊ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
သည်၊ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၈၃ ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ-
နတ်မင်း၏၊ဇေယျ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊နော စေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-
အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊အထ-ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ-နတ်
မင်း၏၊ ဇေယျ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်
လော့၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
ရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဇေယျ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယတံ-
ကြည့်ကုန်သော၊ဝေါတုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ယံဘယံဝါ-
အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်
ခက်ထရော်ရှိခြင်း သည်၎င်း၊ ယော ယောမဟံသောဝါ-အကြင်

ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊
သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၈၄ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
၏၊ ဓဇ္ဇိ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ-အကယ်
၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အလ-ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊
ဤသာနဿ-ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
ဓဇ္ဇိ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊
ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
ရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇိ-တမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-
ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေဝါ တုမှာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံ
ဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင်
ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော ယောမဟံသောဝါ-
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်
လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ-မိန့်ဆို၏။

၈၅ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒဿ-အစိုးရ
သော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ တံ ခေါပန ဓဇ္ဇိ-ထိုတမ်းခွန်
ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ- ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊
ပဇာပတိဿ-ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်
မင်း၏၊ တံ ခေါပန ဓဇ္ဇိ-ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-
ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏ အမည်ရှိ

သော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါပန ဇေဝံ-ထိုတမ်းခွန်
ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊
ဤသနဿ-ဤသန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
၏၊ တံ ခေါပန ဇေဝံ-ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံဝါ-
ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ယံ ဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်
ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ-အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိ
ခြင်းသည်၎င်း၊ ယော သောမဟံသောဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွှေး
ညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်
ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထခြင်းသည်၊
ပဟိယေထာပိ-ပျောက်မူလည်း ပျောက်ရာ၏ နော ပဟိယေထာ
ပိ-မပျောက်မူလည်း မပျောက်ရာ။

၈၆ တံ-ထိုသို့ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု-
အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဟိယသွာ-
အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့ကို၊ ဣဇ္ဇော-အစိုးရသော၊
သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အဝိတရာဂေါ-မကင်းသော ရာဂ
ရှိ၏၊ အဝိတ ဒေါသော - မကင်းသော ဒေါသရှိ၏၊ အဝိတ
မောဟော-မကင်းသော မောဟရှိ၏၊ ဘိရု-ကြောက်တတ်၏၊
ဆန္ဒိ-ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိတတ်၏၊ ဥတြာသိ-ထိတ်လန့်တတ် ၏၊
ပလာယိ-ပြေးတတ်၏၊ ဣတိတသွာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယေထာပိ-
ပျောက်မူလည်း ပျောက်ရာ၏၊ နော ပဟိယေထာပိ-မပျောက်မူ
လည်း မပျောက်ရာ။

၈၇ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ ခေါ-ငါဘုရားသည်ကား၊
ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒါမိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရည
ဂတာနံ ဝါ-တောသို့ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခမူလ

ဂတာနံဝါ-သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုညာဂါရ ဂတာနံ ဝါ-ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသို့ ကပ်သည်မူ
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှာကံ-သင်တို့အား၊ ဘယံဝါ-ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊
 ထောမဟံသောဝါ- ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ သစေ-
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံ သမယေ-ထိုအခါ၌၊
 မမေဝ-ငါဘုရား ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ-အဖန်
 တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့။

ဂဂ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန-ဤသို့ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
 သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟမည်တော်မူ၏၊
 သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန
 န-ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောဥပ္ပေယျဓံတရား ငါးပါးတို့ကို မတောက်
 မပြန် သယမ္ဘူညဏ်ဖြင့် အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန-ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
 သမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊ သော ဘဂဝါ-ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ကောင်း
 သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 သုဂတော-သုဂတ မည်တော်မူ၏၊ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ သောကသုံးပါး
 ကို အကြွင်းမရှိ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊

လောကဝိဒု - လောကဝိဒု မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဤသို့
လူယောက်ျား၊ နတ်ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား တို့ကို
အတုမရှိ ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ - အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ
ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ လူ နတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ-သတ္ထာဒေဝ
မနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဤသို့ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို
ကိုယ်တိုင်လည်း သိ၊ ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော
ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-
ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးရှိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ ဘဂဝါ-ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့။ အနုဿရေ
ယျာထ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉ ဟိသစ္စံ-မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ မမံ-ငါဘုရားဂုဏ်
တော်ကို၊ အနုဿရတံ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊
ဝေါတုမှာကံ - သင်ချစ်သားတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင်ကိုယ်ခက်
ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင်
ကြက်သီးမွေညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊
သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်။ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။

၉၀ မံ-ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာထ-
အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ
ကုန်သည့်ရှိသော်၊ ဓမ္မ-တရားတော်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၁ ဆဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော-တရားတော်
မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော-ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော-
တရားတော်မြတ်သည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော-မျက်မှောက်၌ အကျိုးပေး
ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ ဓမ္မော-မဂ်လေးပါးတရားတော်သည်၊ အကာ
လိကော-မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏၊ ဓမ္မော-တရား
တော်သည်၊ ဟေပဿိကော-လာလှည့်၊ ရှုလှည့် ဟူသော အစီ
အရင်ကို ထိုက်၏၊ ဓမ္မော-တရားတော်သည်၊ ဩပနေယျိကော-
နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ ဓမ္မော-တရားတော်ကို၊ ပစ္စတ္တံ-
အသီးအသီး၊ ဝိညူဟိ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိအပ်
ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကြ
ကုန်လော့။

၉၂ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မ-တရားဂုဏ်
တော်ကို၊ အနုဿရတံ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊
ဝေဂါတုမှာကံ-သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်း
သည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်း
သည်၎င်း၊ ယော ယောမဟံသောဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊
ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိ
ယိဿတိ-ပျောက်ယတ္တံ့။

၉၃ ဓမ္မ-တရားတော်ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာထ-
အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေ
ယျာထ-အောက်မေ့မိကုန်လော့။

၉၄ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-
တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော-ကောင်းစွာ
ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော-
တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဥပ္ပဋိပဇ္ဇော-ဖြောင့်ဖြောင့်
ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော-
တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဣယပ္ပဋိပဇ္ဇော-အသင့်အား
ဖြင့် ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
သံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ သာမိဗိပ္ပဋိပဇ္ဇော-
အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏၊ စတ္တာရိ-လေး
ပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ-အကြင်ယောက်ျား
မြတ်၏ အစုံတို့သည်၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယေ
ဇုမေပုရိသပုဂ္ဂလာ-အကြင်အသီးသော ယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေ
သော သာဝက သံဃော-ထိုအစုံအားဖြင့် လေးပါး၊ အသီး
အားဖြင့် ရှစ်ပါးသောတပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ အာ
ဟုနေယျော-အဝေးမှဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ ပါဟု
နေယျော-ညွှတ်သည်တို့အားရည်မှတ်၍ထားသော ပစ္စည်းအထူး
ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော-မြတ်သောအလှူကို
ခံထိုက်၏၊ အဗ္ဗလီ ကရုဏီယော-လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏
လောကဿ-လူများ၏၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-

ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်၏။
 ဣတိ-ဤသို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
 အောက်မေ့ကုန်သော။

၉၅ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ-အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေ-သင်တို့အား၊
 ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ-
 အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ယော လောမ
 ဟံသော ဝါ - အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမ
 ဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၆ တံ-ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်၊
 ကိဿ ဟေတု - အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊
 တထာဂတော-ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့
 သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ဝါဘုရားသည်၊
 အရဟံ - ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရား
 ကို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝိတရာဂေါ-ကင်းသောရာဂရှိ၏၊ ဝိတ
 ဒေါသော-ကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏၊ ဝိတမောဟော-ကင်းသော
 မောဟရှိ၏၊ အဘီရ-မကြောက်တတ်၊ အဆန္ဒိ-ကိုယ် ခက်
 ထရော် မရှိတတ်၊ အနုဋ္ဌာသိ-မလန့်တတ်၊ အပလာယီ-မပြေး
 တတ်၊ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့
 သတည်း။

၉၇ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤ ‘သစေ တုမ္မာကံ
 ဘိက္ခဝေ’ စသောစကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော-

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သော စကားကို၊ ဝတ္ထာန-ဆို၍၊ အထ-ထိုနောက်မှ၊ အပရံ-တပါးသော၊ ဧတံ-ထို“အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ”စသော စကားကို၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

၉၈ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရညေ ဝါ-တော၌၎င်း၊ ရုက္ခ မူလေ ဝါ-သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း၊ သုညာဂါရေဝါ-ဆိတ်ကွယ်ရာ ကျောင်း၌၎င်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ တုမေ-သင်တို့ သည်၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့၊ တုမာကံ- သင်တို့၏၊ ဘယံ-ကြောက်ခြင်းသည်၊ နောသိယာ-မဖြစ်ရာ။

၉၉ လောကဇေဋ္ဌံ-လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘံ- လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-ငါဘုရားကို၊ နော စေ သရေ ယျာထ-အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ-သံသရာမှ ထွက် မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဒေသိတံ-ငါဘုရားသည်၊ ကောင်း စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားတော် ဂုဏ်ကို၊ သရေ ယျာထ-အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀ နိယျာနိကံ-သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဒေသိတံ-ငါဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ နော စေ သရေယျာထ-အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ-ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန် သည်ရှိသော်၊ ပုညက္ခေတ္တံ-ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ- အတုမရှိသော၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ သရေယျာထ- အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁ ဘိက္ခုဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓ-ဝါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ ဓမ္မ-တရားဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊
သံဃဉ္စ-သံဃာဂုဏ်တော်ကို၎င်း၊ သရန္တာနံ - အောက်မေ့ကုန်
သော သင်တို့အား၊ ဘယံဝါ-ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ
ဝါ-ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ လောမဟံသော ဝါ-
ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း၊ န ဟေဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့။

ဓဇ္ဈပရိတ္တံ-ဓဇ္ဈသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂-၁၀၃ နာထဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓု သမ္ပတေ-
သူတော်ကောင်းတို့သည် ကောင်း၏ ဟု သမုတ်အပ်သော၊
သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ-မကြည်ညိုကုန်သော၊
စက္ကေဟိ-ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကိဗ္ဗိသ
ကာရိတိ - မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ အ မနုဿေဟိ-
ဘီလူးတို့သည်၊ စတဿန္တံ-လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့ကို၊
အဟိံ သာယစ-မညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၎င်း၊ ဂုတ္တိယာစ-စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ၎င်း၊ မဟာဝီရော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင်
အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ
ပြီ၊ တံပရိတ္တံ- ထိုအာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို
သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ဝါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄ စက္ခုမန္တဿ-စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိရိ
မတော-ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿစ-

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗ ဘူတာနကမ္ပိနော-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော် မူတတ်သော၊ သိဒ္ဓိဿာပိစ-သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅ နှာတကဿ-ဆေးလျှော်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူသော၊ တပဿိနော-ရှိုးခြံသောအကျင့် ရှိတော်မူသော၊ ဝေဿဘုဿစ - ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရသေနာပဗ္ဗိနော-မာရစစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော၊ ကကုသန္ဓဿ-ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆ ဗြာဟ္မဏဿ - မကောင်းမှုကို မျှောပြီးထသော၊ ဝုဿိမတော-သုံးပြီးသောအကျင့် ရှိတော်မူထသော၊ ကောဏာဂမနဿစ-ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ- ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော၊ ကဿပဿစ-ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇ ယော-အကြင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခ-ပနုဗ္ဗနံ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊

ဣမံ ဓမ္မံ-ဤတရားကို၊ ဒေသေသိ-မူပြီ၊ အင်္ဂါရသဿ-ကိုယ်
တော်မှ ထွက်သော အရောင်ရှိသော၊ သိရိမတော - ဘုန်း
ကြွယ်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သကျပုတ္တဿ-သာကီဝင်
မင်းသား၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ တဿစ-ထိုဂေါတမ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊
အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈ လောကေ - လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ - ငြိမ်းလေ ကုန်ပြီး
သော၊ ယေပိဇိနာ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ယထာ
ဘူတံ-ဟုတ်သောအလျောက်၊ ဝိပဿိသုံ-မြင်ကုန်ပြီ၊ တေ ဇိနာ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပိသုဏာ-ချောပစ်သောစကားကို
မဆိုကုန်၊ အထ-ထိုမျှ၊ မဟန္တာ-မြတ်ကုန်၏၊ ဝိတသာရဒါ-
ကြော့လှံရွံခြင်း ကင်းကုန်၏။

၁၀၉ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆွ
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မဟန္တံ - မြတ်စွာထသော၊
ဝိတသာရဒံ-ကြော့လှံရွံခြင်းကင်းတော်မူသော၊ ဒေဝမနုဿာ
နံ-နတ်လူတို့၏၊ ဟိတံ-အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ် ထ
သော၊ ယံဂေါတမံ-အကြင် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝ
မနုဿာ-နတ်လူတို့သည်၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀ ဧတေသမ္ပုဒ္ဓါစ-ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၎င်း၊ အညေ-တပါးကုန်သော၊ အနေက သတ ကောဋီ
ယော-ကုဋေအရာမက များလှစွာကုန်သော၊ သမ္ပုဒ္ဓါစ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ အသမ သမာ-အတုမရှိသော ဘုရားတို့နှင့်သာ

တူတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒသ ဗလူပေတာ-ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ-လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တော်တို့နှင့်၊ ဥပါဂတာ - ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ အာသဘံ-ပုရိသ ဥသဘ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဌာနံ-သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ-ဝန်ခံတော်မူကုန်၏။

၁၁၂ ပရိသာသု-ပရိသတ်လေးပါး၊ ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့၌၊ ဝိသာရဒါ-ရွံရှားခြင်း ကင်းတော်မူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သီဟနာဒံ-ခြင်သံမင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသော စကားတော်ကို၊ နဒန္တိ-မြွက်ဆိုတော်မူကုန်၏။ လောကေ-လောက၌၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ-တစုံတယောက်သော သူသည် ဟောခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဗြဟ္မစက္ကံ-မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တိ-ဟောတော်မူကုန်၏။

၁၁၃ အဋ္ဌာရသဟိ-တဆယ့် ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ-ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ + ဥပေတာ-ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ နာယကာ - နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ - သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာ

+ ဝိဘင်္ဂဋ္ဌကထာ ပဏာမ၏ အဖွင့် မူလ, အနုဒ္ဓိကာရူ။

ဧရာ-ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၄ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ-တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်ဖြင့်၊ သုပဘာ-ကောင်းစွာ ထွန်းတောက်ပတော်မူကုန်၏၊ မုနိကုဉ္ဇရာ-ရဟန်းတို့ထက်မြတ်တော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗညုနော-ခပ်သိမ်းသော ညေယျဓံတရားငါးပါးတို့ကို သိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒီကာသဂါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရားလေးပါး ရှိတော်မူကုန်၏၊ ဇိနာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၅ မဟာပဘာ ကြီးမြတ်သောကိုယ်တော်ရောင်၊ ဉာဏ်တော်ရောင် ရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာတေဇာ - ကြီးမြတ်သော တန်းခိုးရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာပညာ-ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟဗ္ဗဿာ- ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အားဆယ်ပါး ရှိတော်မူကုန်၏၊ မဟာကာရုဏီကာ-ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူကုန်၏၊ ဇိရာ-ပညာ၊ သမာဓိ ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေသန္တာ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခေါဟာ-ချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၆ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပါစ-မှီရာ ကျွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ နာယာစ-ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာစ- တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ တာဏာစ- သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှလည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏၊ လေဏာစ-ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ဂတိစ-လားရာ

လည်း ဖြစ်သော်မူကုန်၏။ ဗန္ဓုစ-အဆွေအမျိုးလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ မဟေဿာသာစ - လေးသမားကြီးတို့နှင့်လည်း တူတော်မူကုန်၏။ သရဏာစ - သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ-စီးပွားကိုလည်း ရှာတော်မူတတ်ကုန်၏။

၁၁၇ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ-လူ၏၊ ပရာယဏာစ-မှီရာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ပုရိသုတ္တမေ၊ ပုရိသုတ္တမာနံ - ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊ တေသံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ-ခြေတော်တို့ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေ တထာဂတေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ ဝစသာစ-နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ မနသာ စေတ-စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ သယနေစ-အိပ်သောအခါ၌၎င်း၊ အာသနေစ-ထိုင်သောအခါ၌၎င်း၊ ဌာနေစ-ရပ်သောအခါ၌၎င်း၊ ဂမနေစာပိ-သွားသောအခါ၌၎င်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉ သန္တိကရာ-ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခေန-ချမ်းသာသဖြင့်၊ တုဝံ-သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု-စောင့်ကောက် မူစေကုန်သတည်း၊ တေဟိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရက္ခိတော-စောင့်ကောက်မှုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-စောင့်အပ်သော၊ တွံ-သင်သည်၊ သန္တောစ-ငြိမ်းချမ်းသည်လည်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘယေဟိ-ခပ်သိမ်း

သော ဘေးဘို့မှ၊ မုတ္တောစ - လွတ်သည်လည်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၂၀ တုဝံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗရောဂါ-ခပ်သိမ်းသော အနာရောဂါ
မှ၊ ဝိနိမုတ္တောစ - ကင်းလွတ်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော
စ-ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသည်၎င်း၊ သဗ္ဗဝေရံ-
ခပ်သိမ်းသော အတွင်းအပ ဘေးရန်ကို၊ အတိတ္တန္တောစ - လွန်
မြောက်နိုင်သည်၎င်း၊ နိဗ္ဗုတောစ - ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း
ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁ တေသံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သစ္စေနစ-သစ္စာ အာနု
ဘော်ကြောင့်၎င်း၊ သီလေနစ-သီလအာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ ခန္တိ
မေတ္တာ ဗလေနစ-ခန္တိ မေတ္တာ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ တေပိ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ အမှေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-
အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူစေကုန်သတည်း။

၁၂၂ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ-အရှေ့မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ဘူတာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့
သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊ အမှေ-
ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ-တောင်မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-ကုမ္ဘဏ်နတ်
တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း၊
အမှေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-

ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄ ပစ္ဆိမသ္မိဒိသာဘာဂေ-အနောက်မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂါ-နဂါးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ အမွေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅ ဥတ္တရသ္မိဒိသာဘာဂေ-မြောက်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေဝိ-ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ အမွေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆ ပုရတ္ထိမေန-မြင့်မိုတောင်မှ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ တေရဋ္ဌာ-တေရဋ္ဌနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ဒက္ခိဏေ-နမြင့်မိုတောင်မှ တောင်မျက်နှာ၌၊ ဝိရုဠကော-ဝိရုဠက နတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ပစ္ဆိမေန-မြင့်မိုတောင်မှ အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဝိရူပက္ခော-ဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ဥတ္တရံ ဒိသံ-မြင့်မိုတောင်မှ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ကုဝေရော-ကုဝေရနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏။

၁၂၇ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ တေမဟာရာဇာ-ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ လောကပါလာ-လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်၏၊ ယသသိနော-များသော အမြွေအရံ

ရှိကုန်၏။ တေပိ မဟာရာဇာ-ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း၊ အမွေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၂၈ မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော၊ အာကာသဋ္ဌာစ-ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန်သော၊ ဘူမဋ္ဌာစ-မြေ၌လည်းတည်ကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်၎င်း၊ နာဂါစ-နဂါးတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေပိ-ထိုနတ်နဂါးတို့သည်လည်း၊ အမွေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉ ဣဒဿသနေ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာ-ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါစ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေပိ ဒေဝါ-ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ အမွေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ-အနာမရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေနစ-ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀ သဗ္ဗိတိယော-ခပ်သိမ်းကုန်သော ဥပဗ္ဗဝေါတို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု-ဖဲကြည်စေကုန်သတည်း၊ သောကောစ-စိုးရိမ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ရောဂေါစ-အနာသည်၎င်း၊ ဝိနဿတု-ပျောက်စေသတည်း၊ ကေ-သင့်အား၊ အန္တရာယာ-အန္တရာယ်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု-မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိစ-ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်

၎င်း၊ ဒိဃာယုကောစ-ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း၊ တဝ-
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဝုဓာပစာယိနော-အသက်ဖြင့် ကြီးသော
သူ၊ ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးသောသူတို့ကို အရိအသေ ပြုလေ့ရှိသော၊ အဘိ
ဝါဒန သီလိဿ-ရှိခိုးခြင်း အလေ့ရှိသော သူအား၊ အာယုစ-
အသက်ရှည်ခြင်း၎င်း၊ ဝဏ္ဏောစ-အဆင်းလှခြင်း၎င်း၊ သုခဉ္စ-
ချမ်းသာခြင်း၎င်း၊ ဗလဉ္စ-ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား ကြီးခြင်း၎င်း၊
ဣတိ-ဤသို့၊ စတ္တာရော - လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ကောင်း
သော အကျိုးတရားတို့သည်၊ ဝဇုန္တိ-ပွားများကုန်၏။

အာဇာနာဋိယ သုတ္တံ-အာဇာနာဋိယသုတ်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

+ + + + +

အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂-၁၃၃ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို၊
ဘဏန္တဿ-ရှုတ်သောသူ၏၊ နိသိန္နဌာန ဓောဝနံ-နေရာ အင်း
ပျဉ်ကို ဆေးသော၊ ဥဒကမ္ပိ ရေသည်လည်း၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံ
သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပရိဿယံ-ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ-ပျောက်
စေတတ်၏၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင် ပရိတ်တော်သည်၊ တင်္ဂဏေ-ထို
ခဏ၌၊ သောတ္ထိနာ-ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂဗ္ဘဝုဌာနဉ္စ - ကိုယ်ဝန်မှ
ထခြင်းကိုလည်း၊ သာဓေတိ ပြီးစေတတ်၏၊ အင်္ဂုလိမာလဿ-
အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော၊ ထေရဿ-မထေရ်အား၊ သောက
နာထေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော် မူအပ်

သော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိ-ကပ္ပာပတ်လုံး တည်ထသော၊ မဟာတေဇ-
ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော၊ တံပရိတ္တံ-ထိုအင်္ဂုလိမာလပရိတ်
တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းဘို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊
သဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄ တဂိနိ-နှမ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယတော-အကြင်အခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ-စတည်၍၊ အရိယာယ-မြတ်သော၊ ဇာတိယာ - ဇာတ်
အားဖြင့်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စတည်
၍၊ သဗ္ဗိစ္စ-သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် အားထုတ်၍၊ ပါဏံ-
သတ္တဝါကို၊ ဇီဝိတာ-ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတာ-ချဘူးသည်
ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ-ငါမသိ၊ တေန သစ္စေန-ကြောင့်၊ တေ-
အား၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊
ဂစ္ဆဿ - ဝမ်း၌တည်သော သူငယ်အားလည်း၊ သောတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ-အင်္ဂုလိမာလ သုတ်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

ဗောဇ္ဈင်္ဂ သုတ် အနက်

၁၃၅-၁၃၆-၁၃၇ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ သံသရန္တာနံ-ကျင်
လည်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ-အလုံးစုံသော
ဆင်းရဲကို ဖျောက်ဟတ်ကုန်သော၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဓနေ-မာရ
စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဗောဇ္ဈင်အမည်ရှိကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မေ-အကြင်တရား

တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ-သိကုန်သောကြောင့်၊ ဥတ္တမာ-မြတ်ကုန်သော၊
 ဣမေသတ္တာ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါ-ဘဝသုံးပါးမှ၊ မုတ္တ
 ကာ-လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော၊
 အဇရံ-အိုခြင်းမရှိသော၊ အဗျာဓိ-ဖျားနာခြင်းမရှိသော၊ အမတံ-
 သေခြင်း မရှိသော၊ နိဗ္ဗယံ-ဘေးမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ-
 ရောက်ကုန်၏၊ ဝေမာဒိ ဂုဏူပေတံ-ဤသို့အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ-တပါးမက များလှစွာသော
 ဂုဏ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ ဩသဓဉ္စ-ဆေးသဘွယ်
 လည်း ဖြစ်ထသော၊ မန္တဉ္စ-မြတ်သော မန္တန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်
 ထသော၊ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-
 အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြ
 ကုန်အံ့။

၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀ သတိသင်္ခါတော-သတိဟုဆိုအပ်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-ဗောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယောစ-သစ္စာလေးပါး
 တရားတို့ကို အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆင်ခြင်တတ်
 သောဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ ဝီရိယံ-ဝီရိယ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း၊ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၊ ပဿဒ္ဓိ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂတို့၎င်း၊ တထာပရေ-ထိုမှ တပါးကုန်သော၊ သမာဓု
 ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ-သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂတို့
 ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗဒဿိနာ-
 အလုံးစုံသောတရားကို မြင်တော်မူပြီးသော၊ မုနိနာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတာ-ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သော၊ ဧတေ-ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့ကို၊ ဘာဝိတာ-ပွားစေ
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတာ-အကြိမ်များစွာ အလေ့

အလာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာဃစ-ထူးသော ဉာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ၎င်း၊ နိဗ္ဗာနာယစ-နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၎င်း၊ ဗောဓိယာ
စ-မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ၎င်း၊ သံဝတ္ထန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊
သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁-၁၄၂ ကေသ္မိံ သမယေ - တပါးသောအခါ၌၊ နာ
ထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိလာနေ-နာကုန်သော၊ ဒုက္ခိတေ-
ဆင်းရဲကုန်သော၊ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ - မောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်ကို၎င်း၊
ကဿပဉ္စ-ကဿပထေရ်ကို၎င်း၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ-ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အဒေသယိ-ဟောတော်
မူပြီ၊ တေစ-ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ တံ- ထိုတရားတော်ကို၊
အဘိနန္ဒိတွာ - အလွန် နှစ်သက်ကုန်၍၊ တင်္ခဏေ- ထိုခဏ၌၊
ရောဂါ-အနာရောဂါမှ၊ မုစ္စိံ သု-လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-
ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃-၁၄၄ ကေဒါ-တပါးသောအခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာပိ-တရား
မင်းဘုရားသည်လည်း၊ ဂေလညေန-အနာသည်၊ အဘိ ဝိဠိတော-
အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ စုန္ဒတ္ထေရေန-စုန္ဒထေရ်ကို၊ တံ
ယေဝ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားခုနစ်ပါးကိုပင်လျှင်၊ သာဒရံ-ရိုသေခြင်း
နှင့်တကွ၊ ဘဏာပေတွာန-ဟောစေလတ်၍၊ သမ္မောဒိတွာန-နှစ်
လို့တော်မူ၍၊ ဌာနသော-ဟောသောခဏ၌၊ တမှာ အာဗာဓာ-
ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌာသိ-ထတော်မူ၏၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာ

စကားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တေ-သင့်အား၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅ တိဏ္ဏန္ဒိ-သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနံ-သီလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီး လေ့ကျက်ပြီးကုန်သော အရှင်မြတ်တို့အား၊ ပဟိနာ-ဗောဇ္ဈင် တရား ခုနစ်ပါး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော၊ တေစ အာဗာဓာ-ထိုအနာတို့သည်လည်း၊ မဂ္ဂဟတာ-မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ် ကုန်သော၊ ကိလေသာဇုဝ-ကိလေသာတို့ကဲ့သို့၊ အနုပ္ပတ္တိမမ္မတံ-တဖန်မဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက် ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သည်၊

နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥဏ္ဏာကျခြင်း၊ လကြိတ်ခြင်း စသော မကောင်းသောနိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါစ-အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ-အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ် သည်၎င်း၊ အကန္တံ-နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုရိနဉ္စ-

အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ်ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက် သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဇေတ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန-ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-ဝေးစွာ စင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဇန္တု-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၇ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော၊ ယောသဒ္ဓေါစ-အကြင်အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ-အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ်သည်၎င်း၊ အကန္တိ-နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ-အကြင်ကြောက်မက်ဘွယ်ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဇေတ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန- ဆယ်ပါးသော တရားတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-ဝေးစွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဇန္တု-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၈ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို မပွားစေတတ်

သော၊ ယောသဒ္ဓေါစ-အကြင် အသံသည်၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂ
ဟောစ-အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော
ပါပဂြိုဟ်သည်၎င်း၊ အကန္တိ-နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿု
ဝိနန္ဒ-အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်းသော
အိပ်မက်သည်၎င်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထို
မကောင်းသော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ သံဃာနုဘာဝေန-
သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ - ဝေးစွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊
န္တေ-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ-ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့
သည်၊ နိဒ္ဒါက္ခာစ-ဆင်းရဲခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-
ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဘယပ္ပတ္တာ - ဘေးဥပဒ် နှိပ်စက်ခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိ
နော-သတ္တဝါတို့သည်၊ နိဗ္ဗယာစ - ဘေးဥပဒ် ကင်းကုန်သည်
လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သောကပ္ပတ္တာ-ဆွေမျိုး
ပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ-
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါ တို့သည်၊
နိဿောကာစ-စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။

၁၅၀ ဧတ္တာဝတာစ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်
အနက်အစဉ်ဖြင့်လျှင်၊ အမှေဟိ-ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ-ဆည်းပူး
အပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ - ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ-

ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်း
အကျိုးငှါ၊ အနုမောဒန္တ-ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅၁ သဒ္ဓါယ-ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ-
ဆွမ်း စသော ဒါန ဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တ-ပေးလှူစေကုန်သတည်း။
သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သီလံ-ပဉ္စသီလ စသည်ကို၊ ရက္ခန္တ-
စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာ သီရိတာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ
၌ လွန်စွာ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
အာဂတာ - ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှါ လာကုန်သော၊
ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တ-ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂ ဗလပ္ပတ္တာ - ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်
အား ဆယ်ပါးသို့ ရောက်တော်မူကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ - မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ-
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ - ရဟန္တာတို့၏၎င်း၊ ယံ
ဗလံ-အကြင်ဉာဏဗလသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿ ဗလဿ-ထို
ဉာဏဗလ၏၊ တေဇေန-တန်းခိုးဖြင့်၊ သဗ္ဗသော-ခပ်သိမ်းသော
အရပ် ဆယ်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ - အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗန္ဓာမိ-ဘွဲ့၏။

၁၅၃ ဣဝေါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုန်
ပြည်တို့၌၎င်း၊ သစ္စေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံ
သော၊ ဝိတ္တံ - နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ ရတနံ-
အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ - ရှိ၏၊ တဿာဂတေန - မြတ်စွာ
ဘုရားနှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊

ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၄ ဣဝေါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုနံပြည်တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံ ကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ ရတနံ-အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန-မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ ဓမ္မေ-တရားတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၅ ဣဝေါ-ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်၊ ကလုနံပြည်တို့၌၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌၎င်း၊ ယံ ကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ ရတနံ-အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန - မြတ်စွာဘုရား တပည့်သားသံဃာတော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ - သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာသည်၊ တဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန-ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘာန္တု-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၇ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာသည်၊ တဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဓမ္မာ နဘာဝေန-ခပ်သိမ်းသော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ- ထို သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘာန္တု- ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၈ သဗ္ဗမင်္ဂလံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာ စီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာသည်၊ တဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝဟာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့ သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသံဃာ နဘာဝေန-ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘာန္တု-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၅၉ မဟာကာရဏိကော - ကြီးမြတ်သော ကာရဏာရှိတော်
မူသော၊ နာထော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-ခပ်သိမ်း
သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ-အစီးအပွားအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗာ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ-ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇရတွာ-ဖြည့်တော်
မူ၍၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သဗ္ဗေမိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့
မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းတည်းဟူသော သစ္စာကြောင့်၊ တေ-
သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း သောတ္ထိ-ချမ်းသာ ခြင်း
သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀ သကျာနံ-သင်္ကာဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝရဇနာ - နှစ်သက်
ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ-
ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်၏၊ မူလေ-အနီးဖြစ်သော အပရာဇိတ ပလ္လင်
တော်၌၊ ဇယန္တောယထာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသကဲ့
သို့၊ ဧဝ မေဝ-ဤ အတူသာလျှင်၊ ဇယော - အောင်ခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဇယမင်္ဂလေ-ရန်ကို အောင်ကြောင်း
ကောင်းမှုမင်္ဂလာကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊ ဇယသု - အောင်စေ
သတည်း။

၁၆၁ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ အဘိဓေ
ကေ-အဘိသိက် ခံတော်မူရာ ဖြစ်သော၊ ပုတုဝိပုက္ခလေ - မြေ
အပြင်၌ ထန်ရှင်း စင်ကြယ် တင့်တယ်သော၊ သီသေ - မြေတို့၏
အထွတ် အထိပ်ဖြစ်သော၊ အပရာဇိတ ပလ္လင် - အပရာဇိတ
ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒတိ-

နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဥပနိသီဒိယ- ရွံညွှန်အတွင်း ကပ်ချဉ်း တည်နေ ကုန်၍၊ မဇ္ဈ-ရွံ့နှစ်ညွှန်ပျောင်း ပုန်းအောင်း၍နေသော ငါးတို့ ကို၊ ဘက္ခယန္တိ-ညှဉ်းဆဲကိုက်ဖြတ် စားသတ်ကြကုန်၏။

၄-၅ တတ္ထ-ထိုရေအိုင်၌၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဉာတိဟိ- ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ- တကွ၊ ဝိဠိတော-ရေကုန် ခြောက်ခန်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဉာတိဘိ-ဆွေမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဝိဠိ တော-ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၍၊ (သဟ ကား နိပါတ်မျှသာ) ကေန ဥပါယေန-အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့်၊ ဉာတိ-ဆွေတော် မျိုးတော် တို့ကို၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေနခေါ-လွတ်စေရအံ့နည်း၊ ဝေ-ဤသို့၊ စိန္တေသိ-ကြံတော်မူပြီ၊ စိန္တယိတွာန-ကြံတော်မူပြီး ၍၊ ၈-၁ - ကြံတော်မူလသော်၊ ဓမ္မတ္ထံ-မှန်ကန်သော အနက် သဘော ဟူသော၊ အပဿယံ-ဆွေမျိုးတို့၏ အားထား ဖြစ်သော၊ သစ္စံ-သစ္စာတော်ကို၊ အဒ္ဓသံ-မြင်တော်မူပြီ၊ (အဒ္ဓသ ပဿယံ ကို 'အဒ္ဓသံ အပဿယံ' ဖြတ်) သစ္စေ-သစ္စာ၌၊ ဌတွာ- တည်လတ်၍၊ ဉာတိနံ-ဆွေမျိုးတို့၏၊ တံ အတိက္ခယံ-ထို ပျက်စီး ခြင်းကို၊ ပမောစေသိ-လွတ်စေတော်မူပြီ။

၆ သတံ-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မံ-အဟိံ သာဓမ္မကို၊ (သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတို့၏ အဟိံ သာဓမ္မ ကို) အနုဿဒိတွာ-အဖန်ဖန် ပြန်လှန်အောက်မေ့တော်မူ၍၊ ပရမတ္ထံ- မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သောသစ္စာ အနက်သဘောကို၊ ဝိစိန္တယံ- ကြံတော်မူလတ်၍၊ ယံ-အကြင်အမှုသည်၊ လောကေ-လောက ၌၊ ၇-၀ သဿတံ-မချွတ်မလွဲ ဖြစ်၏၊ တံ သစ္စကိရိယံ-ထိုသစ္စာမှုကို၊ အကာသိ-ပြုတော်မူပြီ။

၇ ယတော-အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တနံ-အတ္တဘောကို၊ သရာဓိ-အမှတ်ရ၏၊ ယတော-အကြင် အခါမှစ၍၊ ဝိညုတံ-ပြု၊ မပြုသင့် နှိုင်းချင့်လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်သည်၊ အသို့-ဖြစ်၏၊ တတော - ထိုအခါမှစ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ - စိတ်နှင့်တကွ စေ့ဆော်၍၊ ဧကပါဏမ္ဘိ - သတ္တဝါတကောင်ကိုမျှ၊ ဟိံသိတံ-ညှဉ်းဆဲအပ်ဘူးသည်ကို၊ (ကမ္မရုပ်၊ ပါဏံ နှင့် တုလျှတ်) ဟိံသိတော-ညှဉ်းဆဲဘူးသည် ဟူ၍၊ (ကတ္ထရုပ်၊ သတ္တံဒိ အဟံ နှင့် တုလျှတ်) နာဘိ ဇာနာဓိ-မသိစဘူးပေ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဇန္တော-မိုးနတ်သည်၊ အဘိဝဿတု-ရွာစေသတည်း။

၈ ပဇ္ဇန္တ-အို မိုးနတ်၊ အဘိတ္ထနယ-ထစ်ချုန်းမြည်ကြိုး သွန်းဖြိုး ရွာချပါလေ့၊ အဘိတ္ထနယံ-ထစ်ချုန်းလျက်၊ ဝဿာပေဟိ-ရွာစေပါလေ့၊ ကာကဿ-ကျိုးအပေါင်း၏၊ နိဓိံ-ကန်တွင်း၌ သက်ဆင်းတည်နေခြင်းကို၊ နာသယ-ရေပြည့်စေလျက် ဖျက်ဆီးပါလေ့၊ ကာကံ - ကျိုးအပေါင်းကို၊ သောကာယ-သောကမီးဖြင့်၊ (လိင်္ဂဗျတယ) ရနွေဟိ-ကြိုချက်ပါလေ့၊ (ကာကံ သောကံ ရနွေဟိတိ ကာက သံသော ဣမသ္မိံ မဟာ သရေ ဥဒကေန ပုဏ္ဏေ မစ္ဆေ အလတမာနော သောစိဿတိ၊ တံ ကာက ဂဏံ တံ ဣမ ကဒ္ဒမံ ပူဇေန္တော သောကာယ ရနွေဟိ၊ သောကာတ္တာယ ပန ဝဿာပယ၊ ယထာ အန္တော နိဇ္ဈာန လက္ခဏံ သောကံ ပါပုဏာတိ၊ ဧဝံ ကရောဟိတိ အတ္တော - ဟူသော အဋ္ဌကထာ အလို ရနွေဟိ - ရှိစေလို၏၊ ကာကံ - ကျိုးအပေါင်းကို၊ သောကာယ-ငါးမရ၍ သောကဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ရနွေဟိ-ပိတ်ဆို့

တားဆီးပါလော့ ဟု ပေး)မန္တေ-ငါးအပေါင်းတို့ကို၊(‘မဉ္ဇ’ဟု အချို့ရှိ၏၊မဉ္ဇ-ငါးကို၎င်း၊ မန္တေစ-ဆွေတော် မျိုးတော်ငါးတို့ကို ၎င်း ပေး) သောကာ - သောကမီးမှ၊ ပမောစယ-လွတ်စေပါ လော့။

၉ သစ္စဝရေ-မြတ်သောသစ္စာကို၊သဟ ကတေ-ပြုအပ်သည် နှင့်တပြိုင်နက်၊ ပဇ္ဇန္တော-မိုးနတ်သည်၊ အဘိဂဠိယ-ထစ်ချုန်း မြည်ကြိုး၍၊ ထလံ-ကုန်းကို၎င်း၊ နိန္ဒဉ္စ-ချိုင့်ကို၎င်း၊ ပူရေန္တော- ပြည့်စေလျက်၊ ခဏေန - တခဏခြင်းဖြင့်၊အဘိ ဝဿထ-ရွာချ လေပြီ။

၁၀ စေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥတ္တမံ ဝိရိယံ-မြတ်သော လုံ့လတော်နှင့်စပ်သော၊ သစ္စဝရံ-သစ္စာမြတ်ကို၊ ကတွာ-ပြု တော်မူ၍၊ သစ္စတေဇ ဗလသိတော-သစ္စာတေဇော် အစွမ်း တော်၌ မှီသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမေဃံ-မိုးကြီး သည်းစွာကို၊ ဝဿာ ပေသိ-ရွာစေတော်မူပြီ၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ သစ္စေန-သစ္စာတော် နှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သော-ဤသည် ကား၊မေ-ငါဘုရား၏၊သစ္စပါရမီ-သစ္စာပါရမီတော်တည်း။

မန္တရာဇ ပရိတ္တံ-ငရံ၊မင်းပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

+ + + +

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိညွတ်တွား၍၊ သားနှင့်
မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ ဝတ်၊ ချွတ်မှု ပါယ်ရွာ၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပါစေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောက ကျင့်ရာ၊
အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသွီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ ဣမျှစေ၍၊
စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ကျင့်ဘွယ် သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာ ညွှန်လတ်၊ အတတ် သင်စေ၊
ပေးဝေ နှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဘခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှု ကြိုဆီး၊ ထံနီး လုပ်ကျွေး၊
သင်ထွေး အံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ဖွဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပ မချန်၊ ဘေးရန် ဆီးကာ၊
သင့်ရာ အပ်ဖို့၊ ဆရာတို့။ ။ကျင့်ဘို့ ဝတ်ငါးဖြာ။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မထေ့ကင်း၊ အပ်နှင်း ဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ် သေချာ၊ မိစ္ဆာ ကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင် ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူ ကျင့်
အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့် ယှဉ်ထား၊ စီးပွား ဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှောက် ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ မိတ်
သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင် ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ် ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အိပ်သော် နောက်ကျ၊ ထသော်ကား ရှေး၊ ပေးမှ ယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်။ ။ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက် ချစ်ကြင်၊ ခင်မင် နှုတ်ချို၊
လိုလျှင် ဖိတ်ထား၊ တတ်အား လှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာ ညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကျ။
နားဘူးထပ်မံ၊ နတ်ဌာန် တင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။
ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝ မြတ်ဆရာ။ ။ ကျင့်ဝတ်
မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေ ရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည် ဝတ်
ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံ ထက်နတ်ရွာ။ ။ လှည်းဘီး ပြင်ကာ၊
နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့် သား၊ မယားနှင့် လင်၊ အရှင်နှင့် ကျွန်၊
ထေရ်မွန် တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊
ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း မကွေ၊ သေလည်း မကွေ၊
နတ်ရွာ လူ့ပြည်၊ လှည့်လည် အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်ရပြီပြည်။
ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာ
သည်။ ။ လေးရွာဘို့လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမှ၊ ရှဉ့်သတင်၊ ပျော်ရွှင်
အနိလောင်း၊ မကောင်း မိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ ယိုယွင်း
ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါ ထူပြော၊ ကျော်စော
မဲ့တုံ၊ မလုံ အင်္ဂါ၊ ပညာ နည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြား ဥစ္စာ၊ လုံရာ မဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း အရာ၊ ရွံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ။ ခြောက်ခု ခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သတင်ပွဲလမ်း အပြစ် ၆-ပါး

ကခြင်း တလီ၊ သိသည် တသီး၊ မှတ်တီး တသင်း၊ ပြန်ဖျင်း တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ ပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြည့်ရှုသတင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူ အပြစ် ၆-ပါး

အောင်သူ ရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ် လျော့ပါး၊ တရား သဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤခြောက် ပါးကား။ ။ ပျော်ပါး ကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ၆-ပါး

ကြွေအန် ကြိုးထ၊ မိန်းမ ကြိုးထွေ၊ သေစာကြိုးမှု၊ အတု ပြုငြား၊ လှည့်စား တထောက်၊ မျက်မှောက် လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက် လုယူ၊ ဤသူ ခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။ ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

အချမ်း ပြင်းဝှန်၊ အလွန် ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်း ယောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားရာ သည်။ ။ ခြောက်ဖြာ ပျင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲ ကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

ထကြွ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်၊ ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခု
ကား။ ။ ကြီးသူ့ ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄-ယောက်
လက်ချည်း လာ၍၊ ဥစ္စာ ဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံတိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊ ခြိလာ
ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ ။ အညဒတ္ထ၊ ဟုရ တည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄-ယောက်
ရှေးဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နှောက်မှီး၊ ချည်းနှီး သပြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ၊ ပြည့်နုပျဏ်ပြား၊ ဤလေးပါးကား။ ။ မှတ်သား
ငစိပရမ တည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄-ယောက်
မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုဆိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်ရှေ့၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊
ရှေ့တွင် ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်။ ။ လေးအင်
ပိယဘ ဟုတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄-ယောက်
မေ့လျော့ စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရန်ကို ကိုး
ကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆ ဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။ ဇေးဖြာ
ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်

၄-ယောက်

လျှိုဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊ ဆေးတွေ
မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ။ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက် စွန့်မြောက်၊
ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက် ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော

အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄-ယောက်

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။ ။မည်ရ
အတ္ထကွာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄-ယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရွှင်မြို့၊ ကျေးဇူး
မဲ့ကို၊ ဆိုသော် တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော် ချီးမွမ်း၊
သူတို့တမ်းကား။ ။မိတ်ကျွမ်း အနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ် ၆-မျက်နှာ

အရှေ့ မိဘ၊ တောင်မှ ဆရာ၊ နောက်မှာ မယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေ ကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။ပုဏ္ဏား
ရဟန်း ခြောက်ယောက်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ ၄-ယောက်

သောက်တုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက် လမ်းသွား၊ ရှုစား သဘင်၊
ပျော်ရွှင်အစာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်။ ။လေးအင်
ပါယသဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော် ၆-ပါး

လောဘ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခို တဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှ ထွက်။ ။ ခြောက်ချက် လောင်းလျာ လိုတော်
တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရား ၅-ပါး

အိုခြင်း တဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်း တခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင် ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြူ ကိုး။ ။ မကွာနေည၊ ဉာဏ်သက်ဝင်
၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သောတရား ၁-ပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုး
ဆောင်သည်။ ။ အိုအောင် အောက်မှ စီးဖြန်းကြ။

ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

+ + + +

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခန်း

၁ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်
မြင့်မိုရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်
တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်
လျက်၊ ဦးတင်လက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူ ရေဓေး
လိုရာပေး၍၊ မွေးကျေးကြပေ၊ တတွေ မှတ်သား၊ အခါး အချို၊
သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွား မိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသ ဆိုထွေ၊
မျှတတ်စေ။

၂ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကား နှုတ်ဆက်၊
ဘက်၍မဆို၊ ရိသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘ
ကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

၃ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးကြီး သားချင်း၊ တထွေး
ရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်စုစု၊ ငစာယန၊ စိတ်က သိစေ၊ ပြစ်မှား
မိက မသင့်ချေ။

၄ ပေါက်ဘော် သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်း အနှစ်၊
ဘွေစိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အူတုံဖြစ်က၊ ချစ်ကြလေ။

၅ သေတူ ရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်း ကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ် မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍
ရန်းကြလေ။

၆ ရှေးက စွန့်ကြ၊ ကံရင်း နဲ့၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ် မလုံ၍၊
သူ့ဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆင်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင် သူ့အိမ်၊ ရောက်ခဲ့ကြိမ်
က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ၊ သိတတ်စေ။

၇ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ ချီလှစေ။

၈ မတွေ့ ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန် ဒေါသ၊မတွက်
ရအောင်၊မာန်မာန်ကို ချုပ်ကြံလေ။

၉ သေနှင့်အရက်၊စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ၊မသောက်
ကြနှင့်၊ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့် အဆိပ်ရေ။

၁၀ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ကြင်နာလှစေ၊ သူ့သက်
ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။

၁၁ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့သဏ္ဌာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေ မိစ္ဆာ၊
သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ကာခဏ၊ သူသတ် ကြူးသည့်၊ ဘီလူးမသို့၊
စိတ်ကမသွေ၊ ထင်မိစေ။

၁၂ သူ့ကိုမမှား၊မလှည့်စားနှင့်၊စကားစမြည်၊ မြှက်သည်စစ၊
ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ဘေ့စိစပ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံ၊
သည်၊သေလှုံထုတ်ချောက်၊ငရဲရောက်မည် ရှုံကြောက်ကြ။

၁၄ ဘုရားတရား၊မြတ်ဖျား သံဃာ၊အရိယာတို့၊မကွာနေ့ည၊
ဟတ္ထ အဗ္ဗလီ၊မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေ့ည ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅ အနိစ္စနှင့်၊ဒုက္ခအနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊
ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊သရဇ္ဈာယ်၍၊ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်၊ဆောက်
တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့်၊ ပုလဲကဲ့သို့ မြဲလှစေ။

၁၆ စာတက် စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေ ကောင်းမှု၊ ပုံတခုကို၊ ပြုစုကြစေ၊ မသွေ မဘောက်၊ ကြီးရာရောက်သော်၊ လျောက်လျောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ် ပီရေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍၊ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇ ဖုန်းဘောင်းယာစကား၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြံသည်၊ လှူရဲစေ။

၁၈ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆို က၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက် အောက်တွင်၊ ခံသောက် ရေအိုး၊ ကျွန် များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ ထုံးဟောင်းစာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းတော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊ ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူ အမြတ်၊ ဤသူ လတ်ဟု၊ ညစ်ပတ် ကြမ်း ကြုတ်၊ ဤသူ ယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်သည်၊ ကေနိ ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။

၂၀ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိသြတ္တံ၊ စောင့်ကြပ် မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိလျှင်၊ ဖြစ်လို ဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ သရေ မဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁ ငြိမ်သက် ဣန္ဒြေတည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေ ကောင်းမွန်၊ တော်လွန်မွန်လျက်၊ စိတ်မှာမနှောင့်၊ နှုတ် လက် စောင့်သည်၊ သူကောင်းသွေးရေ ပီလှစေ။

၂၂ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ နားမှာ မဆံ့၊ မခံ့ မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေး ညစ်ညမ်း၊ ကိုယ် လက် နှမ်း အောင်၊ မသွမ်းမကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃ မုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခပ်သို့၊
လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည် မျောက်
နှယ်၊ စက်ဆုပ်ဘွတ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။

၂၄ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာ ဝေးက၊ တွေးလေကြံသိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရ လူချင်း၊ မေတ္တာ ကင်းအောင်၊
သတင်းမပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅ အရောင်း အဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဘွယ် ရရန်၊
ဘိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက်
မဆိုရစေနှင့်။

၂၆ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန် စကား၊ လူဖြစ်
မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇ မခပြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ၊ ရတတ်စေ။

၂၈ အတည်အကျေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်းရှင်ခမ်း၊ လူတို့
တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို သိတတ်စေ။

၂၉ ရဟန်း သံဃာ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်း၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ဝှဲလမ်းကြံငြား၊ အသွားအလာ၊
လှူဒါန်းခါလည်း၊ လက်ျာဘက်က၊ အင်္ကျီလက်ကို၊ တဘက်
ချလျက်၊ ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသားပီထွေ၊
ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကား
ထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊
ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက် လူပေ၊
ဆိုရစေ။

၃၁ အဋ္ဌာရဿ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသောခါထည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ် ထောင် သောင်းကို ခိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစား ကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှု ဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင် လက္ခဏာ၊ လူမှသာလျှင်၊ ဥစ္စာ ရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စသယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လူစဉ်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင် ဗုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ် ဝါးသို့၊ ယောက်ျား ဝိသေ၊ ဝိရိယနှင့် လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄ သူ၏ စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘကို မျှတစေ။

၃၅ မမွေ့မနှောင့်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူ့ကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆ ဟုတ်သော အကြံ၊ မှန်သော အကျင့်၊ သင့်သော အယူ၊ ဖြူသော နှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်လှစေ။

၃၇ ကျိုးကြောင်း စကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိ အား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်လျော့စေ ပြော၍ နှိုးနှောလေ။

၃၈ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏ မလွဲ၊ လိပ်ခဲတင်းလည်း၊ ဟုတ်အညှိုးကေနိ၊ အာ မသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ၊ ရှိချေက၊ မှတ်ဘွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဖတ်။

၃၉ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊ မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင် ကျွဲ နွား၊ တောင်သူလားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာ စိတ်စိုင်း၊ သူထိုင်းရှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခန္ဓာ တူလိမ့်မည်။

၄၀ ရင်ဝယ်ဖြစ်ခြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊ ဆုံးမ ဆင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ ကောင်း ပါစေလို၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊ မကြား ယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက် များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှာ၊ ရွှေခဲဘယ့်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည်၊ လွတ်ပါမည်။

၄၁ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်းပြောင်း နှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာ ရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်း ဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင် သည်။ ။ ဤတွင်တခန်း ပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခန်း ပြီး၏။

+ + + +

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း

၁ တိဇ္ဇောကဟု၊မရနိုင်တော့၊ တက်မပြုသည်၊သုံးဆူရတနာ၊
မာတာပိတ၊ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊ ရိသေကြ
စေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ ကပည့်များကို၊ မှတ်သား
ကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင် အမြဲသွတ်။

၂ ဂဇ္ဇောက် ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊စိတ်ယူစွဲ၍၊အမြဲ
မှတ်။

၃ ဆရာသမား၊မိဘအားကို၊နိုးကြားမပြတ်၊မျက်သစ်ဒန်ပူ၊
လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊နေတိုင်းကပ်၊

၄ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတောင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်
ခတ်။

၅ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆ ရေခပ်သွားသည်၊ ကစား၍သာမနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊
ရေမှကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇ နေညနံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်
သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်းခေါက်ထား။

၁၀ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီး ငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁ ကိုယ်လက် ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပြာပြာလှောင်လှောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်
ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂ ရိုင်းစိုင်း နီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွား
နှင့်။

၁၃ စားဘွယ် စားရာ၊ ကပ်သောခါသည်း၊ ချဉ်းလာ နီးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄ ဘုဉ်းပေး ဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စာမည်လားဟု၊
စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅ မိဦးဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍ အလျင် မစားနှင့်။

၁၆ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ကာကို၊ မျက်နှာ ကွယ်လျှင်၊ မယူ
ငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွား ခယ၊
တောင်းပါကြ။

၁၇ သပိတ် ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းပျပ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြို့မွေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈ ကျောင်းတွင်၊ အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည် ရှိသော်၊
ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်းထား။

၁၉ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊ ကြား
သော်ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များကို၊ လျင်လျားခဏ၊ လာပါကြ။

၂၁ ဖျားနာ ကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊
ညီညာပြု၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂ သီတင်းသုံးခြင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့် ရှင်၊ ညီတွင် အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ၊ နှိမ့်ချလေ။

၂၄ ရိုသေတုတ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ည ကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်း လာ၊ ဗျာဗျာ ကျွန်၊ ပုဆစ်တုတ်လျက်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း ထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅ တရား ပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာ မစောင့်၊ ဟထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆ လှူဘွယ် ဒါနိုးဘွယ်၊ ကြီးငယ် တည်တည်၊ ရောက်သာ သည်ကို၊ လွယ်ကားစက၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက် နေ့ည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီးလျှင်၊ ဧည့်သည် မြင်သော်၊ အလျှင် ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ)

၂၈ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား တောက် ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉ မပြတ်မခြာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀ ရဟန်းသံဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ သင်ဖြိုး ဖျာနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင် တထွေ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည် ဟရူ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ လျှောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်းကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၂ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြ မွေ့သိမ်း၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်း ဟဲ
မဆိုရစေနှင့်။

၃၃ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား မကျင့်ကြ
လေနှင့်။

၃၄ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစီစီနှင့်၊
တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅ ဟိန်နတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကုန်ငယ်သည်၊ နှင်-ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စ ချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲ ဖည်၍၊ သတ်မည်ကိုကား၊
ထက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိသေ၊ အချင်းချင်းကို၊ သင့်
တတ်စေဟု၊ မအေဘရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်း တူကွ၊
မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရိသေ၍၊ ကလေကဝ၊
စုတ်ရှုထတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွ လက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈ ဆရာ နေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉ ရွှေကစူးစူး၊ ခူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်နှင့်၊
ပေါင်ထောင်ထက်ကား အပါးကြပ်ကြပ် မနေအင်၊

၄၀ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊ ဆုံးဘွယ်
မသင့်၊ ကျောင်းဦးခရကို၊ မသောက်နှင့်။

၄၁ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ ဆရာ၊
ဘယ်မှာ မမှတ်၊ ယုတ် မြတ် မသိ၊ ကျိုး မရှိဘဲ၊ မိမိကိုသာ၊

ထောမနာလျက်၊ ဆတက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်သာ၊
ဘယ်ခွံငြားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊ ဘဒဏ်၊ ဆရာ
ဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ကြို့ကြို့ငဲ့ငဲ့၊
ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိသေကြစေ၊ မြွေပွေး
မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရွံ့ကြောက်စေ။

၄၃ မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရှင်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော် မပြတ်၊
ရွှေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြ ဝတ်တက်၊ နံနက် မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ
ရောက်လော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား
တရား သံဃာ၊ ရဟနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊
ဆောက်တည်ကြ။

၄၄ ငါကား သည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာ ကြပ်မတ်၊ ဆရာ
အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရှက်၊
လျှင်လျှင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင် မျက်နှာ၊ မသော မချို၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာတန်၍၊ မအံ တခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
တပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊
ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံ စာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ ‘သည်၊ လည်း-ညသတ်’၊ ပြတ်ပြတ် သားသား၊ စကား
ဆိုထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇ သင်ပုန်း ထန်းရှက်၊ ပေထက်စိကာ၊ ရေးသားခါလည်း၊
အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှလတ်စေ။

၄၈ မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိ၊ စွဲအောင်၊ တဖေ၍
ဖေ၍လျှင်၊ သန်ကောင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစ ကုန်စေ၊
နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ ဖေတ်
စာပေ၊ မရေးမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာ များအောင်၊ စကား
ဖေ၍လွှဲ၊ ကုံ့လွှဲ ကျယ်ပွား၊ စကားပြော၊ ဟာ၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍သည်း မနေနှင့်။

၅၀ တသောက်တခြား၊ စကားဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ၊ သင်ပုန်း
ပေမှား၊ သင်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းသား၊ ဖြူထွေး ခေါင်း
ပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သိကာ မြိုးရွှင်၊
ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊ ပြုကြ
မသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃ ဒေသသီဆယ်ဝါး၊ ဘုရားမုခပင်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်
ကြ မြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၄ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ နှံ့မျှ အကျော်၊
မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဠိ
ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျင်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့် မှတ်မည်၊
ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း စိတ်ဖြင့်
ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြ
လေကုန်။

၅၅ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပျော်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊ သင်
လိုက်ကြ။

၅၆ သို့ပင်တစေ၊ မနုရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊ နောင်ခါ
နောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး၊
နပ်မည်ပ။

၅၈ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သား ဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲ
လျှင်၊ သဲဒဏ် ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့
ကျော။

၅၉ ယခုအခါ၊ သာသနာမှု၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသံဃာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါ၊ ဆိုရာ
မရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာ
သို့သာ၊ လွှမ်းပါလေ။

၆၀ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊
လားလိမ့် ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှ မဝပါ။

၆၄ မျက်နှာ ညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများ စေစားရာ။

၆၅ စေစားလေလေ၊ ဝိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ၊

၆၇ ဘယ်ငှါကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလွှ ရှံဘွယ်သာ။

၆၈ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရ သူ့ဥစ္စာ။

၆၉ ရခါသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေထေပါ။

၇၀ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်
ဝေးစွာ။

- ၇၁ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလား မလုပ်ပါ။
၇၂ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင် ထိုးတွန်းကာ။
၇၃ ကျင်နာ ရိပွင်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ် ငယ်ဘို့ပါ။
၇၄ ရှာဖွေ ချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ ခိုးလေပါ။
၇၅ ခိုးခါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေ ပါယ်ရပ်ရွာ။
၇၆ ဤစာ ရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်း၊ လူ၊ ရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊
ထင်လိမ့် ယခုခါ။
၇၇ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာ၊ ရလိမ့် ဉာဏ်ပညာ။
၇၈ လိမ်မာသိတတ်၊ လောကတတ်၊ တတ်လိမ့် များဂုဏ်အင်။
၇၉ သိမြင် ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန် အများထင်။
၈၀ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံငြား၊ သိကြား နတ်အသွင်။
၈၁ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်လင်ပန်း၊ မနွမ်း မျက်နှာမြင်။
၈၂ မြင်မြင်သာမျှ၊ ကြည့်ညှိကြ၊ သိပ္ပံဂုဏ်မြတ်ရှင်။
၈၃ လို ခင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်သာပုံ ဂုဏ် ကြွယ်၍လွန် ပေါ်ထင်။
၈၄ ရပ်ခွင်တပါး၊ မပြောင်းသည့်သွား၊ ထိုး များ ကျောက်အသွင်။
၈၅ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်တွဲ၊ သိပ္ပံညီမျှ အသွင်။
၈၆ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလွှဲညှိကြ၊ အမှတ်တုံတင်။
၈၇ များဖြင့် နတ်ပေါင်း၊ ရံ သိန်းသောင်း၊ လောင်းတော် နတ်
အသွင်။
၈၈ ပဉ္စင် ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မြည်သည့် မဆုံးအင်။
၈၉ ဒေဝ ကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာ ပတ်ကုံးအင်။
၉၀ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျာ၊ ဘုရား မိတေးတွင်။
၉၁ အလျင် လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရ မချွတ်ပင်။

- ၉၂ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့် နိဗ္ဗာန်ခွင်။
- ၉၃ ပြီးပေ စသတ်၊ ဆုံးမ အပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်
မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာ
တပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထည်းကလျှင်၊ ထုတ်ပြ သေချာ၊
အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗ။
မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေ လောင်း
သည်။ ။ အပေါင်းသိဿ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ

ဤတွင်ရွှေ ပြီးပြီ။

သီလခံယူနည်း
ငါးပါးသီလ ပါဠိ

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတုာ သီလံ ဒေသ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ....

တတိယမ္ပိ....

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ....

တတိယမ္ပိ....

အာမ ဘန္တေ။

(၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ လမာဒိယာမိ။

(၂) အဒိန္နာဒါနာ....

(၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ....

(၄) မုသာဝါဒါ....

(၅) သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ....

အာမ ဘန္တေ။

ငါးပါးသီလပါဠိ ပြီး၏။

+ + + + +

ငါးပါးသီလ အနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသရဏေန-
သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပဉ္စသီလံ - ငါးပါး
သော သီလဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ-ကျင့်ဝတ်တရားတော်မြတ်ကို၊
ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-အရှင်
ဘုရားတို့သည့်၊ အနုဂ္ဂဟံ-ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကတွာ-
ပြု၍၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ - ငါးပါးသီလကို၊ ဒေထ-ပေး
သနားတော်မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဪ...ကောင်းပါပြီအရှင်
ဘုရား။

အရဟတော-လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော် အထူး
ကိုလည်း ခံတော်မူလိုက်သော၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ - သစ္စာ
လေးပါး တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိ
အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တဿ ဘဂ
ဝတော-လိုဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-
ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ-သိပါ၏၊ ဓမ္မံ-တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ-သိပါ၏၊ သံဃံ-
သံဃာတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်း
ကပ်ပါ၏၊ ဝါ-သိပါ၏။ ။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ ။

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ် မြောက်သည်။ ။ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊
အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။

၁ ပါဏာတိပါတာ - သူ၏ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ၊
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ကြည်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊
သမာဒိယာမိ-ဆောက်တည်ပါ၏။

၂ အဒိန္နာဒါနာ-သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊

၃ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ-သူတပါး သားမယားနှင့် အုပ်
ထိန်းခြင်း မကင်းသေးသော သွီးပျိုများကို လွန်ကျူး ဖျက်ဆီး
ခြင်းမှ။

၄ မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊

၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ - မေ့လျော့ ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော အရက်၊ ထန်းရည် သောက်စား မူးယစ်
ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ကို၊ သမာဒိယာမိ-၏။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။

ငါးပါးသီလ အနက် ပြီး၏။

အမှာ။ ။ ၎င်းသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ အမြဲတန်းစောင့်ထိန်းအပ်
သောကြောင့် နိစ္စသီလခေါ်သည်။ ဂရုဓံ သီလဟူ၍လည်း
ခေါ်သည်။ ၎င်းသီလ ဆောက်တည်လျက် ကာမပိုင်ရှင်
ယောက်ျား၊ မိန်းမများ ပေါင်းစပ်ရှက်သော်လည်း သီလ
မပျက်။

ရှစ်ပါးသီလ ပါဠိ

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ
ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ
မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ....
တတိယမ္ပိ....

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊

ဒုတိယမ္ပိ....
တတိယမ္ပိ....

အာမ ဘန္တေ။

၁ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂ အဒိန္နာဒါနာ....
-------------------	------	------	------

၃ အဗြဟ္မစရိယာ....
-------------------	------	------	------

၄ မုသာဝါဒါ....
----------------	------	------	------

၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ
------------------------------	------	------

၆ ဝိကာလဘောဇနာ
---------------	------	------

၇ နစ္စ-ဂီတ-ဝါဒိတ-ဝိသုက ဒဿန-မာလာ-ဂန္ဓ-
ဝိလေပန-ဓာရဏ-မဏ္ဍန-ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ....

၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
--------------------	------	------

အာမ ဘန္တေ။

ရှစ်ပါးသီလ အနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသရဏေန-
သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ-
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထသီလံ-ဥပေါသထသီလ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မံ-ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို၊ ယာစာမိ-
တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့
သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ - ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ - ရှစ်ပါးသီလကို၊ ဒေသ-ပေးသနား
တော် မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား....

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား....

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဩ ကောင်းပါပြီ အရှင်
ဘုရား။

(အမှာ) နမော တဿ-အနက် ငါးပါးသီလက ဆိုခဲ့သော
အတိုင်းသိ။

(အမှာ) ဗုဒ္ဓသရဏံ-စသည်အနက် ငါးပါးသီလက ဆိုခဲ့သော
အတိုင်းသိ။

(အမှာ) အာမ ဘန္တေ ရှေးနည်း။

၁ ပါဏာတိ ပါတာ-သူ၏ အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းမှ
ဝေရမဏီသိက္ခာပဒ်-ကြည်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို
သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၂ အဒိန္နာဒါနာ-သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊

၃ အဗြဟံရိယာ-မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်မှ၊

၄ မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။

၅ သုရာ မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ - မေ့လျော့ ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အရက် ထန်းရည် သောက်စား မူးယစ် ခြင်းမှ၊

၆ ဝိကာလ ဘောဇနာ-နေ လွဲပြီးသောအခါ၌ ဘောဇဉ် အာဟာရကို စားသောက်ခြင်းမှ၊

၇ နစ္စ-မိမိကိုယ်တိုင် ကခြင်း၊ သူတပါးကို ကစေခြင်း၊ ဂိတ-မိမိကိုယ်တိုင် သိဆိုခြင်း၊ သူတပါးကို သိဆိုစေခြင်း၊ ဝါဒိတ-မိမိကိုယ်တိုင် တီးမှုတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို တီးမှုတ်စေခြင်း၊ ဝိသုကာ ဒဿန-သာသနာတော်၏ ငြောင့် တံကျင်သဘွယ် ဖြစ်သော ထိုကခြင်း၊ သိဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း၊ မာလာ ဂန္ဓ ဝိသေပန ဓမ္မရဏ ဓဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ-ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းကျံခြင်း၊ ယနဝါဒါ ပေါင်ဒါတို့ဖြင့် အတင့်အတယ် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း၊ မှန်ကူ၍ ကန်းဆာဆင်ခြင်းတို့မှ၊

၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ-တတောင်တွာထက် အခြေ ရှည်၍ မြင့်သောနေရာ၊ သားမွေးအခင်း လဲ ဝါဂွမ်း စသည် သွတ်၍ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သဖြင့် မြတ်သောနေရာမှ၊

အာမ ဘန္တေ...ရှေးနည်း။

ရှစ်ပါးသီလ အနက် ပြီး၏။

+ + + + +

အာဇီဝဌမက သီလပါဌ

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အာဇီဝဌမကသီလံ ဓမ္မံ
ယာဘာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဧဝေ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ
တတိယမ္ပိ

အာမ ဘန္တေ။

နမော ဟဿ ဣဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ
တတိယမ္ပိ

အာမ ဘန္တေ။

၁ ပါဏာတိပါတာ ပေရဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂ အဒိန္နာဒါနာ

၃ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ

၄ မုသာဝါဒါ

၅ ပိသုဏာဟ ဝါစာယ

၆ ဖရသာယ ဝါစာယ

၇ သမ္ပပ္ပဿာပါ

၈ မိစ္ဆာဇီဝါ

အာမ ဘန္တေ။

- ၃ အမြဲဟွေစရိယာ
 ၄ မုသာဝါဒါ
 ၅ သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ
 ၆ ဝိကာလဘောဇနာ
 ၇ နစ္စ-ဂီတ-ဝါဒိတ-ဝိသုက ဒဿန- မာလာ- ဂန္ဓ-
 ဝိဇလပန-ဓာရဏ-မဏ္ဍန-ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ
 ၈ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
 ၉ မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ သဗ္ဗပါဏ
 ဘူတေသု ဖရိတွာ ဝိဟရဏံ သမာဒိယာမိ။
 အာမ ဘန္တေ။

+ + + + +

ကိုးပါးသီလ အနက်

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တိသရဏေန-
 သုံးပါးသော ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ နဝင်္ဂံ သမန္နာဂတံ-
 အင်္ဂါကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဥပေါသထသီလံ-ဥပုသ်
 သီလဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မံ-ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ် တရားတော်မြတ်
 ကို၊ ယာစာမိ-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-
 အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ-ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍။
 မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သီလံ-ကိုးပါးသီလကို၊ ဒေသ-ပေးသနား
 တော်မူပါကုန်ဘုရား။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။

အာမ ဘန္တေ.... ရှေးနည်း။

နမော တဿ-စသည် အနက်....
 ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-စသည် အနက်....
 အာမ ဘန္တေ-အနက်....

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ-
 အဆုံး သိက္ခာပုဒ်များ ။ ၎င်းရှစ်ပါးသီလ အနက်
 အတိုင်း သိ။

၉ မေတ္တာ သဟ ဂတေန- မေတ္တာနှင့် တကွ ဖြစ်သော၊
 စေတသာ-စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပါဏဘူတေသု-အလုံးစုံသော သတ္တဝါ
 တို့၌၊ ဖရိတွာ-ပျံ့နှံ့၍၊ ဝိဟရဏံ-နေထိုင်ခြင်းကို၊ သမာဓိယာမိ-
 ဆောက်တည်ပါ၏။

အာမ ဘန္တေ.... ၎င်းနည်း။

ကိုးပါးသီလ ပြီး၏။

+ + + + +

၁-ဆွမ်းတော် ကပ်လှူရန်

အရဟတာဒိ နဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော
 ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
 နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား
 သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ-
 စေတီတော်မြတ်အား၊ ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ ရသ သမ္ပန္နံ-အဆင်း၊ အနံ၊
 အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣမံ ဝိဏ္ဏပါတ ခါဒနိယ ဘောဇနိယံ-
 ဤဆွမ်း ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်အရသာကို၊ ဒေမိ-ကပ်လှူပါ၏၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ ပုညံ - ဤကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-
 အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝဟံ - ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊
 ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂-ရေကပ်လှူရန်

အရဟတာဒိ နဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော
 ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
 နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား
 သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ-
 စေတီတော်မြတ်အား၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသ သမ္ပန္နံ-အဆင်း၊ အနံ၊ အရသာ
 နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣမံ ပါနိယံ-ဤသောက်တော်ရေ သုံးဆောင်
 တော်ရေကို၊ ဒေမိ-ကပ်လှူပါ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ ပုညံ-ဤ
 ကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏
 ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ဝဟံ-ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ပန်းပူဇော်ရန်

အရဟတာဒိ န ဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတံ-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ-လူ
နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ စေတိယဿ-
စေတီတော်မြတ်အား၊ ပဏ္ဏဂန္ဓရသဿ မွန့်-အဆင်း၊ အနံ, အရသာ
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣမံ ပုပ္ဖံ-ဤပန်းကို၊ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏၊ ဇေ-
အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ ပုညံ-ဤကောင်းမှုသည်၊ အာသကေကွယံ-
အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဟံ - ရွတ်ဆောင်နိုင်သည်၊
ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄-ဆီမီးပူဇော်ရန်

အရဟတာဒိ န ဝဂုဏေဟိ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတံ- ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုတာ
နာဝရဏဉာဏေဟိ-သဗ္ဗညုဉာဏ်၊ အနံ ပရဏ ဉာဏ်တော်တို့
ဖြင့်၊ တိလောကေ-သုံးပါးအသောလောက၌၊ အဝိဇ္ဇာ အန္ဓကရံ-
အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကို၊ ဝိနာသံ-ပယ်ဖျောက်
၍၊ ဇလံ, ဇလန္တာ-ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-
သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊
စေတိယဿ - ဓာတုစေတီ, ဥဒ္ဓိဿ စေတီတော်မြတ်အား၊
ပဘာဝဏ္ဏေဟိ - အရောင်အဆင်းတို့ဖြင့်၊ အန္ဓကရံ - အမှိုက်
မှောင်ကို၊ ဝိနာသံ-ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ ဣမံ ဒီပဇာလံ-ဤ

ဆီမီးအလျှံကို၊ ပူဇော်မိ-ပူဇော်ပါ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ ပုည-
ဤကောင်းမှုသည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာသဝေါတရား ထေးပါး
တို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်
ကို ဝဟံ-ရွက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅-ရေစက်ချ အမျှဝေစာတမ်း

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထ မြင့်ခေါင်၊ မြင့်မိုတောင်ဦး၊
မက ကျူးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘဝင်တို့အား၊ ရငြား
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ မသွေနှိစွ၊ ဤကာယကို၊ စောင့်ထ ပေလတ်၊
ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊ မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏၊ မိတ္တ ဆွေည၊
ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါယက္ခ၊ ဣန္ဒဘုမ္မာ၊
အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုည၊ ကုသလကို၊ ရကြ
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊
အနန္တတွင်၊ မပြတ်စဉ်ကာ၊ သတ္တာဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏ
ဌိတိ ခုနစ်ပါး၊ များစွာလုံးစုံ၊ ဘုံသုံးဆွဲတစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျ
အား၊ အမျှကုသိုလ်၊ ပေးဝေလို၏၊ ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊ အမျှ
ရကြသည်ဖြစ်စေသော်၊ အယံဝသုန္ဓရီ - ဤမဟာပထဝီ မြေကြီး
သည်၊ သက္ခိဌာန-သက်သေအရာ၌၊ တိဌတု-တည်စေသော်။

အမျှဝေစာတမ်း ပြီးပြီ။

အထူးချွန်ထွင် ပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်ထားသော

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး

စံပြ-မြန်မာသင်ပုန်းကြီး ၂-စောင်တွဲ

+ + +

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး

စံပြ-သဒ္ဒါကြီးပါဌ်

+ + +

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး

ရုပ်စုံ-ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

+ + +

သံဝေဂဖြစ်ဘွယ် သရုပ်ပြ ခုံတော်ပေါင်း

များစွာပါသော

ရုပ်စုံ-သံဝေဂဝတ္ထုဒီပနီကျမ်းကြီး

နှင့်

တရားပဒေသာ ဒေဝီ

ဓမ္မဝိသောဓနီကျမ်း

ရနိုင်သောဌာန....

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

အောင်ဆန်းလမ်း မန္တလေး။

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်၊ အောင်ဆန်းလမ်း-မန္တလေး

ဒေဝီကြည်ကြည်(၀၀၂၄)(၀၀၁၂)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

စာအုပ်ရေ [] ၂၀၀၀၀